

εργατική αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

No 1364, 6 Μάρτη 2019

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

Απεργιακή Παγκόσμια Μέρα των Γυναικών

σελ. 3, 8, 9,
17, 18

ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ 8 ΜΑΡΤΗ

1/3, Απεργία στο Νοσοκομείο Αγ. Σάββας

16 ΜΑΡΤΗ
Όλοι στους δρόμους
ενάντια στον
ρατσισμό και
τους φασίστες

σελ. 6, 7, 20

100 ΧΡΟΝΙΑ
ΤΡΙΤΗ ΔΙΕΘΝΗΣ
Να τι σημαίνει
επαναστατική
αριστερά

σελ. 10, 11

Με τις καθαρίστριες που απεργούν ενάντια στις απολύσεις, μπροστά!

Γυρίστε
στη σελ. 5

Κώστας Σκαρμέας,

συνήγορος Πολιτικής Αγωγής
Αιγύπτιων αλιεργατών

«Δεν είναι δικοί μας άνθρωποι» λέει ο Μιχαλολιάκος την επόμενη της επίθεσης στους αλιεργάτες στο Πέραμα για τους συλληφθέντες χρυσαυγίτες, ανάμεσά τους και ο Πανταζής. Αλλά εδώ τον Μιχαλολιάκο εκθέτει ο Λαγός. Στο βίντεο που είδαμε από την ομιλία του για τα 4 χρόνια της Τοπικής Περάματος λέει: «Τα λεβεντόπαιδα με τις μαύρες μπλούζες που στήσανε την Τοπική Περάματος, μπήκανε φυλακή και είναι τώρα πάλι μαζί μας... Δε θα ξεχάσω τον Τάσο [Πανταζή] που είχε έρθει τότε να μου πει για την Τοπική».

Είδαμε στο Συνεργείο να ακολουθείται η ίδια τακτική όπως με τους Αιγύπτιους. Πρώτα έχουμε την προαναγγελία της επίθεσης από τον Παναγιώταρο: «Οσονούπω θα κάνουμε πολύ δυνατή παρουσία στην Ηλιούπολη... θα κάνουμε τη βόλτα μας και εκεί, όπως ξέρουμε εμείς». Μετά την επίθεση βγαίνει ο Κασιδιάρης στην «Εκπομπή ΧΑ 11.07.2013» και κλασικά διαψεύδει και αποποιείται ευθύνης της επίθεσης στο Συνεργείο.

Διαβάσαμε όλες τις πραγματογνωμοσύνες της ΔΕΕ για τα όπλα του κατηγορητηρίου. Και είδαμε το βίντεο ομιλίας Κασιδιάρη στα Χανιά το 2012 όπου λέει: «έχουμε και άδεια οπλοφορίας, δεν έχει και αυτόφωρο και είμαστε πιο άνετοι στις κινήσεις μας...». Βρέθηκαν 11 όπλα μόνο σε Μιχαλολιάκο, Κασιδιάρη, Λαγό, Παππά, Μίχο και Μπούκουρα.

Διαβάσαμε επίσης καταδικαστικές αποφάσεις σε βάρος στελεχών της Χρυσής Αυγής από τις οποίες βγαίνουν τρία πολύ σημαντικά πράγματα: 1ον, το κοινό modus operandi με τις τρεις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις. 2ον, ότι οι καταδίκες της ΧΑ αφορούν όλη την Ελλάδα, από την Αθήνα, όχι μόνο τη Νίκαια και το Πέραμα. 3ον, παρά πολλές από τις αποφάσεις αναφέρουν ότι η επίθεση έγινε στα πλαίσια δράσης της ΧΑ, αναφέροντάς την οργάνωση ονομαστικά.

Η υπεράσπιση Λαγού έφερε συνέντευξή του που δόθηκε το 2018 στην οποία λέει: «Διωκόμαστε για τις ομιλίες μας, αυτά είναι τα μόνα στοιχεία. Εγώ όταν μπήκα το 1999 στη ΧΑ, δε μου είπε κανείς ότι πρέπει να είμαι ναζιστής για να μπω». Πέρα από το φοβερό τού να λέει ο Λαγός, ειδικά ο Λαγός, που τα μηνύματα και οι συνομιλίες του γεμίζουν έναν τόμο, ότι διώκεται επειδή είναι βουλευτής, το σημαντικό εδώ είναι ότι ο ίδιος ο Λαγός αποκαλύπτει το πόσο παλιό και σημαντικό στέλεχος είναι στη ΧΑ, σχεδόν είκοσι χρόνια, από το 1999 κι αυτό προκύπτει πρώτη φορά από το συγκεκριμένο έγγραφο.

Κώστας Παπαδάκης,

συνήγορος Πολιτικής Αγωγής Αιγύπτιων αλιεργατών

Στα αναγνωστέα έγγραφα που προσκόμισε η πολιτική αγωγή των Αιγύπτιων αλιεργατών συμπεριλαμβάνεται το βίντεο Λαγού στο οποίο προαναγγέλλει την επίθεση λίγες ώρες πριν αυτή γίνει. Είναι προσχεδιασμένη επίθεση, σε μια περίοδο που οι πράξεις βίας έχουν επιβραβευτεί από τον Μιχαλολιάκο και θεωρούνται παράγοντας δημοσκοπικής ανόδου.

Είδαμε φωτογραφίες του σπιτιού των θυμάτων. Η άνοδος στην τaráτσα γίνεται μόνο με τη χρήση εσοχών και πατημάτων. Η γρήγορη, πολυπρόσωπη και αθόρυβη άνοδος ατόμων που

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Ολοκληρώθηκε ο σχολιασμός της Πολιτικής Αγωγής

Ολοκληρώθηκε στις 28 Φλεβάρη (330η δικάσιμος) ο σχολιασμός των συνηγόρων της πολιτικής αγωγής στην δίκη της Χ.Α. Παραθέτουμε αποσπάσματα του σχολιασμού των Κ. Σκαρμέα, Κ. Παπαδάκη, Μ. Μαλαγάρη, Α. Βρεττού, Χ. Στρατή και Α. Αντανασιώτη που κατέρριψαν τις απόπειρες των αρχηγών της ναζιστικής συμμορίας να αποποιηθούν τις ευθύνες για την εγκληματική τους δράση παριστάνοντας τις αθώες περισσότερες με ψέματα, “διαψεύσεις” και αλληλλοκαρφώματα. Η δίκη συνεχίστηκε 4 και 5 Μάρτη (331η-332η δικάσιμοι) με τους σχολιασμούς της υπεράσπισης.

κουβαλούν εργαλεία, ενώ ταυτόχρονα είναι νύχτα και χωρίς φωτισμό μαρτυρά προγραμματισμό, συντονισμό, ταχύτητα, αποτελεσματικότητα του τάγματος και επόπτευση της επίθεσης.

Είδαμε φωτογραφίες των κατηγορούμενων ως μέλη της ΧΑ. Είδαμε το όνομα και το τηλέφωνο των Τ. Πανταζή, Θ. Μαρία, Κ. Παπαδόπουλου στη λίστα Πατέλη για την τοπική Περάματος. Ο Πανταζής είναι πρόσωπο εμπιστοσύνης για τη Χρυσή Αυγή, τώρα υποψήφιος. Είχε προφυλακιστεί για την υπόθεση των Αιγύπτιων και συμμετείχε και στην επίθεση στο ΠΑΜΕ.

Η αντιμετώπιση της επίθεσης αυτής ήταν να μιλήσει ο Μιχαλολιάκος για πράκτορες που φοράνε τις μπλούζες της οργάνωσης και κάνουν προβοκάτσιες. Κατόπιν όμως στην ίδια συνέντευξη λέει εμμέσως πλην σαφώς ότι οι Έλληνες υποφέρουν από την εγκληματικότητα των μεταναστών: «αν ένας σκύλος δαγκώσει άνθρωπο δεν είναι είδηση, αν ένας άνθρωπος δαγκώσει σκύλο είναι». Είναι σαφές εδώ ποιον θεωρεί σκύλο.

Στα αναγνωστέα που προσκόμισε η υπεράσπιση δεν υπάρχει κανένα έγγραφο αμφισβήτησης των εγκληματικών πράξεων. Υπάρχουν όμως ενοχοποιητικά αποδεικτικά στοιχεία όπως η πρωτόδικη κατάθεση της πρώην συζύγου του Λαγού στην οποία η μάρτυρας λέει ότι ο κατηγορούμενος έκρυβε όπλα.

Μάνος Μαλαγάρης,

συνήγορος Πολιτικής Αγωγής συνδικαλιστών ΠΑΜΕ

Με τα έγγραφά του περί πολιτικής ευθύνης ο Μιχαλολιάκος επιμένει ότι ο Ρουπακιάς είναι «οπαδός» της ΧΑ. Ύστερα από τόσα χρόνια δεν έχει ενημερωθεί ότι ο Ρουπακιάς ήταν στο 5μελές της Νίκαιας; Αυτή η δήλωση κατατείνει στο ότι ο Ρουπακιάς καλύπτεται ακόμα και παραμένει στέλεχος. Δεν τον διαγράφουν, ακόμα συγκαλύπτουν τη δράση του. Γιατί στη δήλωσή του ο Μιχαλολιάκος δεν αναφέρεται στους υπόλοιπους που ήταν παρόντες στη δολοφονία του Παύλου Φύσσα; Ούτε αυτό το έχει μάθει τόσο καιρό; Γιατί δεν έχει αναλάβει πολιτική ευθύνη για άλλη πράξη; Παραδείγματος χάριν για τη δολοφονία που έκανε ο Μπέλλος; Ή για τον βιασμό για τον οποίο καταδικάστηκε ο «καλός Σαμαρείτης» Πετράκης; Στην Ελλάδα γίνονται κάθε χρόνο 80 με 100 δολοφονίες, μήπως τις μοιράζονται τα κόμματα ανάλογα με το τι ψηφίζουν οι δράστες;

Με τα έγγραφα έχουμε αντιφάσεις ως προς το πότε έμαθε ο αρχηγός για τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα. Προσκομίστηκε το δελτίο τύπου της ΧΑ στις 18/9/13, το οποίο βγήκε στις 8:12πμ, το πρωί της επόμενης. Ο Μιχαλο-

αντικρούστηκε ο ναζιστικός χαρακτήρας της οργάνωσης; Αντιθέτως επιβεβαιώνουν μέρος του κατηγορητηρίου, αν δούμε το περιεχόμενο των ερωτήσεων. «Είχαμε κλείσει 4 νηπιαγωγεία στην Ξάνθη», «2 χρόνια φυλακή και καταναγκαστικά έργα σε παράνομους αλλοδαπούς», «η ομοφυλοφιλία είναι κουσούρι», «παραδίδει η Ελλάς τις βάσεις, ποιο το αντάλλαγμα για να βομβαρδίσουν τη Συρία;». Είναι η άλλη όψη του ρατσισμού της Χρυσής Αυγής! Να τη βομβαρδίσουμε τη Συρία, ναι, αλλά με ανταλλάγματα.

Άγγελος Βρεττός,

συνήγορος Πολιτικής Αγωγής
συνδικαλιστών ΠΑΜΕ

Τα έγγραφα για την επίθεση στο ΠΑΜΕ δείχνουν ότι αυτή έγινε με ζωντανή παρακολούθηση από την ηγεσία. Αυτό πλέον δεν αμφισβητείται. Πέρα από αυτό αποδείχθηκε και η αιτία και το κίνητρο. Στη Ζώνη διακινούνται τεράστια κεφάλαια. Αποδείχτηκε η όξυνση της ταξικής αντιπαράθεσης και είδαμε ποια η στάση της εργοδοσίας, των εργατών, του σωματείου και της Χρυσής Αυγής. Τα έγγραφα του κοινοβουλευτικού έργου που έφεραν οι βουλευτές δεν συνδέονται με τις υποθέσεις, μόνο ως έγγραφα για ελαφρυντικά θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν.

Αντώνης Αντανασιώτης,

συνήγορος Πολιτικής Αγωγής
συνδικαλιστών ΠΑΜΕ

Η επικοινωνιακή διαχείριση των εγκλημάτων της ΧΑ είναι συστατικό και αναπόσπαστο στοιχείο της εγκληματικής δράσης της. Και στις τρεις υποθέσεις αλλά και στις υπόλοιπες βλέπουμε τα ίδια χαρακτηριστικά με την ίδια χρονική ακολουθία. Στην αρχή είναι η πλήρης άρνηση. Πανομοιότυπου περιεχομένου ανακοινώσεις για τη δολοφονία Φύσσα, για την επίθεση στο ΠΑΜΕ και στους αλιεργάτες. Όταν τα στοιχεία γίνονται καταιγιστικά και δεν επιτρέπουν πλέον την συγκάλυψη, η ΧΑ περνάει στη συκοφάντηση των θυμάτων και τη μετατροπή τους σε θύτες, όπως έκαναν με τον Πουλικόγιαννη. Ακολούθως, σαν τελευταία λύση, περνάει στους συμψηφισμούς. Φέρνει να διαβάσουμε από το καταστατικό του ΚΚΕ μέχρι τα επεισόδια στη βουλή του Χονγκ Κονγκ...

Επιμέλεια-ρεπορτάζ: **Αφροδίτη Φράγκου**

Επόμενες δικάσιμοι

6/3, 12/3, 14/3, 19/3, 21/3, 28/3 και 29/3
στο Εφετείο.
13/3, 20/3 και 22/3 στον Κορυδαλλό.

Αντιφασιστική συγκέντρωση στο Εφετείο

Η θρυλική φωτογραφία του Γιάννη Μπεχράκη με την τυφλή Παλαιστίνη πρόσφυγα στην Κω τον Αύγουστο του 2015.

16 ΜΑΡΤΗ Τιμούμε τη μνήμη του Γιάννη Μπεχράκη

Ο Γιάννης Μπεχράκης ήταν ο φωτορεπόρτερ που επί δεκαετίες ταξίδεψε σε όλον τον κόσμο φωτογραφίζοντας την αγωνία, την ελπίδα και τον αγώνα των απλών ανθρώπων για ζωή.

Φωτογράφησε την φρίκη του πολέμου σαν πολεμικός ανταποκριτής από μια σειρά από εμπόλεμες ζώνες.

Φωτογράφησε την απέραντη καταστροφή που έφεραν οι πόλεμοι, ο ιμπεριαλισμός, το ΔΝΤ, το ασταμάτητο κυνήγι του κέρδους στην Αφρική, σε όλες τις λεγόμενες χώρες του “Τρίτου Κόσμου”, καταδικάζοντας στον θάνατο από την πείνα και τις αρρώστιες εκατομμύρια ανθρώπους.

Το δύσκολο ταξίδι

Φωτογράφησε το δύσκολο ταξίδι και τον αγώνα αυτών των ανθρώπων να ξεφύγουν από την καταστροφή. Στον Έβρο, στην Ειδομένη, στη Λέσβο στα απάνθρωπα σύνορα της Ευρώπης-Φρούριο, όταν κυβερνήσεις και ΜΜΕ μιλούσαν για “προσφυγικές ροές”, ο Γιάννης Μπεχράκης έβλεπε ανθρώπους, άνδρες, γυναίκες, παιδιά, πρόσφυγες, μετανάστες, διασώστες, τις γιαγιάδες της Συκαμιάς – την αλληλεγγύη απέναντι στη βαρβαρότητα.

Φωτογράφιζε τις αντιθέσεις μέσα από αντιθέσεις. Ξημερώματα και ηλιοβασιλέματα και ανθισμένα λιβάδια με πρώτο πλάνο βάρκες με μετανάστες, ένα εργάτη την ώρα που αλλάζει τις λάμπες σε ένα στύλο στην “εξωτική” Σρι Λάνκα.

Ο Γιάννης Μπεχράκης φωτογράφιζε την αλήθεια “ώστε κανείς να μην μπορεί να πει ότι δεν ήξερε” – και ευτυχώς δεν ήταν ο μόνος. Κόντρα σε ένα σύστημα που συστηματικά κρύβει την αλήθεια, το έργο του συνεχίζουν σε όλο τον κόσμο αμέτρητοι ρεπόρτερ και φωτορεπόρτερ ρισκάροντας ακόμη και τη ζωή τους.

Ο Γιάννης Μπεχράκης φωτογράφιζε τον δρόμο, την εξέγερση – από την πλατεία Ταχρίρ το 2011 στην πλατεία Συντάγματος το 2012. Και στο δρόμο, στις 16 Μάρτη, τη μέρα που σε όλον τον κόσμο θα διαδηλώνουν ενάντια στην βαρβαρότητα του ρατσισμού και του φασισμού θα τον τιμήσουμε και εμείς. Μαζί με τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσές του που θα βρίσκονται ξανά εκεί στην πρώτη γραμμή για να καλύψουν το συλλαλητήριο.

Η Απελευθέρωση είναι Πανεργατική υπόθεση

Στην τελική ευθεία, η 8 Μάρτη μετατρέπεται σε Πανεργατική Απεργία. Η Εκτελεστική Επιτροπή της ΓΣΕΕ ακολουθώντας τα δεκάδες πρωτοβάθμια σωματεία και την ΑΔΕΔΥ αποφάσισε να κηρύξει στάση εργασίας 1μμ-3μμ και να διευκολύνει έτσι τη συμμετοχή στην απεργιακή συγκέντρωση στην πλατεία Κλαυθμώνος στις 2μμ.

Πρόκειται χωρίς αμφιβολία για μια επιτυχία για όλες τις γυναίκες που αγωνίζονται και ιδιαίτερα για την **Κίνηση για απεργιακή 8**

Μάρτη και για τον **Συντονισμό Ενάντια στα Μνημόνια** που ξεκίνησαν και στήριξαν αυτή την καμπάνια εδώ και καιρό. Όσο πιο μεγάλη θα είναι η κινητοποίηση αυτή την Παρασκευή, τόσο πιο πολύ ανοίγει ο δρόμος για να τσακίσουμε όλες τις επιθέσεις που χτυπούν καθημερινά τις ζωές των γυναικών. Και για να αποκτήσει ξανά αυτή η μέρα το νόημα που της έδωσαν οι επαναστάτριες, η **Κλάρα Τσέκιν**, η **Αλεξάνδρα Κολοντάι**, η **Ελίζαμπεθ Γκέρλεϊ Φλυν** και τόσες άλλες που την καθιέρωσαν σαν μέρα μάχης για τις εργάτριες για να απαιτούν “Ψωμί και τριαντάφυλλα”.

Άμεσες απαιτήσεις

Δεν πρόκειται για κάποιο συμβολικό γιορτασμό, γιατί οι απαιτήσεις για να χρησιμοποιήσουμε εδώ και τώρα τη δύναμη της τάξης μας ενάντια στις σεξιστικές διακρίσεις είναι άμεσες. Οι καθαρίστριες που απεργούν ενάντια στις απολύσεις στα Νοσοκομεία με αιχμή τη μάχη στον Άγιο Σάββα δεν μπορούν

να περιμένουν. Το ίδιο ισχύει για τις δασκάλες και τις καθηγήτριες που τρέχουν εδώ και χρόνια από την μια άκρη ως την άλλη της χώρας για να καλύψουν τα κενά στα σχολεία και τώρα το υπουργείο τους δείχνει την πόρτα. Αυτό που απαιτούν χιλιάδες γυναίκες δεν είναι ωραία λογύδρια και ένα λουλούδι που θα μαραθεί όταν περάσει η προεκλογική περίοδος, αλλά συνέχεια και κλιμάκωση της πάλης για την απελευθέρωση.

Αυτή η προοπτική παίρνει δύναμη από το γεγονός ότι στις 8 Μάρτη θα έχουμε στο πλευρό μας τις κινητοποιήσεις σε όλες σχεδόν τις μεγάλες πόλεις του πλανήτη. Οι γυναίκες στην Ισπανία άνοιξαν το δρόμο για να είναι η 8 Μάρτη απεργιακή ξανά και το κίνημα απλώνεται. Άμεση συνέχεια θα είναι οι αντιρατσιστικές και αντιφασιστικές διαδηλώσεις στις 16 Μάρτη και εδώ αλλά και σε πολλές άλλες χώρες. Η ακροδεξιά απειλή βάζει στο στόχαστρο πρώτες τις γυναίκες, από τον Τραμπ και τον Μπολσονάρο στις ΗΠΑ και στη Βραζιλία μέχρι τους Όρμπαν και τους Σαλβίνι της Ευρώπης.

Είναι τραγικό στην Ελλάδα της “πρώτη φορά αριστεράς” να μένουν γυναίκες της προσφυγιάς αβοήθητες να γεννήσουν τα παιδιά τους μέσα σε άθλιες συνθήκες “camps”. Έχουμε τόσες και τόσες άμεσες μάχες να δώσουμε, εμπρός να οργανώσουμε τη δύναμη της εργατικής τάξης για να αποτινάξουμε το ζυγό της καταπίεσης.

Νέο τεύχος
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

ΙΑΤΡΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ Όχι στις απολύσεις

Σε συγκέντρωση διαμαρτυρίας στο Ιατρικό Κέντρο στο Μαρούσι την Παρασκευή 1/3 προχώρησε το Σωματείο Ιδιωτικών Κλινικών Αθηνών αφού η διοίκηση του Ιατρικού Αθηνών ανακοίνωσε 50 απολύσεις εργαζομένων από τις υπηρεσίες στίσις στην Κλινική Αμαρουσίου.

Είχε προηγηθεί σύσκεψη του Σωματείου την Τετάρτη 27/2 για την οργάνωση της κινητοποίησης, ενώ το θέμα άνοιξε και στο τελευταίο ΔΣ του ΕΚΑ ο εκπρόσωπος της Αγωνιστικής Ταξικής Ενότητας.

Παρά την συγκέντρωση και την δημοσιοποίηση του ζητήματος, η εργοδοσία αποφάσισε να προχωρήσει στις απολύσεις. Μάλιστα την ημέρα της συγκέντρωσης προσπάθησε να παρεμποδίσει συνδικαλιστές να πραγματοποιήσουν περιοδεία στην κλινική επικαλούμενη προκλητικές δικαιολογίες όπως “υγειονομικούς κανονισμούς” και τον “κίνδυνο λοιμώξεων”. Φυσικά οι προσπάθειες παρεμπόδισης της συνδικαλιστικής δράσης έπεσαν στο κενό και έγινε εξόρμητη μέσα στο νοσοκομείο.

Όπως έχει αποδειχθεί κίνδυνος για τους ασθενείς και τους εργαζόμενους αποτελούν οι ιδιωτικοποιήσεις, πόσο μάλλον σε ένα τόσο ευαίσθητο χώρο όπως αυτός της υγείας. Και αυτό γιατί οι ιδιωτικοποιήσεις έχει αποδειχθεί ότι φέρνουν δυσμενείς επιπτώσεις όχι μόνο στην παρεχόμενη υπηρεσία αλλά και για τους εργαζόμενους. Ειδικά για το Ιατρικό Αθηνών είναι πολλαπλές οι καταγγελίες για την έλλειψη προσωπικού και την εντατικοποίηση της δουλειάς.

Η επίθεση αυτή αφορά όλους τους εργαζόμενους στο Ιατρικό Αθηνών και ευρύτερα στην ιδιωτική υγεία. Έρχεται σε μία συγκυρία που διεκδικούμε να πάρουμε πίσω όσα χάσαμε στην περίοδο των μνημονίων, αυξήσεις, προσλήψεις, βαρέα και ανθυγιεινά ένσημα, ειδικές άδειες, Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας.

Κώστας Πολύδωρος

1/3, Απεργία των εργολαβικών εργαζομένων στη ΔΕΣΦΑ

ΔΕΣΦΑ

Πιο οργισμένη και πιο διεκδικητική από ποτέ ήταν η απεργιακή συγκέντρωση που πραγματοποιήσαν οι εργολαβικοί εργαζόμενοι της ΔΕΣΦΑ κατά τη διάρκεια της 24ωρης απεργίας που προκήρυξε το σωματείο τους (ΠΣΕΦΑ) την Παρασκευή 1/3.

Δεκάδες εργολαβικοί εργαζόμενοι από το Πάτημα, τη Ρεθυθούσα, αλλά και τα κεντρικά βρέθηκαν από νωρίς έξω από το κτήριο της διοίκησης της ΔΕΣΦΑ στη Μεσογείων κοντά στο μετρό Νομισματοκοπείο περιφρουρώντας την απεργία τους. Η απεργία είχε πολύ μεγάλη συμμετοχή, μεγαλύτερη από την προηγούμενη φορά, και σε κεντρικά εργοτάξια και βάρδιες σχεδόν παρέλυσαν όλες οι εργασίες. Σημαντικό βήμα σε αυτή την απεργία ήταν η παρουσία αρκετών μόνιμων εργαζομένων που απεργούσαν με 4ωρη στάση εργασίας. Λίγο αργότερα με απόφαση που πάρθηκε με ψηφοφορία των απεργών που βρίσκονταν μπροστά στην πύλη της διοίκησης έκλεισαν ολοκληρωτικά την ΔΕΣΦΑ απαγορεύοντας την είσοδο σε όλους όσοι προσπάθησαν να μπουν.

Στο πλευρό των απεργών βρέθηκαν δεκάδες συμπαράστατες από τα σωματεία των εργαζομένων, μόνιμων και συμβασιούχων, στην ΔΕΠΑ και στην ΔΕΔΑ, από την ΕΘΝΟΔΑΤΑ, από την Πανελλήνια Ομοσπονδία Ενέργειας, το Εργατικό Κέντρο Δυτ. Αττικής, το κλαδικό σωματείο ενέργειας, την INTRACOM, την ΠΟΣΠΕΡΤ και τον Συντονισμό Ενώτια στα Μνημόνια.

Απεργία για μόνιμη δουλειά για όλους

Τη συμπαράστασή τους στην απεργία των εργαζομένων στην ΔΕΣΦΑ δήλωσαν και μέλη του δημοτικού σχήματος **Φυσάει Κόντρα** από την Αγ. Παρασκευή που βρέθηκαν στην συγκέντρωση μοιράζοντας προκήρυξη για την απεργία στις 8 Μάρτη - Παγκόσμια Μέρα της Γυναίκας και την απεργιακή συγκέντρωση στις 2μμ, στην πλ. Κλαυθμόνος.

Ανάγκες

“Η νέα διοίκηση της ΔΕΣΦΑ μετά την ιδιωτικοποίηση έχει απαξιώσει πλήρως κάθε έννοια συνεννόησης αφού αρνείται συστηματικά να συναντήσει το σωματείο μας. Εμείς ξεκαθαρίζουμε πως δεν θα δεχτούμε συνέχιση της ομηρίας μας. Διεκδικούμε μετά από τόσα χρόνια δουλειάς τη μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων και εργολαβικών εργαζομένων. Η εργολαβοποίηση στο χώρο της ενέργειας έχει γίνει πλέον καθεστώς. Καλύπτουμε χρόνια μόνιμες και διαρκείς ανάγκες και δεν πρόκειται να σταματήσουμε να αγωνιζόμαστε για το αυτονόητο, τη σταθερή και μόνιμη εργασία. Αν συνεχίσουμε τον αγώνα μας όλοι μαζί, δεν έχουμε να φοβόμαστε τίποτα. Μπορούμε να αναγκάσουμε τη διοίκηση να μας ακούσει”, τόνισε στην συγκέντρωση η πρόεδρος του ΠΣΕΦΑ, **Μαρία Κοτρώνη**.

“Με τους εργαζόμενους, μόνιμους και συμβασιούχους, της ΔΕΣΦΑ δουλεύουμε χρόνια μαζί. Τώρα ήρθε η ώρα για να δώσουμε μαζί τη μάχη για μόνιμη εργασία και ΣΣΕ με αυξήσεις. Ξαν εργαζόμενοι στην INTRACOM έχουμε την εμπειρία από μεγάλους αγώνες και απεργίες για να μην αφήσουμε την εργοδοσία να διαλύσει τα εργασιακά μας δικαιώματα. Είναι πολύ σημαντικό ότι σήμερα στο πλευρό των συμβασιούχων βρίσκονται και μόνιμοι εργαζόμενοι. Μαζί, με την ενότητα μόνιμων και συμβασιούχων, μπορείτε να λυγίσετε την αδιαλαξία της διοίκησης. Η δύναμή σας είναι στην ενότητα”, ανέφερε στην ομιλία του ο **Γιάννης Θεοχάρης** από το ΔΣ των εργαζομένων στην INTRACOM.

Την αμέριστη συμπαράσταση στον αγώνα των εργολαβικών και συμβασιούχων τόνισε στην ομιλία του ο **Γιάννης Μαραβελάκης** από

το Συντονισμό Ενώτια στα Μνημόνια. “Χρειάζεται να ξεκαθαρίσουμε πως σε αυτή τη μάχη για μόνιμη και σταθερή εργασία, για αξιοπρεπείς ΣΣΕ με αυξήσεις, δεν είμαστε μόνοι σας. Την ίδια μέρα με εσάς οι εργαζόμενοι στη στίση του Ιατρικού Αθηνών στο Μαρούσι δίνουν μια μεγάλη μάχη ενάντια στις απολύσεις. Την ίδια ώρα στο νοσοκομείο Αγ. Σάββας, σε ένα από τα σημαντικότερα ογκολογικά νοσοκομεία της χώρας στο κέντρο της Αθήνας, οι συμβασιούχες καθαρίστριες ξεκινάνε απεργία διαρκείας διεκδικώντας μονιμοποιήσεις αφού η κυβέρνηση προχωράει στην απόλυσή τους. Η μάχη για μόνιμη και σταθερή δουλειά με αξιοπρεπείς ΣΣΕ απλώνεται παντού. Από την μεριά του εργατικού κινήματος χρειάζεται να ενώσουμε όλες αυτές τις διαφορετικές φωνές σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα για να σπάσουμε το φαύλο κύκλο της ελαστικής εργασίας και να κερδίσουμε πίσω όσα μας στέρησαν τα προηγούμενα χρόνια. Το πιο κεντρικό σημείο είναι ο συντονισμός όλων αυτών των κομματιών.

Μπορεί οι συνδικαλιστικές ηγεσίες σε ΓΣΕΕ και σε ΑΔΕΔΥ να κωφεύουν και να μην οργανώνουν την αναγκαία μάχη για τη διεκδίκηση των δίκαιων αιτημάτων σας αλλά υπάρχουν πρωτοβουλίες που μπορούν και ξεπερνάνε αυτή την αδράνεια. Το παράδειγμα της απεργίας στις 8 Μάρτη - Παγκόσμιας Μέρας της Γυναίκας που ξεκίνησε μέσα από την προσπάθεια μαχητικών συνδικαλιστριών σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα και κατέληξε να αναγκάσει τα τριτοβάθμια συνδικάτα να βγάλουν απεργιακή κινητοποίηση είναι χαρακτηριστικό της δύναμης που έχουμε σαν εργατική τάξη όταν συντονιζόμαστε. Όλοι μαζί κλιμακώνοντας τις απεργίες μπορούμε να αναγκάσουμε κυβέρνηση και αφεντικά να κάνουν πίσω”.

“Εργάτες Ενωμένοι Ποτέ Νικημένοι” και “Τέρμα πια στην κοροϊδία, μόνιμη και σταθερή για όλους εργασία”, ήταν κάποια από τα συνθήματα που φώναζαν οι εργαζόμενοι που λίγο αργότερα βγήκαν στο δρόμο και έκοψαν για πάνω από μισή ώρα την κίνηση στην λεωφόρο Μεσογείων.

Κ.Μ.

1/3, Συγκέντρωση ενάντια στις απολύσεις στο Ιατρικό Κέντρο στο Μαρούσι

Συμπαράσταση στις καθαρίστριες του Αγ. Σάββα

Νέα 48ωρη απεργία την Πέμπτη 7/3 και την Παρασκευή 8/3 αποφάσισαν στη συνέλευση που πραγματοποίησαν τη Δευτέρα 4/3 το πρωί οι καθαρίστριες/ες του Ογκολογικού Νοσοκομείου Αγ. Σάββας. Οι καθαρίστριες/ες οργανώνουν μεγάλη συγκέντρωση την Πέμπτη 7/3, στη 1.30μμ, στο προαύλιο του νοσοκομείου και καλούν σωματεία και εργαζόμενους από δημόσιο και ιδιωτικό τομέα να συμπαρασταθούν στον αγώνα τους. Την Παρασκευή 8 Μάρτη οι εργαζόμενες/οι στον Αγ. Σάββα ετοιμάζονται να βάλουν πούλμαν για να κατέβουν στην μεγάλη απεργιακή διαδήλωση για την Παγκόσμια Μέρα Γυναικών, στις 2μμ, στην πλ. Κλαυθμώνος.

Οι 88 εργαζόμενες/οι στην καθαριότητα του Αγ. Σάββα διαμαρτύρονται για τις μεθοδεύσεις της διοίκησης του νοσοκομείου και της ηγεσίας του υπουργείου που θέλει να τις απολύσει και να πάρει στη θέση τους νέους συμβασιούχους ανακυκλώνοντας την ανεργία.

Σημαντική είναι η απόφαση που πήραν οι εργαζόμενοι στην καθαριότητα για να ανοίξουν απεργιακό ταμείο για την οικονομική στήριξη του αγώνα τους. “Με δεδομένο ότι η διοίκηση του νοσοκομείου έβαλε μπροστά τις διαδικασίες για τις απολύσεις μας δεν υπάρχει άλλος δρόμος από την απεργία διαρκείας”, δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Σπύρος Βασιλείου**, εργαζόμενος στην καθαριότητα του Αγ. Σάββα. “Πρόκειται για μια σκληρή μάχη που θα κρατήσει μήνες. Έχουμε αποφασίσει να πάμε μέχρι τέλος, όμως χρειαζόμαστε τη στήριξη όλων για να μπορέσουμε να κρατήσουμε. Καλούμε όλους τους εργαζόμενους στην καθαριότητα σε όλα τα νοσοκομεία που θα έρθει και η σειρά τους για απόλυση, αλλά και όλο τον εργαζόμενο κόσμο που καταλαβαίνει τη σημασία αυτής της μάχης ενάντια στην ελαστική εργασία, να σταθεί στο πλάι μας. Ανοίξαμε απεργιακό ταμείο και ζητάμε τη στήριξη όλης της εργατικής τάξης. Είμαστε άνθρωποι του μεροκάματου με οικογένειες και μεγάλες ανάγκες, αυτός ο αγώνας για να προχωρήσει χρειάζεται την οικονομική στήριξη όλων”.

Ήδη οι καθαρίστριες/ες του Αγ. Σάββα

έχουν πραγματοποιήσει τρεις μεγάλες απεργίες μέσα σε λιγότερο από δέκα μέρες και πολλές στάσεις εργασίας, ενώ έχουν πραγματοποιήσει συγκεντρώσεις έξω από το Υπουργείο Υγείας και τη Βουλή. Οι κινητοποιήσεις τους έχουν δημιουργήσει μεγάλο πρόβλημα στην λειτουργία του νοσοκομείου αφού με απόφασή τους επέκτειναν την 24ωρη απεργία της Πέμπτης 28/2 σε 48ωρη και για την Παρασκευή 1/3 ενώ συνέχισαν με προσωπικό ασφαλείας και το Σαββατοκύριακο 2-3/3.

Καθολική συμμετοχή

Καθολικά ήταν τα ποσοστά συμμετοχής και τις δυο μέρες της απεργίας ενώ μεγάλη ήταν και η συγκέντρωση στο προαύλιο του νοσοκομείου την Παρασκευή 1/3, με την συμμετοχή εργαζόμενων και συμπαραστατών στον αγώνα τους. Δεκάδες είναι τα σωματεία και οι φορείς που έχουν ήδη βγάλει ψηφίσματα και ανακοινώσεις συμπαράστασης.

Στην συγκέντρωση της Παρασκευής 1/3 το λόγο πήραν συμπαραστάτες όπως η **Μαρία Αλιφιέρη** από το ΔΣ του σωματείου εργαζόμενων στο Αγλ. Κυριακού, ενώ μεγάλο χειροκρότημα κέρδισε ο χαιρετισμός του **Μπάμπη Νεοχωρίτη**, μέλος του ΔΣ του σωματείου των εργαζομένων εργαζόμενων στην ΔΕΣΦΑ που εί-

χαν 24ωρη απεργία την ίδια μέρα κλείνοντας τη Μεσογείων. Τόνισε τη σημασία του κοινού αγώνα όλων των εργαζόμενων για σταθερή και μόνιμη εργασία. Χαιρετισμό έκανε και η **Μαρία Μαυρομάτη** που συμμετείχε στην κινητοποίηση με το πανό της δημοτικής παράταξης Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας.

Λίγο αργότερα οι εργαζόμενοι με τα πανό τους βγήκαν στην είσοδο του νοσοκομείου κλείνοντας για λίγη ώρα την είσοδο του νοσοκομείου και στη συνέχεια βάδισαν μέχρι το σταθμό του μετρό Αμπελόκηποι όπου στάθηκαν για ώρα φωνάζοντας συνθήματα και ενημερώνοντας τον κόσμο για τα δίκαια αιτήματά τους. “Τέρμα πια στην κοροϊδία μόνιμη και σταθερή για όλους εργασία”, ήταν ένα από τα βασικά τους συνθήματα.

“Ζητάμε τη δουλειά μας, είμαστε εργαζόμενες με τεράστιες ανάγκες που δουλεύουμε στην καθαριότητα για να ζήσουμε τις οικογένειες και τα παιδιά μας. Εμένα ο σύζυγός μου είναι άνεργος και έχω τρία παιδιά. Δεν ζητάμε ελεημοσύνη. Ζητάμε να παραμείνουμε στη δουλειά μας. Είμαστε καθαρίστριες που δουλεύουμε σκληρά για να κρατήσουμε τον Αγ. Σάββα καθαρό. Πώς είναι δυνατόν διοίκηση και υπουργείο να μας πετάνε στο δρόμο; Δεν έχουμε άλλο τρόπο για να επιβιώσουμε. Θα

δώσουμε αυτή τη μάχη μέχρι τέλος”, τόνισε η **Σπυριδούλα**, καθαρίστρια στον Αγ. Σάββα.

Συντονιστικό Νοσοκομείων

Η σημασία της στήριξης του αγώνα ενάντια στις απολύσεις των καθαριστριών στον Αγ. Σάββα συζητήθηκε στην συνεδρίαση του Συντονιστικού των Νοσοκομείων τη Δευτέρα 4/3 το απόγευμα στο αμφιθέατρο του Αγ. Σάββα.

“Η μάχη των καθαριστριών του Αγ. Σάββα κορυφώνεται. Από τη μεριά τους οι εργαζόμενες έχουν δείξει ένα υποδειγματικό επίπεδο οργάνωσης. Από το προσωπικό ασφαλείας, τις περιφρουρήσεις και την καθολική συμμετοχή τους στις απεργιακές κινητοποιήσεις έχουν δείξει ότι δεν πτοούνται από τις επιθέσεις διοίκησης και υπουργείου”, ανέφερε κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης του Συντονιστικού των Νοσοκομείων ο **Κώστας Καταραχιάς**, γιατρός, πρόεδρος του σωματείου των εργαζόμενων στον Αγ. Σάββα.

“Η απεργία των καθαριστριών/ών στον Αγ. Σάββα έχει την στήριξη της μεγάλης πλειοψηφίας των μόνιμων εργαζόμενων και του προσωπικού του νοσοκομείου από όλα τα πόστα. Ο αγώνας των καθαριστριών του Αγ. Σάββα όμως δεν μπορεί να περιοριστεί στα στενά όρια του νοσοκομείου μας. Είναι ένας συνολικότερος αγώνας ενάντια στην πολιτική επιλογή της κυβέρνησης να συνεχίσει την ελαστική εργασία. Άλλωστε πάνω από 80 νοσοκομεία σε όλη την Ελλάδα βρίσκονται στην ίδια θέση με χιλιάδες καθαρίστριες να βρίσκονται στα όρια της απόλυσης. Ο αγώνας των καθαριστριών του Αγ. Σάββα πρέπει να απλωθεί παντού. Θέλουμε την συμπαράσταση όλων, την ενίσχυση του απεργιακού τους ταμείου για να μπορέσουμε να δώσουμε αυτή τη μάχη μέχρι τέλος.

Λίγες μέρες μόνο πριν την μεγάλη απεργία στις 8 Μάρτη για τη μέρα της γυναίκας, οι καθαρίστριες του Αγ. Σάββα δείχνουν το αληθινό αγωνιστικό πρόσωπο των γυναικών της εργατικής τάξης. Με αυτή τους στάση στέλνουν μήνυμα αντίστασης και χρειάζονται την στήριξη όλων μας για να φτάσουν μέχρι τη νίκη”.

Κυριάκος Μπάνος

ΕΚΛΟΓΕΣ ΕΙΝΑΠ, ΟΕΝΓΕ Οι γιατροί επιμένουν αριστερά

Ολοκληρώθηκαν την Τρίτη 26 Φλεβάρη οι εκλογές για νέο ΔΣ στην ΕΙΝΑΠ και αντιπροσώπους στο συνέδριο της ΟΕΝΓΕ που θα πραγματοποιηθεί μέσα στις πρώτες βδομάδες του Απριλίου. Η Εργατική Αλληλεγγύη μίλησε με τον Χρίστο Αργύρη, γιατρό στο Γεννηματάς και μέλος του Αντικαπιταλιστικού Δικτύου Υγειονομικών – Το Νυστέρι που συμμετείχαν στο ψηφοδέλτιο του Ενωτικού Κινήματος για την Ανατροπή.

“Οι εκλογική αυτή μάχη ήταν πολύ δύσκολη αλλά και πολύ σημαντική. Χαρακτηριστικό της σημασίας των εκλογών αυτών ήταν η μεγάλη αύξηση στη συμμετοχή των συναδέλφων. Τα αποτελέσματα αποδεικνύουν ότι η αριστερά στους γιατρούς είναι πλειοψηφία. Το Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή μαζί με τις δυνάμεις του ΠΑΜΕ αθροιζόμενα ξεπερνάνε κατά πολύ την ΔΑΚΕ η οποία έκανε λυσσαλέα προσπάθεια να χτυπήσει την αριστερή αντιπολίτευση εκμεταλλευόμενη την απογοήτευση και τη δυσaréσκεια από την διακυβέρνηση Τσίπρα. Όμως όσο και να προσπάθησαν δεν τους βγήκε. Το Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή κράτησε τις τρεις έδρες που είχε και την προηγούμενη φορά.

Κοιτώντας πιο αναλυτικά τα αποτελέσματα βγάζουμε το συμπέρασμα πως στα νοσοκομεία που όλο το προηγούμενο χρονικό διά-

στημα έχουμε δουλέψει από τα κάτω, όχι μόνο για τους γιατρούς, αλλά μέσα από τα σωματεία και μαζί με όλους τους εργαζόμενους μόνιμους και συμβασιούχους, έχουμε άνοδο.

Το παράδειγμα του Αγ. Σάββα είναι χαρακτηριστικό. Από 43 ψήφους την προηγούμενη φορά, τώρα πήραμε 62 ψήφους και βγήκαμε πρώτη δύναμη. Αυτή είναι και η παρακαταθήκη μας για τις μεγάλες μάχες που έχουμε να δώσουμε την επόμενη περίοδο για να κρατήσουμε τον κόσμο στη δουλειά και τα νοσοκομεία ανοιχτά.

Σαν Αντικαπιταλιστικό Δίκτυο Υγειονομικών – Το Νυστέρι δώσαμε μια προεκλογική μάχη πάνω σε τρία βασικά κέντρα. Η μονιμοποίηση των συμβασιούχων είναι ένας συνεχής αγώνας. Αλλά είναι δεμένος με την απεργιακή μάχη στις 8 Μάρτη για την Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας. Στα νοσοκομεία μας η πλειοψηφία των εργαζόμενων είναι γυναίκες. Και βέβαια δώσαμε μάχη και ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες. Καλούμε όλο τον κόσμο των νοσοκομείων να διαδηλώσει το Σάββατο στις 16 Μάρτη – Διεθνή Μέρα Ενάντια στο Ρατσισμό και το Φασισμό στις 3μμ στην Ομόνοια”.

• Τα πλήρη αποτελέσματα με τις σταυροδοσίες και τους συνδρόους για το συνέδριο της ΟΕΝΓΕ θα ανακοινωθούν επίσημα την επόμενη βδομάδα.

ΔΣ ΕΙΝΑΠ ψήφοι (έδρες)	2013	2016	2019
ΔΗΚΝΙ (ΝΔ)	1295 (5)	1025 (4)	1193 (4)
ΔΗΠΑΚ (ΚΚΕ)	576 (2)	691 (3)	904 (3)
ΕΝΩΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ	925 (3)	709 (3)	665 (3)
ΜΕΤΩΠΟ (ΣΥΡΙΖΑ)	672 (2)	448 (2)	452 (2)
ΙΑΤΡΟΙ ΜΠΡΟΣΤΑ (ΚΙΝΑΛ)	370 (1)	253 (1)	328 (1)
ΑΝΕΞ1	157 (1)	190 (1)	183 (1)
ΑΝΕΞ2	-	239 (1)	257 (1)

Συνέδριο ΟΕΝΓΕ ψήφοι (αντιπρόσωποι)	2013	2016	2019
ΔΗΚΝΙ (ΝΔ)	1236 (36)	1089 (29)	1368 (37)
ΔΗΠΑΚ (ΚΚΕ)	606 (16)	762 (20)	950 (26)
ΕΝΩΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ	1035 (27)	845 (22)	684 (18)
ΜΕΤΩΠΟ (ΣΥΡΙΖΑ)	697 (18)	481 (13)	483 (13)
ΙΑΤΡΟΙ ΜΠΡΟΣΤΑ (ΚΙΝΑΛ)	350 (9)	174 (4)	244 (3)
ΑΝΕΞ1	-	174 (5)	145 (4)
ΑΝΕΞ2	116 (3)	135 (3)	135 (3)

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

Έξω οι φασίστες

Την Τετάρτη 6/3, η ΚΕΕΡΦΑ Καλλιθέας καλεί αντιφασιστική συγκέντρωση στο δημοτικό συμβούλιο. Αφορμή για την κινητοποίηση είναι οι όλο και πιο προκλητικές σχέσεις που αναπτύσσονται ξεδιάντροπα, ανάμεσα στη δημοτική αρχή και τον υποψήφιο της Χρυσής Αυγής Τρύφωνα Μπουγά.

Την 1/3 βγήκε επίσημη ανακοίνωση της αντιδημάρχου Κοινωνικής Πολιτικής, Άννας Γιαννάκου Πάσχου, που ευχαριστούσε τον Τρύφωνα Μπουγά για τη δωρεά του στην ιματιοθήκη Καλλιθέας. Η ενέργεια αυτή είναι μια προκλητική κάλυψη των νεοναζί της Χρυσής Αυγής που διεκδικούν δημόσιο χώρο στην Καλλιθέα εν όψει των εκλογών και η δημοτική αρχή του Κάρναβου της την προσφέρει απλόχερα. Δύο μέρες μετά από την ανακοίνωση η Ελληνική Αυγή πραγματοποίησε εξόρμηση στην Καλλιθέα με συνοδεία αστυνομίας (ΜΑΤ και κλούβας).

Επιπλέον είχε μεσολαβήσει η μήνυση που είχε κάνει ο Μπουγάς στην Λαϊκή Συσπείρωση Καλλιθέας για συκοφαντία, επειδή τον είχαν αποκαλέσει φασίστα. Ο Μπουγάς ήταν υποψήφιος σε βουλευτικές εκλογές με τη ΧΑ και είναι ο επικεφαλής της στο δήμο της Καλλιθέας.

Είναι μάρτυρας υπεράσπισης του Μιχαλολιάκου στην δίκη της ΧΑ, ενώ δεν διστάζει να φιγουράρει με πρωτοκλασάτα στελέχη του όπως τον Παπά, τον Παναγιώταρο και τον Κασιδιάρη. Ο τελευταίος τον έχει "τιμήσει" μάλιστα με έγγραφη αφιέρωση υπογράφοντας ΗλίαS ΚαS, κάνοντας ευθεία αναφορά στα ΕS, τα τάγματα εφόδου του Εθνικοσοσιαλιστικού Κόμματος Γερμανίας.

Η Δίκη της Χρυσής Αυγής έχει αποδείξει περίτρανα τον ναζιστικό και εγκληματικό χαρακτήρα της ναζιστικής συμμορίας με τις αμέτρητες επιθέσεις σε μετανάστες, αντιφασίστες, αριστερούς. Η δημοτική αρχή δεν μπορεί να προσποιείται άγνοια και να τους στρώνει τον δρόμο, επικαλούμενη δημοκρατικές ευαισθησίες για τους νοσταλγούς του Χίτλερ και του Ολοκαυτώματος.

Στην Καλλιθέα το γνωρίζουμε καλά αυτό. Από τη μια οι χρυσαυγίτες προσπαθούν να εμφανιστούν ως νόμιμο πολιτικό

κόμμα στις παρελάσεις, ενώ στους δρόμους έδειχναν το πραγματικό τους πρόσωπο κάνοντας επιθέσεις.

Οι νεοναζί της ΧΑ προσπαθούν να εκμεταλλευτούν τα εθνικιστικά συλλαλητήρια για το Μακεδονικό και την υπόθεση Κατσίφα για να σπείρουν την διχόνοια ανάμεσα μας. Η προεκλογική της καμπάνια καμία σχέση δεν έχει με την αλληλεγγύη και την ανθρωπιά. Πίσω από αυτό τον μανδύα βρίσκεται η προσπάθεια να εδραιωθούν τα τάγματα εφόδου στην πόλη μας.

Δεν θα αφήσουμε την ΧΑ να δρα στις γειτονίες μας. Η Καλλιθέα είναι μια μεγάλη εργατογειτονιά με ντόπιους και μετανάστες από την Αλβανία, την Ρωσία, το Πακιστάν. Όλοι μαζί θα δώσουμε την μάχη ενάντια στον φασισμό και τον ρατσισμό.

Την Τετάρτη 6/3, δίνουμε το παρών στο δημοτικό συμβούλιο της Καλλιθέας για να

διεκδικήσουμε την ομόφωνη καταδίκη του στην ΧΑ και την απαγόρευση της παρουσίας τους στις επίσημες εκδηλώσεις του Δήμου και οργανώνουμε την μεγάλη διαδήλωση στις 16 για να τσακίσουμε τους φασίστες διεθνώς.

Ιλρίντα Μουσαράι

ΦΑΛΗΡΟ

Ανεπιθύμητος ο Μιχαλολιάκος

Εκατοντάδες αγωνίστριες κι αγωνιστές συμμετείχαν στην αντιφασιστική κινητοποίηση που ξεκίνησε από την πλατεία της Νέας Σμύρνης και κατέληξε κοντά στην πλατεία Αγ. Κυριακής στο Π. Φάληρο. Αφορμή για τη διαδήλωση ήταν η συγκέντρωση που προγραμματίζε την ίδια ώρα η Χρυσή Αυγή σε κλειστό χώρο με ομιλητές τον Μιχαλολιάκο και τον Παναγιώταρο.

Ανάμεσα στις δυνάμεις που συμμετείχαν στη διαδήλωση ήταν και η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ Νέας Σμύρνης**, ενώ καλέσματα είχαν βγάλει η τοπική **ΕΛΜΕ** και ο **σύλλογος δασκάλων**. Το παρών έδωσαν και τα μέλη της **ΚΕΕΡΦΑ** από τη Νέα Σμύρνη και την Καλλιθέα μοιράζοντας προκήρυξη για τις 16 Μάρτη.

Μπροστά στις εκλογές, κάθε προσπάθεια της συμμορίας των νεοναζί δολοφόνων να εμφανιστούν ως νόμιμο πολιτικό κόμμα θα βρίσκει μπροστά της το αντιφασιστικό κίνημα που δε θα τους αφήσει σπιθαμή.

M.N.

ΚΟΥΛΟΥΜΑ

Αντιφασιστικά Κούλουμα

Γαλάτσι Άλσος 11πμ
Ζωγράφου Πάρκο Γουδί 11πμ
Βύρωνα Στρατόπεδο Σακέτα 11πμ
Νέα Φιλαδέλφεια Άλσος 12μμες
Χαλάνδρι Κλειστό Γήπεδο 12μμες
Περιστέρι Άλσος 11πμ
Ίλιον Πάρκο Τρίτση 11πμ
Πετράλωνα Λόφος Φιλοπάπου 11πμ
Καλλιθέα πλατεία Νερού 11πμ
Θεσσαλονίκη Σείχ Σου 10.30πμ
Χανιά Παραλία Αγίων Αποστόλων 12πμ

2/3, Εξόρμηση στον Πειραιά

16 ΜΑΡΤΗ

“Αφήνοντας στο περιθώριο το μίσος και το φόβο”

Η διεθνής ημέρα για την εξάλειψη του ρατσισμού, αποκτά σήμερα περισσότερο από ποτέ, ουσιαστικό νόημα και ανταποκρίνεται στις ανάγκες της κοινωνίας που καλείται να αντιμετωπίσει την πρωτόγνωρη και δύσκολη πραγματικότητα της προσφυγιάς.

Ο ρατσισμός νικιέται από το ανθρώπινο μυαλό που ανακαλύπτει, προσαρμόζει και προσαρμόζεται, παράγει πολιτισμό αφήνοντας στο περιθώριο το μίσος και το φόβο. Μόνο με την οργάνωση κινημάτων πολιτικών που αγωνίζονται κατά του ρατσισμού, μπορεί να καταπολεμηθεί η απήχηση των ρατσιστικών ιδεών, όπως θα πρέπει ταυτόχρονα να αντιμετωπισθεί η φτώχεια και η ανεργία που μαστίζει σημαντικό τμήμα του πληθυσμού των ευρωπαϊκών χωρών.

Είναι αναγκαίο να γίνει «αντίληψη» το θέμα της ισότητας εξαλείφοντας ρατσιστικές συμπεριφορές, νόμους ή δραστηριότητες παρεμβάσεις όταν χρειάζεται. Στις 16 Μάρτη 2019 κινήματα σε όλο τον κόσμο, διαδηλώνουμε για να νικήσει η ελπίδα και η αλληλεγγύη, την απανθρωπιά των κυβερνήσεων που χρησιμοποιώντας το «χαρτί του ρατσισμού» στρώνουν το δρόμο για την άνοδο της ακροδεξιάς και του φασισμού.

Ορθώνουμε το ανάστημά μας απέναντι στις ρατσιστικές πολιτικές της Ευρώπης - Φρούριο, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης προσφύγων, τους φράχτες της Frontex και τις περιπολίες θανάτου στην Μεσόγειο και τον Έβρο.

Θέλουμε ανοιχτά σύνορα, κατάργηση των συμφωνιών ΕΕ Τουρκίας - Λιβύης, κατάργηση των γκέτο τύπου Μόριας. Να ενταχθούν οι πρόσφυγες σε σπίτια στις πόλεις με μέριμνα των δήμων, να διαμορφωθούν σχολεία για τα προσφυγόπουλα. Ίσα δικαιώματα και ψήφος στους μετανάστες. Βροντοφωνάζουμε ποτέ ξανά φασισμός σε όλη την Ευρώπη. Να σταματήσουμε τις προσπάθειες ακροδεξιών σαν τον Στιβ Μπάνον που μεθοδεύει και συντονίζει τη διεθνή δράση των φασιστών εν όψει των Ευρωεκλογών του Μάη.

Αποστέλλουμε ηχηρό μήνυμα στους νεοναζί της ΧΑ ότι δεν έχουν θέση στη Βουλή και στο Δημοτικό Συμβούλιο. Είναι ξεκάθαρο ότι η θέση τους είναι μόνο στη φυλακή, με επιτάχυνση της δίκης και με την αμετάκλητη καταδίκη της δολοφονικής οργάνωσης.

Να αποκαλύψουμε «ρίχνοντας» τις μάσκες, τον «αγανακτισμένο γονέα», τον «μακεδονομάχο πατριώτη» ώστε να σταματήσουν να ραντίζουν τον κόσμο με το ρατσιστικό και σοβινιστικό δηλητήριο κατά των προσφύγων και των γειτονικών λαών των Βαλκανίων και της Τουρκίας. Αποτροπή συμμετοχής των νεοναζί σε επίσημες φιέστες στο πλευρό των υπουργών της συριζαϊκής κυβέρνησης. Καμιά προβολή από την Κρατική Τηλεόραση στους υπόδικους Χρυσαιγίτες.

Στις 16 Μάρτη βγαίνουμε στους δρόμους για να διεκδικήσουμε ένα κόσμο χωρίς ρατσισμό, χωρίς νεοναζί, χωρίς πόλεμο, χωρίς σεξισμό και κοινωνικούς αποκλεισμούς, χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση. Συμμετέχουμε στο συλλαλητήριο και ενισχύουμε οικονομικά την ΚΕΕΡΦΑ για να συνεχίσει ακόμα πιο δυναμικά την αντιφασιστική κι αντιρατσιστική της δράση.

Μαρία Αμπελιώτη,
εργαζόμενη στο Δήμο της Αθήνας

27/2, Αντιφασιστική συγκέντρωση στο Ραδιομέγαρο της ΕΡΤ

Όχι κάμερες για τη Χ.Α

Αντιφασιστική συγκέντρωση ενάντια στην προβολή των νεοναζί της Χ.Α από τη δημόσια ραδιοτηλεόραση, πραγματοποιήθηκε το μεσημέρι της Τετάρτης 27/2, στο Ραδιομέγαρο της ΕΡΤ.

Στη συγκέντρωση που έγινε με πρωτοβουλία της ΚΕΕΡΦΑ και της Αριστερής Πρωτοβουλίας Εργαζομένων ΕΡΤ, συμμετείχαν εργαζόμενοι της ΕΡΤ, καθώς στάση εργασίας είχε κηρύξει η ΠΟΣΠΕΡΤ στηρίζοντας την κινητοποίηση, αλλά και αντιφασίστριες από την περιοχή.

Αντιπροσωπεία της κινητοποίησης συναντήθηκε με τον διευθύνοντα σύμβουλο της ΕΡΤ, **Γιάννη Δρόσο**. Η αντιπροσωπεία με τη συμμετοχή του **Πέτρου Κωνσταντίνου**, συντονιστή της ΚΕΕΡΦΑ και δημ.συμβούλου Αθήνας, του **Παναγιώτη Καλφαγιάννη**, προέδρου της ΠΟΣΠΕΡΤ, του **Βασίλη Συλαϊδή**, μέλους του ΔΣ του ΕΚΑ και της **Ειρήνης Φωτέλλη** από την Αριστερή Πρωτοβουλία Εργαζομένων ΕΡΤ, απαίτησε να σταματήσει η προβολή των δηλώσεων των υπόδικων μαζί της Χρυσής Αυγής, να υπάρξει κάλυψη

της δράσης του αντιφασιστικού κινήματος και προβολή των πεπραγμένων της δίκης της Χρυσής Αυγής. Για άλλη μια φορά η διοίκηση της ΕΡΤ δεν έδωσε συγκεκριμένη απάντηση, παρά μόνο δεσμεύτηκε να μελετήσει το νομικό καθεστώς για την προβολή των κομμάτων και να απαντήσει σύντομα.

Επιθέσεις

Από το μικρόφωνο της συγκέντρωσης, η **Άννα Τσινίκα**, εργαζόμενη στην ΕΡΤ και μέλος της Αριστερής Πρωτοβουλίας διάβασε το κάλεσμα στην κινητοποίηση που μεταξύ άλλων κατήγγειλε και τις επιθέσεις σε βάρος των δημοσιογράφων της ΕΡΤ και άλλων μέσων ενημέρωσης στις 20 Γενάρη από τάγματα εφόδου της Χρυσής Αυγής.

“Η ευθύνη ανήκει στην ίδια την κυβέρνηση που αντιμετωπίζουν την υπόδικη Χρυσή Αυγή ως ‘νόμιμο κοινοβουλευτικό κόμμα’ και μέσα από το κανάλι της Βουλής, αλλά και με τις κάμερες της ΕΡΤ εξακολουθεί να την προβάλλει συστηματικά” τόνισε ο Πέτρος Κωνσταντίνου. “Θα μας βρουν μπρο-

στά τους. Η σημερινή συγκέντρωση είναι μόνο ένα βήμα και δεν θα κάνουμε πίσω μέχρι να σταματήσουν να προβάλλουν τους νεοναζί από την δημόσια ραδιοτηλεόραση” είπε και κάλεσε στην αντιφασιστική διαδήλωση της 16ης Μάρτη. “Οι νεοναζί απειλούν τις δημοκρατικές και συνδικαλιστικές ελευθερίες μας. Δεν είναι δυνατόν το δημόσιο κανάλι που πληρώνουν οι εργαζόμενοι και το στήριξαν την περίοδο του ‘μαύρου’, να εκπέμπει πλέον τα μηνύματα μίσους και ρατσισμού των πολιτικών απογόνων των ταγματασφαλιτών” επεσήμανε ο Βασίλης Συλαϊδής. “Το αντιρατσιστικό κι αντιφασιστικό κίνημα έχει δώσει μεγάλες και νικηφόρες μάχες στις γειτονίες της βόρειας Αθήνας”, θύμισε ο **Ορέστης Ηλίας**, επικεφαλής της αντικαπιταλιστικής δημοτικής κίνησης “Αντίσταση κι Ανατροπή στα Βριλήσσια”. “Διεκδικούμε να σταματήσει η προβολή των φασιστών, να δοθεί δημοσιότητα στην εγκληματική διάσταση της δράσης τους, να μπουν στη φυλακή”, συνέχισε.

Στέλιος Μιχαηλίδης

STOP στις ρατσιστικές προσαγωγές

Συγκέντρωση διαμαρτυρίας – ενημέρωση πραγματοποιήθηκε το μεσημέρι της Παρασκευής 1/3 η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος “Η Ενότητα”, στη συμβολή των οδών Μενάνδρου και Σοφοκλέους, με αφορμή την προκλητική επιχείρηση σκούπα της ΕΛ.ΑΣ, τις τελευταίες ημέρες, στην περιοχή της Ομόνοιας.

“Περίπου 130 άτομα έχουν συλληφθεί, μαγαζάτορες και απλοί περαστικοί. Η αστυνομία έμπαινε μέσα στα μαγαζιά και συλλάμβανε κόσμο χωρίς να ξέρουν οι ίδιοι οι μετανάστες το λόγο που συλλαμβάνονταν. Είναι απαράδεκτα αυτά τα πράγματα, δηλαδή το να μπαίνουν οι αστυνομικοί στα μαγαζιά και να κάνουν ότι θέλουν. Θέλουμε να σταματήσουν να γίνονται έλεγχοι από την αστυνομία με ρατσιστικό κίνητρο. Διεκδικούμε σεβασμό. Όχι ρατσισμό και φασισμό” δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Τζαβέντ Ασλάμ**, πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας. “Οι επιχειρήσεις σκούπα που κάνει η αστυνομία της Γεροβασι-

1/3, Συγκέντρωση ενάντια στις ρατσιστικές επιθέσεις της ΕΛΑΣ

τους απλούς εργαζόμενους που τυχαίνει να κυκλοφορούν σε αυτή την περιοχή. Θα συνεχίσουμε το Σάββατο 16 Μάρτη στο μεγάλο αντιρατσιστικό συλλαλητήριο, στις 3μμ, στην Ομόνοια, για να διεκδικήσουμε ότι όλοι οι μετανάστες πρέπει να είναι νόμιμοι, να έχουν χαρτιά, ένσημα, να ανοίξουν οι φυλακές και τα στρατόπεδα που κρατάνε τα αδέρφια μας τους πρόσφυγες. Γι’ αυτό πρέπει να είμαστε όλοι ενωμένοι”.

Ανοίξτε τις πόλεις για τους πρόσφυγες

Συγκέντρωση διαμαρτυρίας στο Υπουργείο Μεταναστευτικής Πολιτικής και συνάντηση με εκπροσώπους του Υπουργείου, πραγματοποίησαν το πρωί της Πέμπτης 28/2 οι πρόσφυγες που μένουν στο ξενοδοχείο “Ηλιόχαρη” στους Αγ.Θεόδωρους, μαζί με μέλη της ΚΕΕΡΦΑ.

Αφορμή για την κινητοποίηση ήταν η παρ’ολίγον τραγωδία τις προηγούμενες ημέρες στο ξενοδοχείο, όπου μια γυναίκα αναγκάστηκε να γεννήσει μόνη σε δύσκολες συνθήκες, επειδή το ασθενοφόρο άργησε για ώρες. Είχε προηγηθεί παρόμοιο περιστατικό στο στρατόπεδο του Ελαιώνα. Το συγκεκριμένο γεγονός ήταν μόλις ένα δείγμα των κακών συνθηκών που τους έχουν επιβληθεί. Κακό φαγητό, απομόνωση μακριά από τον ιστό της πόλης, ακριβές μετακινήσεις, αβεβαιότητα για το μέλλον της στέγασής τους, αποκλεισμός από την εκπαίδευση. Διερωμαίνεις διαθέσιμοι δεν υπάρχουν από το μεσημέρι και μετά. Κανένα παιδί δεν πάει σε σχολείο από την αρχή της σχολικής χρονιάς αφού δεν έχει γίνει κάτι για τη διευκόλυνσή τους και την εγγραφή τους, ενώ και οι ενήλικες επίσης που επιθυμούν να μάθουν τη γλώσσα, στερούνται και αυτού του δικαιώματός τους.

Αδιαφορία

Το Υπουργείο επιδεικνύει πλήρη αδιαφορία, αν συνυπολογιστεί η απαξιοτική στάση του υπουργού **Βίτσα** που τελικά δεν παρευρέθη στη συνάντηση με τους πρόσφυγες και την ΚΕΕΡΦΑ, αλλά και το αρνητικό περιεχόμενο των απαντήσεων που έδωσε εκπρόσωπος του Υπουργείου. Αρνητική ήταν η απάντηση στο αίτημα για παραχώρηση σπιτιών μέσα στην πόλη. Το Υπουργείο παραδέχτηκε ότι τα παιδιά δεν έχουν πάει σχολείο αυτή τη χρονιά και ούτε υπάρχει προοπτική για να πάνε. Αρνήθηκαν να δοθεί λύση και στο θέμα της οικονομικά δυσβάσταχτης μετακίνησης προς την Αθήνα (9.60 ευρώ το εισιτήριο του προαστιακού), ενώ καμία λύση δεν βρέθηκε για το απαράδεκτο φαγητό του catering.

“Είναι απαράδεκτο μετά από τόσα περιστατικά που κάποιος έφτασαν να πεθάνουν και πάρα πολλοί ακόμα κινδυνεύουν μέσα σε αυτές τις άθλιες συνθήκες, το Υπουργείο να αδιαφορεί επιδεικτικά” τονίζει η ΚΕΕΡΦΑ σε ανακοίνωσή της μετά τη συνάντηση. “Απαιτούμε να μπουν τώρα οι πρόσφυγες στις πόλεις. Ελεύθερη πρόσβαση στη δημόσια Υγεία και Παιδεία. Ελεύθερη μετακίνηση. Η συνέχεια θα δοθεί στη μεγάλη διεθνή κινητοποίηση ενάντια στο φασισμό και το ρατσισμό στις 16 Μάρτη 3μμ στην Ομόνοια, όπου θα κατέβουν με πούλμαν εκατοντάδες πρόσφυγες για να συναντηθούν μαζί με τα εργατικά σωματεία, τις κοινότητες των μεταναστών και τη νεολαία από σχολεία και σχολές”.

28/2, Υπουργείο Μεταναστευτικής Πολιτικής

“Τα όπλα της ανατροπής: ο λόγος και η οργάνωση”

Μεγάλη είναι η αναγνώριση της συμβολής του βιβλίου της Μαρίας Στύλλου «Η πάλη για την απελευθέρωση των γυναικών» στη μετατροπή της φετινής 8 Μάρτη σε απεργιακή κινητοποίηση. Αυτό αποτυπώνεται πλέον σε όλες τις εκδηλώσεις παρουσίασης του βιβλίου στους εργατικούς χώρους και τις γειτονίες.

Την εκδήλωση στο **Παιδών Πεντέλης** στις 28/2, την οποία παρακολούθησαν γυναίκες εργαζόμενες όλων των ειδικοτήτων, άνοιξε ο **Παναγιώτης Μήτσιου**, πρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων στο νοσοκομείο που είχε μόλις πάρει απόφαση για συμμετοχή στην απεργιακή 8 Μάρτη. Όπως είπε: «Η σημερινή εκδήλωση είναι συνέχεια αυτής που είχε κάνει το Σωματείο με γυναίκες πρόσφυγες, αναδεικνύοντας τα προβλήματά τους. Με την παρουσίαση του βιβλίου της Μαρίας Στύλλου σήμερα, να μη μένουμε σε μια μέρα στις 8 Μάρτη, ότι θα γλεντήσουν οι γυναίκες και αυτό είναι».

Τη Μαρία Στύλλου προλόγισε η **Ιωάννα Πασπάτη**, γιατρός στο νοσοκομείο. «Πέρα από τα θετικά στοιχεία που κάνουν ένα βιβλίο ενδιαφέρον και εύκολο να διαβαστεί, εγώ θα σημειώσω εδώ ότι το πιο σημαντικό στοιχείο του βιβλίου είναι οι συζητήσεις που έχει πυροδοτήσει όπου έχει παρουσιαστεί, ως επί το πλείστον στους τόπους δουλειάς. Είναι βιβλίο αισιόδοξο γιατί τελειώνοντάς το διάβασμά του λες: να, εδώ είναι η λύση, στους συλλογικούς ταξικούς αγώνες. Έτσι τα κατάφεραν οι γυναίκες ανά τις δεκαετίες, είτε πάλευαν για το δικαίωμα στην ψήφο, είτε ενάντια στους πολέμους, είτε πάλευαν να αποφασίζουν οι ίδιες το πότε θα κάνουν παιδιά και αν θα κάνουν παιδιά. Συλλογικά και από κοινού με τους άνδρες θα αντιμετωπίσουμε την υπερεντατικοποίηση στη δουλειά, το μπουλινγκ στον εργασιακό χώρο, τις σεξιστικές διακρίσεις».

Δεκάδες εργαζόμενες/οι στην εκπαίδευση, την Υγεία και άλλους χώρους του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, νέες γυναίκες, ντόπιες και μετανάστριες, καθώς

και αγωνίστριες/ές της Αριστεράς της περιοχής συμμετείχαν στην εκδήλωση στο **Παγκράτι** στις 27/2, με ομιλήτριες τη **Μαρία Χαρχαρίδου**, μέλος του ΔΣ του Σωματείου Εργαζομένων στο Νοσοκομείο Γεννηματάς και τη Μαρία Στύλλου.

Ανάμεσά τους ήταν ο **Μάκης Καβουριάρης**, πανεπιστημιακός και πρόεδρος του Συλλόγου Ελλήνων Φοιτητών στο Παρίσι την περίοδο της χούντας, που σε ανάρτησή του στο facebook είχε γράψει: «Τα όπλα της ανατροπής: Ο λόγος και η οργάνωση. Μέσα από την Εργατική Αλληλεγγύη, το εβδομαδιαίο όργανο του ΣΕΚ, παρακολουθούμε την μετατροπή της φετινής Παγκόσμιας Ημέρας Γυναικών, στις 8 Μαρτίου, σε απεργιακή κινητοποίηση του συνόλου των εργαζομένων στον δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα.

Πρόκειται για το αποτέλεσμα των εκδηλώσεων που έγιναν με αφορμή το βιβλίο της Μαρίας Στύλλου, η “Πάλη για την απελευθέρωση των γυναικών”, που από τον Οκτώβριο του 2018 έκανε δύο εκδόσεις και συζητήθηκε σε πολυπληθή ακροατήρια στους χώρους δουλειάς, στα Πανεπιστήμια και στα συνδικάτα. Όπλο λοιπόν στα χέρια των εργαζομένων το πετυχημένο βιβλίο της Μαρίας Στύλλου. Όπλο τους επίσης η συζήτηση που προκάλεσε και το γεγονός ότι σε μικρό χρονικό διάστημα οδήγησε στην απόφαση για την απεργία στις 8 Μαρτίου». Στην ίδια την εκδήλωση αναφέρθηκε στο κίνημα του Μάη του '68 και τις κατακτήσεις των γυναικών τότε.

Κέντρο οργάνωσης

Κέντρο για τη συμμετοχή των εργαζομένων του **Αγία Σοφία** στην απεργιακή συγκέντρωση της 8 Μάρτη, έγινε η εκδήλωση στο νοσοκομείο, με ομιλήτρια την **Έλλη Πανατζοπούλου** από την «Κίνηση για μια απεργιακή 8 Μάρτη». Η συζήτηση, παρουσία πολλών νοσηλευτριών, ανέδειξε τα προβλήματα των εργαζομένων γυναικών στα νοσοκομεία αλλά και τις μεγάλες εμπειρίες που έχουν από τους αγώνες τις προηγούμε-

νες δεκαετίες.

Χαρακτηριστικά, μία νοσηλεύτρια τόνισε το ρόλο του συνδικαλιστικού και του εργατικού κινήματος συνολικότερα στο να αλλάξει η εργασιακή θέση των γυναικών. Συγκεκριμένα, θύμισε την κατάσταση που επικρατούσε όταν πρωτοπρολήφθηκαν οι γυναίκες στα νοσοκομεία, που έπρεπε, σε αντίθεση με τους άντρες συναδέλφους τους, να ζητήσουν άδεια ακόμα και για να πάνε στην τουαλέτα. «Ήταν ένα φρικτό εργασιακό καθεστώς», είπε, περιγράφοντας πώς η ίδια εργαζόταν έγκυος και οδηγήθηκε σε αποβολή. Και πρόσθεσε ότι «έχουν γίνει άλματα και αυτό είναι έργο του κινήματος μέσα στα νοσοκομεία και γενικά της εργατικής τάξης. Θα συνεχίσουμε σε αυτό το δρόμο, δεν θα πισωγυρίσουμε».

Όλες/οι συμφώνησαν να μοιράσουν το υλικό της **ΑΔΕΔΥ** για την απεργία στο νοσοκομείο, ενώ έδωσαν ραντεβού στις 8 Μάρτη στην προσυγκέντρωση στη 1μμ μαζί με τους συναδέλφους τους από το **Αγλαΐα Κυριακού**. Σε αυτό έπαιξε ρόλο και η παρουσία της **Μαρίας Αλιφιέρη**, μέλους του ΔΣ του Σωματείου Εργαζομένων του διπλανού νοσοκομείου, που μίλησε για την ανάγκη συντονισμού των εργαζομένων των δύο νοσοκομείων.

«Δεκάδες μέλη του Πολιτιστικού Συλλόγου Ιλισός της γειτονιάς συμμετείχε στην εκδήλωση στο χώρο του Συλλόγου την Παρασκευή 1/3, με ομιλήτριες τη **Μαρούλα Κανταράκη**, πανεπιστημιακό κοινωνιολόγο και τη Μαρία Στύλλου», μας είπε η **Κατερίνα Σεβαστάκη**, «Οι εισηγήσεις, με διαφορετική προσέγγιση του γυναικείου ζητήματος και της μάχης ενάντια στην καταπίεση η κάθε μία, προκάλεσαν μεγάλο ενδιαφέρον. Οι τοποθετήσεις άνοιξαν πάρα πολλά θέματα, για το ρόλο του κινήματος της Μεταπολίτευσης και τι άφησε ως παρακαταθήκη, για τη θέση των αντρών εργαζομένων σε αυτή τη μάχη και αν τους καλούμε να απεργήσουν στις 8 Μάρτη, για την υποεκπροσώπηση των γυναικών στους επίσημους θεσμούς και όργανα.

Επίσης ήρθαν πολλά παραδείγματα από τις μάχες που έχουν να δώσουν οι εργαζόμενες γυναίκες σήμερα και που μόνο συλλογικά μπορούν να τις κερδίσουν, με πιο χαρακτηριστικό το παράδειγμα φοιτήτριας στις εστίες της ΦΕΠΑ που εργάζεται ταυτόχρονα ως αεροσυνοδός και που έλεγε ότι οι σεξουαλικές παρενοχλήσεις στο χώρο είναι γεγονός αλλά δεν υπάρχει καν σωματείο για να τις αντιμετωπίσει. Πολλές/οί προμηθεύτηκαν το βιβλίο και όλες/οι δώσαμε ραντεβού στις 8 Μάρτη στις 12μ κοντά στο σταθμό του Μεγάρου Μουσικής για να κατέβουμε οργανωμένα στη διαδήλωση».

Λένα Βερδέ

Πετράλωνα

ΑΣΚΤ

Εκδηλώσεις

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/3 αίθ. προβολών ΣΓΤΚΣ 12.30μ
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη, Κίνηση για την απεργιακή 8 Μάρτη

ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΕΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/3
πάρκο Θησείου (δίπλα στο ΗΣΑΠ) 2.30μμ
Ομιλήτριες: Εύη Λίτσα, χειροτέχνης, Έλλη Πανατζοπούλου, Κίνηση για την απεργιακή 8 Μάρτη

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ – ΕΚΤΟΣ ΥΛΗΣ ΕΑΕΚ

ΠΕΜΠΤΗ 7/3 12μ
Ομιλήτριες: Έλλη Πανατζοπούλου, Κίνηση για την απεργιακή 8 Μάρτη
ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΑΘΗΝΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 7/3 αίθριο 1μμ
Ομιλήτρια: Μαρία Στύλλου, συγγραφέας του βιβλίου

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΠΕΜΠΤΗ 7/3 καφέ 1968 (στοά Αγίων Πάντων και Θησέως) 7μμ
Ομιλήτρια: Λένα Βερδέ, δημοσιογράφος, Εργατική Αλληλεγγύη

Ζωγράφου

Παιδών Πεντέλης

Παγκράτι

Πανεργατική 8 Μάρτη

Απεργιακές συγκεντρώσεις:
Αθήνα, πλατεία Κλαυθμώνος, 2μμ
Θεσσαλονίκη, Άγαλμα Βενιζέλου, 1.30μμ
Χανιά, πλατεία Αγοράς, 12μμ
Ηράκλειο, Λιοντάρια, 11πμ
Βόλος, Άγιος Νικόλαος, 1.30μμ

XANIA

Εκδήλωση-συζήτηση με θέμα “Η πάλη για τα δικαιώματα της γυναίκας στη δουλειά και στην κοινωνία” διοργάνωσε ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών Περιφερειακής Ενότητας Χανίων την Παρασκευή 1/3 στο Πνευματικό Κέντρο. Ομιλήτριες ήταν η Εσθήρ Κυριαζή, μέλος του ΣΕΠΕ Χανίων και η Αργυρή Ερωτοκρίτου, μέλος του Δ.Σ. Συλλόγου Εργαζομένων του Νοσοκομείου ΓΝΑ Γεννηματάς ενώ τις ομιλήτριες προλόγισε ο πρόεδρος του ΣΕΠΕ Χανίων, Σεραφεύμ Ρίζος.

Η Εσθήρ Κυριαζή ξεκίνησε με μία σύντομη αναδρομή των αγώνων για τη γυναικεία χειραφέτηση, για καλύτερες συνθήκες εργασίας και για ελεύθερο χρόνο σημειώνοντας χαρακτηριστικά ότι «Σήμερα παρότι υπήρξαν σημαντικοί πρόοδοι η πολιτική της Ε.Ε. και των κυβερνήσεων που την ακολουθούν με όλες αυτές τις ευέλικτες σχέσεις απασχόλησης, με την αύξηση της ανεργίας και την υποχρηματοδότηση των κοινωνικών δομών, η γυναίκα πιέζεται δεκαπλάσια από τα προηγούμενα χρόνια».

Η Αργυρή Ερωτοκρίτου, από την πλευρά της, τόνισε πως υπάρχουν πάνω από 35 αποφάσεις σωματείων για στήριξη και οργάνωση της απεργιακής 8 Μάρτη. Η επέτειος επιστρέφει στις ρίζες της, καθώς είναι η πρώτη φορά στην Ελλάδα που η 8 Μάρτη θα είναι μια απεργιακή ημέρα για τα δικαιώματα της γυναίκας. Οι γυναίκες είναι στην πρώτη γραμμή στις μάχες για να μην απολυθούν οι συμβασιούχοι σε εκπαίδευση και Υγεία. Είμαστε κομμάτι ενός διεθνούς κινήματος που διαδηλώνει σε όλο τον κόσμο που δείχνει ότι γεννιέται ένα νέο κίνημα που παλεύει για την γυναικεία απελευθέρωση.

Στη συνέχεια ακολούθησε πλούσια συζήτηση σχετικά με την εκμετάλλευση της γυναίκας στην εργασία και την καταπίεσή της στην κοινωνία και το σπίτι, τα οποία μεταξύ άλλων εμποδίζουν τις γυναίκες να συμμετέχουν στο σωματείο τους και στη συλλογική ζωή. Μπήκαν παραδείγματα από τον χώρο της εκπαίδευσης για το πως καλλιεργούνται οι διακρίσεις μέσα στην εργατική τάξη ακόμα και μέσω του εκπαιδευτικού υλικού και των βιβλίων.

Η εκδήλωση έκλεισε με κάλεσμα για μαζική συμμετοχή της εκπαιδευτικής κοινότητας στη διαδήλωση την Παρασκευή 8/3 και ώρα 12μμ στην Πλατεία της Αγοράς.

Μαργαρίτα Παπαμηνά

Σε πανεργατική απεργία μετατρέπεται η Παγκόσμια Ημέρα Γυναικών στις 8 Μάρτη μετά και την απόφαση της ΓΣΕΕ να κηρύξει δίωρη παναττική στάση εργασίας, από τη 1μμ έως τις 3μμ. Όπως αναφέρει: “Η ΓΣΕΕ τιμά την παγκόσμια ημέρα αναγνώρισης των γυναικείων αγώνων. Αγωνίζεται για την ενίσχυση της συλλογικής φωνής των γυναικών. Υπερασπίζεται δυναμικά τα θύματα διακρίσεων στην εργασία. Προκηρύσσει παναττική 2ωρη στάση εργασίας για τη συμμετοχή στις διαδηλώσεις της 8 Μάρτη”.

Η συμμετοχή των εργαζόμενων του ιδιωτικού τομέα στην απεργία αναβαθμίζει ακόμα περισσότερο τη σημασία της. Μια έτσι κι αλλιώς ιστορική πρωτοβουλία που ξεκίνησε από τα κάτω, από πρωτοβάθμια σωματεία και συλλόγους και έφτασε σε Ομοσπονδίες του Δημοσίου και την ΑΔΕΔΥ, αναγκάζει τώρα τη ΓΣΕΕ να κάνει τη μάχη ενάντια στις διακρίσεις, το σεξισμό και την καταπίεση υπόθεση όλης της εργατικής τάξης. Και δίνει τη δυνατότητα σε όλες και όλους να διεκδικήσουν το άπλωμά της παντού, σε όλα τα Εργατικά Κέντρα, σε όλες τις πόλεις, σε όλα τα σωματεία του ιδιωτικού τομέα πανελλαδικά. Αυτός πρέπει να είναι ο προσανατολισμός κάθε αγωνιστή και αγωνίστριας ως και την τελευταία μέρα μέχρι την απεργία.

Τις τελευταίες μέρες η απεργιακή 8 Μάρτη και η συγκέντρωση στις 2μμ, στην πλατεία Κλαυθμώνος, έχει επίσης κερδίσει τις αποφάσεις της Ένωσης Συντακτών Περιοδικού και Ηλεκτρονικού Τύπου (ΕΣΠΗΤ), του Συλλόγου Εργαζομένων Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης, του Συλλόγου Φοιτητών Γεωλογικού Αθηνών, του Συλλόγου Φοιτητών Μεταλλειολόγων Μηχανικών ΕΜΠ, του δημοτικού συμβουλίου του δήμου Αθηνών, της ΛΟΑΤΚΙ Ομάδας “Πολύχρωμο Σχολείο” και των Χειροτεχνών Θησείου.

Κλιμακώνονται σε εργατικούς χώρους, σχολές και γειτονιές οι προετοιμασίες για την επιτυχία της απεργίας την Παγκόσμια Ημέρα Γυναικών στις 8 Μάρτη και των απεργιακών συγκεντρώσεων σε όλη τη χώρα. Παντού, οι αγωνίστριες και οι αγωνιστές της “Κίνησης για μια απεργιακή 8 Μάρτη” βρίσκονται στην πρώτη γραμμή της μάχης.

Ένα μεγάλο πανό που καλεί στην απεργία με κεντρικό σύνθημα “Κάτω τα χέρια από τις γυναίκες – Να τα πάρουμε όλα πίσω” κοσμεί από την περασμένη εβδομάδα την κεντρική είσοδο της Διεύθυνσης Καθαριότητας του δήμου Αθηνών, στο Βοτανικό. Οι εργαζόμενες του χώρου που το έφτιαξαν, ξεσηκώνουν τους συναδέλφους τους και ετοιμάζονται να κατέβουν στην απεργιακή διαδήλωση με λεωφορεία, απορριματοφόρα και άλλα οχήματα της δουλειάς τους.

Αντίστοιχες κινήσεις, με αναρτήσεις πανό, περιοδείες και αφισοκολλήσεις, γίνονται παντού, ενώ η απόφαση της ΓΣΕΕ για παναττική στάση εργασίας έχει ανοίξει το δρόμο για την οργάνωση της απεργίας και στους χώρους του ιδιωτικού τομέα. Τις προηγούμενες μέρες η ΑΔΕΔΥ είχε κυκλοφορήσει αφίσα και προκήρυξη που αναφέρει:

«Οι κινητοποιήσεις των γυναικών διεθνώς, τα τελευταία χρόνια, έχουν ξαναφέρει στην επικαιρότητα την πάλη των γυναικών, οργανώνοντας μαζικές και εντυπωσιακές απεργίες γυναικών, διαδηλώσεις, δημοψηφίσματα, από την Ισπανία μέχρι την Αργεντινή, από την Αμερική μέχρι την Ιρλανδία κι από την Πολωνία μέχρι την Ινδία.

Μέχρι τώρα αποφάσεις έχουν πάρει:

ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ, ΠΟΕΔΗΝ, ΠΟΣΠΕΡΤ, ΠΟ ΕΜΔΥΔΑΣ, ΠΑΣΥΜΗΤΕ- ΕΡΤ, ΠΟΕ-ΔΟΥ, ΠΟΘΑ, Ένωση Συντακτών Περιοδικού και Ηλεκτρονικού Τύπου (ΕΣΠΗΤ), Σύλλογος εργαζόμενων νοσοκομείου Άγιος Σάββας, Σύλλογος εργαζόμενων νοσοκομείου Αγλαΐα Κυριακού, Σύλλογος εργαζόμενων νοσοκομείου Γεννηματάς, Σύλλογος εργαζόμενων νοσοκομείου Ερυθρός, Σύλλογος εργαζόμενων νοσοκομείου Αγία Όλγα, Σύλλογος εργαζόμενων νοσοκομείου Παίδων Πεντέλης, Σύλλογος Υπαλλήλων ΓΓ Βιομηχανίας και ΓΓ Ενέργειας και Φυσικών Πόρων, Πανελλήνιο Σωματείο Έκτακτου Προσωπικού ΥΠ.ΠΟ, Σωματείο Οδηγών Αυτοκινήτων Δήμου Αθηνών, Ένωση Εργατοϋπαλλήλων Δήμου Αθηνών, Ανεξάρτητο Σωματείο Εργατοτεχνιτών και Υπαλλήλων Δήμου Αθηνών, Γ' ΕΛΜΕ Αθηνών, Ε' ΕΛΜΕ Αθηνών, ΕΛΜΕ Καλλιθέας, ΕΛΜΕ Κορυδαλλού, Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Βούλας-Βάρης-Βουλιαγμένης, Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης “Δημήτρης Γληνός”, Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης “Η Αθηνά”, Σύλλογος Εργαζόμενων Δήμου Αγίου Δημητρίου, Σύλλογος εργαζόμενων Δήμου Κερατσινίου Δραπετσώνας, Σύλλογος Δικαστικών Επιμελητών Αττικής, Σωματείο Καθαριστριών Δημόσιων Σχολείων Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Αθηνών, Ένωση Υπαλλήλων ΕΥΔΑΠ, Σύλλογος εργαζόμενων Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης, Σύλλογος εργαζόμενων Δήμου Μενεμένης-Αμπελοκήπων Θεσσαλονίκης, Ένωση Νοσοκομειακών Γιατρών Θεσσαλονίκης (ΕΝΙΘ), Σύλλογος εργαζόμενων νοσοκομείου Ιπποκράτειου Θεσσαλονίκης, ΕΛΜΕ Χανίων, Σύλλογος ΠΕ Χανίων.

Στηρίζουν:

Δημοτικό Συμβούλιο Δήμου Αθηνών, Σύλλογος Φοιτητών ΣΤΕΦ ΤΕΙ Αθηνών, Σύλλογος Φοιτητών Γεωλογικού Αθηνών, Σύλλογος Φοιτητών Μεταλλειολόγων Μηχανικών ΕΜΠ, Σύλλογος Φοιτητών ΦΕΠΑ, Σύλλογος Φοιτητών Παιδαγωγικού Ειδικής Αγωγής Βόλου, Ένωση Γονέων 3ης Δημοτικής Κοινότητας του Δήμου Αθηνών, ANTAPΣYA, Ομάδα Γυναικών ANTAPΣYA, Ομάδα LGBTQI+ ANTAPΣYA, Ομάδα Υποστήριξης ΛΟΑΤΚΙ Ατόμων 50 και Άνω-Proud Seniors Greece, ΛΟΑΤΚΙ Ομάδα “Πολύχρωμο Σχολείο”, Χειροτέχνες Θησείου.

Δήμος Αθηνών

Η περσινή γυναικεία απεργία στην Ισπανία έβγαλε εκατομμύρια γυναίκες σε διαδηλώσεις στο δρόμο, απεργώντας από τους χώρους εργασίας, από την οικιακή εργασία, από την κατανάλωση. Σωματεία, συνδικάτα και ομοσπονδίες διευκόλυναν τις διαδηλώσεις των γυναικών και των αλληλέγγυων ανδρών συναδέλφων τους, καλώντας σε απεργίες και στάσεις εργασίας. Το κεντρικό σύνθημα της απεργίας που φώναζαν οι γυναίκες ήταν: “Αν σταματήσουμε εμείς, σταματά να γυρίζει ο κόσμος”.

Στην Ελλάδα της κρίσης και των ατέλειωτων μνημονιακών πολιτικών, με τις ελαστικές εργα-

σιακές σχέσεις, την κατάργηση εργατικών κατακτήσεων, τις διαλυμένες κοινωνικές δομές, η ΑΔΕΔΥ, ως τριτοβάθμιο συνδικαλιστικό όργανο στο Δημόσιο τομέα, φέρνει στην επιφάνεια τα προβλήματα των γυναικών, με στόχο όχι μόνο να συζητηθούν ευρέως στους χώρους δουλειάς και εκπαίδευσης, αλλά και να ξεκινήσει μια αγωνιστική παρέμβαση για την επίλυσή τους. Οι κυβερνήσεις έχουν ευθύνες για τη συνέχιση αυτής της κατάστασης, αφού, ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια, οι μνημονιακές και νεοφιλελεύθερες πολιτικές έχουν χειροτερεύσει τη θέση της γυναίκας».

Να τι σημαίνει επαναστατική Αριστερά

“**Ε**μείς οι κομμουνιστές ενωμένοι στην Τρίτη Διεθνή, απορρίπτοντας τη δειλία, τα ψέματα και τη διαφθορά των ξεπερασμένων επίσημων σοσιαλιστικών κομμάτων, διακηρύσσουμε ότι είμαστε άμεσοι συνεχιστές των ηρωικών προσπαθειών και θυσιών μιας μακράς σειράς επαναστατικών γενεών από τον Μπαμπφρό μέχρη τη Ρόζα Λούξεμπουργκ και τον Καρλ Λήμπνεχτ.

Η σοσιαλιστική κριτική έχει ξεσκαπάσει επαρκώς την αστική εξουσία. Ο σκοπός του διεθνούς κομμουνιστικού κόμματος είναι να ανατρέψει αυτή την εξουσία και να βάλει τα θεμέλια της σοσιαλιστικής κοινωνίας. Καλούμε τους εργάτες και τις εργάτριες όλου του κόσμου να συσπειρωθούν γύρω από το κομμουνιστικό λάβαρο, κάτω από το οποίο έχουν ήδη κερδηθεί οι πρώτες μεγάλες μάχες.

Προλετάριοι όλου του κόσμου, Ενωθείτε! Ενάντια στην ιμπεριαλιστική βαρβαρότητα, στις μοναρχίες, στις προνομιοχύες τάξεις, το αστικό κράτος και την αστική ιδιοκτησία, ενάντια σε κάθε μορφή κοινωνικής και εθνικής καταπίεσης!

Ενωθείτε κάτω από το λάβαρο της επαναστατικής πάλης για τη σοβιετική εξουσία και τη δικτατορία του προλεταριάτου, κάτω από το λάβαρο της Τρίτης Διεθνούς!”.

Με αυτές τις φράσεις τέλειωνε η Διακήρυξη στο παγκόσμιο προλεταριάτο της Κομμουνιστικής Διεθνούς στις 6 Μάρτη του 1919. Συγγραφέας της ήταν ο **Τρότσκι** και το κείμενο υιοθετήθηκε ομόφωνα στην τελευταία συνεδρίαση του ιδρυτικού συνεδρίου της νέας Διεθνούς (που έμεινε γνωστή και σαν Κομιντέρν).

Στο ιδρυτικό συνέδριο, που είχε ξεκινήσει τις εργασίες του στις 2 Μάρτη, συμμετείχαν 34 αντιπρόσωποι με δικαίωμα ψήφου για τις αποφάσεις και 18 με συμβουλευτική ψήφο. Η πρωτοβουλία για την σύγκλησή του - και την ίδρυση της Κομιντέρν- ανήκε στο κόμμα των μπολσεβίκων, που είχε εκατοντάδες χιλιάδες μέλη και το κύρος της νικηφόρας επανάστασης. Το Κομμουνιστικό Κόμμα της Γερμανίας είχε ιδρυθεί τρεις μήνες πριν και είχε μερικές δεκάδες χιλιάδες μέλη. Οι περισσότεροι συμμετέχοντες εκπροσωπούσαν μικρές επαναστατικές οργανώσεις και ρεύματα.

Σε ένα χρόνο, ωστόσο, οι εικόνες είχαν αλλάξει εντυπωσιακά. Στο δεύτερο συνέδριο της Κομμουνιστικής Διεθνούς, το καλοκαίρι του 1920, συμμετείχαν 217 αντιπρόσωποι από 40 χώρες και 67 οργανώσεις και κόμματα που συσπειρώναν εκατοντάδες χιλιάδες μέλη το καθένα. Ήταν ένα πραγματικό “τρεχαλήτο προς την Κομμου-

νιστική Διεθνή” όπως παρατήρησε τότε ο Λένιν. Η Διεθνής είχε γίνει από ιδέα υλική δύναμη.

Το “τρεχαλήτο”, που παρέσυρε και ηγεσίες που μόνο επαναστατικές δεν ήταν, αντανakλούσε τις αλλαγές στις ιδέες εκατομμυρίων εργατών και εργατριών στην Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο. Οι εμπειρίες του Πρώτου Παγκόσμιου Πολέμου και κυρίως το παράδειγμα της Ρώσικης Επανάστασης, δημιούργησαν μαζικά ρεύματα ριζοσπαστικοποίησης στην εργατική τάξη σε όλες τις χώρες. Τον Νοέμβρη του 1918 η επανάσταση είχε περάσει από τη Ρωσία στην Γερμανία. Δυο-τρεις βδομάδες μετά το ιδρυτικό συνέδριο της Κομιντέρν, στη **Βουδαπέστη** ανακηρυσσόταν η Δημοκρατία των Συμβουλίων και στο **Τορίνο** τα εργοστασιακά συμβούλια έδιναν την πρώτη μεγάλη μάχη της “κόκκινης διετίας”.

Ρίζες

Η Τρίτη Διεθνής δεν χρωστούσε τις επιτυχίες της απλά στη διάθεση «να το κάνουμε όπως οι Ρώσοι» (σύνθημα των απεργιών στη **Βιέννη** του 1918) που είχε απλωθεί σε όλη τη αιματοβαμμένη και εξαντλημένη Ευρώπη. Τα θεμέλια της μπήκαν στις πολιτικές και θεωρητικές αντιπαραθέσεις και συζητήσεις του 1914-1916 και τα οργανωτικά αποκραυγαλλώματά τους.

Όταν ξέσπασε ο Πρώτος Παγκόσμιος Πόλεμος, τα μεγάλα κόμματα της Σοσιαλιστικής Διεθνούς πρόδωσαν τις αντιπολεμικές διακηρύξεις τους και τις διεθνιστικές αρχές τους και έσπευσαν να “υπερασπίσουν την πατρίδα”, δηλαδή τις άρχουσες τάξεις στην ιμπεριαλιστική σφαγή. Γι’ αυτό το λόγο ο Λένιν από το φθινόπωρο του 1914 έγραφε: «η Δεύτερη Διεθνής είναι νεκρή, ζήτη η Τρίτη Διεθνής!».

Ενα βήμα σε αυτή την κατεύθυνση έγινε τον Σεπτέμβρη του 1915 στη **Συνδιάσκεψη του Τσίμερβαλντ** (μια ελβετική κωμόπολη). Εκεί συγκεντρώθηκαν οι αντιπρόσωποι κομμάτων και ρευμάτων της αντιπολεμικής αριστεράς. Ήταν λίγοι -κάποιοι αστειεύονταν ότι μισό αιώνα από την ίδρυση της Πρώτης Διεθνούς οι διεθνιστές της Ευρώπης γέμιζαν με το ζόρι τέσσερις άμαξες. Όμως, η επίδραση του Τσίμερβαλντ στο αντιπολεμικό κίνημα και την Αριστερά ήταν τεράστια.

Ο Λένιν και οι μπολσεβίκοι ήταν ο κορμός της “αριστεράς του Τσίμερβαλντ” που υποστήριζε ότι το τέλος του πολέμου μπορεί να έρθει μόνο με την εργατική επανάσταση. Η “αριστερά του Τσίμερβαλντ”, έβαζε επίσης στόχο τη δημιουργία επαναστατικών κομμάτων και μιας νέας επαναστατικής διεθνούς.

Η απόφαση για τη σύγκληση του

Το ιδρυτικό συνέδριο της 3ης Διεθνούς το Μάρτη του 1919

ιδρυτικού συνεδρίου της Κομιντέρν πάρθηκε τον Δεκέμβρη του 1918, όταν στη **Μόσχα** κατέφθασε μετά από πολλές περιπέτειες ένας εκπρόσωπος της “**Ενωσης Σπάρτακου**”, της οργάνωσης της Λούξεμπουργκ και του Λήμπνεχτ στην Γερμανία. Η επανάσταση είχε ξεσπάσει τον Νοέμβρη και είχε βάλει τέλος στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Ο αντιπρόσωπος, ο **Έντουαρντ Φουκς**, μετέφερε και το κείμενο που είχε γράψει η Λούξεμπουργκ “τι ζητά η Ενωση Σπάρτακος” που θα υιοθετούσε την παραμονή της Πρωτοχρονιάς το ιδρυτικό συνέδριο του Κομμουνιστικού Κόμματος Γερμανίας. Αυτό το ντοκουμέντο μαζί με το πρόγραμμα του κομμουνιστικού κόμματος Ρωσίας (μπολσεβίκοι) θα αποτελούσαν την προγραμματική βάση της νέας Διεθνούς.

Επιλογές

Η Κομμουνιστική Διεθνής έγινε σχολείο στρατηγικής και τακτικής για τα νέα επαναστατικά κόμματα που διαμορφώνονταν με ταχείς ρυθμούς στην Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο.

Εδώσε μια σαφή απάντηση στο δίλημμα μεταρρύθμιση ή επανάσταση. Από την αρχή, η Κομιντέρν ξεκαθάρισε ότι ο σοσιαλισμός δεν θα έρθει από τα κοινοβουλευτικά έδρανα και τα υπουργικά γραφεία, αλλά θα είναι μια διαδικασία της εργατικής τάξης και των μισοπρολετάρων... Οι μάζες, που ακόμα και στις πιο ελεύθερες αστικές δημοκρατίες στις οποίες είχαν ίσα δικαιώματα σύμφωνα με το νόμο, αλλά που στην πράξη παρεμποδίζονταν με χίλιους τρόπους και κόλπα να παίρ-

ρία του προλεταριάτου” που υπάρχει στα κείμενά της. Όπως ανέφερε ο Λένιν στο κείμενο για τον “κοινοβουλευτισμό και τη δικτατορία του προλεταριάτου” που υιοθέτησε το ιδρυτικό συνέδριο της Κομιντέρν:

“Η ουσία της σοβιετικής εξουσίας είναι ότι η μόνιμη και μοναδική βάση της κρατικής εξουσίας, όλου του κρατικού μηχανισμού είναι η μαζική οργάνωση εκείνων των τάξεων που καταπίεζαν οι καπιταλιστές, δηλαδή της εργατικής τάξης και των μισοπρολετάρων... Οι μάζες, που ακόμα και στις πιο ελεύθερες αστικές δημοκρατίες στις οποίες είχαν ίσα δικαιώματα σύμφωνα με το νόμο, αλλά που στην πράξη παρεμποδίζονταν με χίλιους τρόπους και κόλπα να παίρ-

νουν μέρος στην πολιτική ζωή και να κάνουν χρήση των δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών, τώρα τραβιούνται σε μια συνεχή, ανεμπόδιστη και αποφασιστική συμμετοχή στη δημοκρατική διαχείριση του κράτους”.

Όταν γράφονταν αυτές οι γραμμές, η ηγεσία της σοσιαλδημοκρατίας στην Γερμανία, κατακεραυνώνε την “μπολσεβίκικη δικτατορία”. Αυτή είναι δικτατορία μιας μειοψηφίας έλεγε, η “πραγματική δημοκρατία” είναι η εθνοσυνέλευση και το -αστικό- κοινοβούλιο. Γι’ αυτό έστειλε τις αντεπαναστατικές συμμορίες των Φραικορps για να δολοφονήσουν την Λούξεμπουργκ και τον Λήμπνεχτ και να τσακίσουν τα εργατικά συμβούλια. Δεκατέσσερα χρόνια μετά, η Δημο-

κρατία της Βαϊμάρης, που στήριξε η σοσιαλδημοκρατία με τόση επιμονή, παραδιδόταν αμαχητί στους ναζί του Χίτλερ.

Ο διεθνισμός βρισκόταν στην καρδιά της επαναστατικής στρατηγικής που ενσάρκωνε η Κομμουνιστική Διεθνής. Το 1920 το Δεύτερο Συνέδριο της Διεθνούς ενέκρινε τους περίφημους «21 όρους» για την εισδοχή κομμάτων στις τάξεις της. Ένας από αυτούς υποχρέωνε τα κόμματα-μέλη να υποστηρίξουν έμπρακτα κάθε κίνημα αποικιακού λαού ή καταπιεσμένης μειονότητας μέχρι και του αποχωρισμού από το κράτος «του». Το 1923, όταν τα Γαλλικά στρατεύματα κατέλαβαν την περιοχή του **Ρουρ** στη δυτική Γερμανία, το Γερμανικό κόμμα κινήθηκε να στηρίξει την “εθνική αντίσταση” και κάλεσε τους εργάτες σε Γερμανία και Γαλλία να στραφούν ενάντια στις κυβερνήσεις τους.

Μια από τις λιγότερο γνωστές αποφάσεις του ιδρυτικού συνεδρίου της Κομμουνιστικής Διεθνούς ήταν εκείνη που πρότεινε η **Αλεξάντρα Κολοντάι**. Η πρώτη φράση της απόφασης διακήρυτε ότι: “Το συνέδριο της Κομμουνιστικής Διεθνούς δηλώνει ότι η επιτυχία όλων των σκοπών τους οποίους θέτει όπως και η τελική νίκη του παγκόσμιου προλεταριάτου και η ανατροπή του καπιταλιστικού συστήματος μπορούν να έρθουν μόνο με τον κοινό, ενωμένο αγώνα των εργατιών και των εργατών”.

Είχε προηγηθεί η ομιλία της στο συνέδριο όπου τόνιζε: “Αντί οι γυναίκες να κάνουν τις δουλειές του σπιτιού, να μπορούσαν να παίζουν έναν τεράστιο ρόλο στο να οργανώσουν την κοινωνία. Αντί να μορφώνουν την οικογένεια, οι γυναίκες θα μπορούσαν να συμμετέχουν στην ενίσχυση και την ανάπτυξη της καινούργιας σοσιαλιστικής δημόσιας Παιδείας. Η νέα Κομμουνιστική Διεθνής πρέπει να βάλει στον εαυτό της το καθήκον να αξιοποιήσει τις γυναίκες προλετάρειες να τραβήξουμε και να κερδίσουμε όλες τις εργαζόμενες στο στόχο για ένα καινούργιο τρόπο ζωής, να αναπτύξουμε μια νέα στάση, μια νέα σχέση ανάμεσα στα φύλα”.

Ο αντιρατσισμός έγινε το “σήμα κατατεθέν” της δράσης των επαναστατικών κομμάτων της Κομιντέρν, ακόμα και αν χρειάστηκε επιμονή δουλειά και πολιτικές μάχες στο εσωτερικό τους για να αποκτήσουν αυτό τον προσανατολισμό.

Το 1922 στο τέταρτο συνέδριο της, μίλησε ο μαύρος ποιητής **Κλοντ Μακί**. Ήταν μέλος μιας ριζοσπαστικής μαύρης οργάνωσης της **African Blood Brotherhood** που υποστήριζε την ένοπλη αυτοάμυνα στα ρατσιστικά πογκρόμ. Κι ο Μακί εξήγησε ότι

“όταν το 1919 η Κομμουνιστική Διεθνής δημοσίευσε το μανιφέστο της που περιείχε ένα απόσπασμα για την απελευθέρωση των αποικιών, πολλές ριζοσπαστικές ομάδες μαύρων το κυκλοφόρησαν στις ΗΠΑ”. Σύντομα αυτή η οργάνωση εντάχθηκε στο κομμουνιστικό κίνημα των ΗΠΑ.

Κόμμα

Η ίδια η ανάγκη ύπαρξης ενός ξεχωριστού επαναστατικού κόμματος της εργατικής τάξης ήταν η τρίτη στρατηγικού χαρακτήρα επιλογή που σημάδεψε τη γέννηση της Κομιντέρν. Η επανάσταση δεν ήταν «προνόμιο» της Ρωσίας. Ξέσπασε και στην Γερμανία, και στην Ουγγαρία, στην Ιταλία η εργατική τάξη έφτασε στα πρόθυρα της στη διάρκεια της «κόκκινης διετίας» του 1919-20. Όμως, πουθενά δεν υπήρξε ένα επαναστατικό κόμμα που να συσπειρώνει τμήματα των πρωτοπόρων αγωνιστών της τάξης, και με την εμπειρία της παρέμβουσας στους αγώνες της πριν ξεσπάσει η επανάσταση. Αυτό έκανε τη διαφορά.

Όπως επισήμανε η απόφαση του Δεύτερου Συνεδρίου της: “Η Κομμουνιστική Διεθνής είναι αποφασιστικά αντίθετη στις απόψεις ότι το προλεταριάτο μπορεί να νικήσει στην επανάσταση χωρίς να είναι οργανωμένο σε ένα δικό του επαναστατικό κόμμα. Κάθε ταξικός αγώνας είναι μια πολιτική μάχη. Ο στόχος μιας τέτοιας μάχης που αναπόφευκτα θα μετατραπεί σε εμφύλιο πόλεμο είναι η κατάκτηση της πολιτικής εξουσίας. Το προλεταριάτο δεν μπορεί να πάρει την εξουσία, να την οργανώσει και να την κάνει να λειτουργήσει εάν δεν είναι οργανωμένο σε πολιτικό κόμμα”.

Η Κομμουνιστική Διεθνής επεδίωκε να μην είναι ένα απλό φόρουμ επαναστατών, αλλά το παγκόσμιο κόμμα της σοσιαλιστικής επανάστασης. Αυτό το αντανakλούσαν οι κανόνες λειτουργίας της και η δομή της. Ένα κόμμα και συγκεντρωτικό στη δράση -όσο το επέτρεπε ο διεθνής χαρακτήρας του- και δημοκρατικό στη συζήτηση.

Η πλατιά συζήτηση και η ελεύθερη έκφραση των απόψεων και των διαφορετικών κομμάτων της Κομιντέρν, ακόμα και αν χρειάστηκε επιμονή δουλειά και πολιτικές μάχες στο εσωτερικό τους για να αποκτήσουν αυτό τον προσανατολισμό.

Το 1922 στο τέταρτο συνέδριο της, μίλησε ο μαύρος ποιητής **Κλοντ Μακί**. Ήταν μέλος μιας ριζοσπαστικής μαύρης οργάνωσης της **African Blood Brotherhood** που υποστήριζε την ένοπλη αυτοάμυνα στα ρατσιστικά πογκρόμ. Κι ο Μακί εξήγησε ότι

γι’ αυτή την συζήτηση έγραψε ο Λένιν το κλασικό βιβλίο «**Αριστερισμός, η παιδική αρρώστια του κομμουνισμού**».

Στο Τρίτο και το Τέταρτο Συνέδριο της Κομιντέρν, το 1921 και το 1922 αντίστοιχα, κυριάρχησε η συζήτηση για το Ενιαίο Μέτωπο. Όπως εξηγούσε η απόφαση του Τρίτου Συνεδρίου: “Το πιο σημαντικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει η Κομμουνιστική Διεθνής σήμερα είναι πώς να κερδίσει την κυρίαρχη επιρροή στην πλειοψηφία της εργατικής τάξης και να φέρει τα πιο αποφασιστικά τμήματα της στις γραμμές του αγώνα. Γιατί είναι αλήθεια ότι παρά την αντικειμενικά επαναστατική κατάσταση... η πλειοψηφία των εργατών δεν βρίσκεται ακόμα κάτω από την επιρροή των κομμουνιστών”.

Είναι μια συζήτηση που είναι πολύ χρήσιμη και για την επαναστατική αριστερά σήμερα. Τα συμπεράσματά της συμπυκνώνονται στη φράση του Λένιν «**χτυπάμε μαζί, βαδίζουμε χωριστά**». Τα επαναστατικά κόμματα πρέπει να πρωτοστατούν στη κοινή δράση όλης της εργατικής τάξης ακόμα και αν αυτό σημαίνει συνεργασίες με ρεφορμιστικές ηγεσίες και γραφειοκράτες που είναι πράκτορες της αστικής τάξης στις γραμμές του εργατικού κινήματος. Στην κοινή δράση, για τις οικονομικές και πολιτικές διεκδικήσεις, επαναστατικά κόμματα θα κερδίσουν τα πιο πρωτοπόρα τμήματα της τάξης στην προοπτική της επαναστατικής ανατροπής του καπιταλισμού.

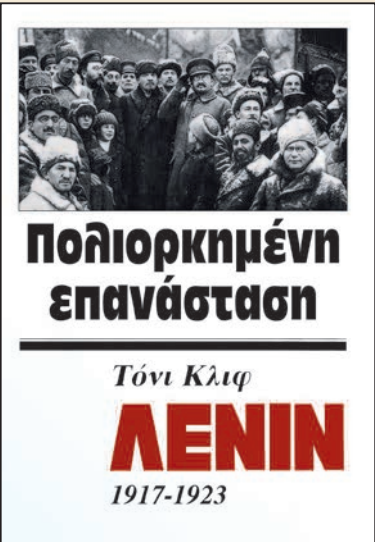
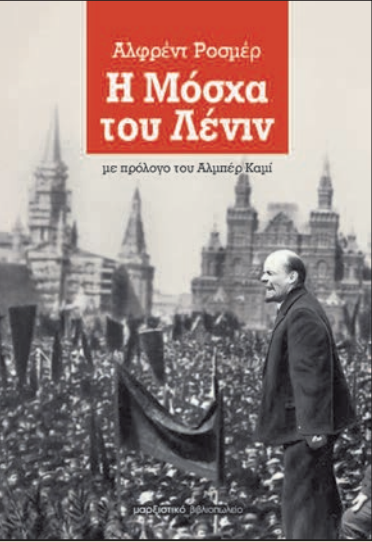
Σε αυτά τα πρώτα χρόνια της δράσης της, που σχηματικά καλύπτουν τα τέσσερα πρώτα συνέδριά της, η Κομιντέρν κατάφερε να δράσει σαν πυξίδα για τα νέα επαναστατικά κόμματα που διαμορφώνονταν μέσα από τις ταξικές μάχες σε όλο τον κόσμο.

Στα χρόνια που ακολούθησαν, την πορεία της την καθόρισε η τύχη της Ρώσικης Επανάστασης. Η επικράτηση του σταλινισμού στέρησε τη Διεθνή από το επαναστατικό της περιεχόμενο και τη διεθνιστική στρατηγική της. Μετατράπηκε σε μια γραφειοκρατική δομή που ακολουθούσε πιστά τις επιλογές της νέας άρχουσας τάξης στην Ρωσία και τις στροφές της εξωτερικής της πολιτικής, μέχρι τη διάλυσή της το 1943.

Εκατό χρόνια μετά την ίδρυσή της, όμως, καμιά προσπάθεια να οικοδομήσουμε την εναλλακτική απέναντι στον καπιταλισμό και τη χρεοκοπία των ρεφορμισμού δεν μπορεί να έχει επιτυχία, αν δεν στηρίζεται στην εμπειρία και τα διδάγματα της Κομμουνιστικής Διεθνούς.

Λέανδρος Μπόλαρης

Διαβάστε επίσης

Θα τα βρείτε στο
μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

Φοειδίου 14 πίσω από Τίτνια-ΡΕΕ • τηλ. 2105247584
www.marxistiko.gr

ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΣΤΑ ΧΑΝΙΑ-ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΗ ΚΡΗΤΗ Ποιοι ευθύνονται για την καταστροφή;

Στις “τεράστιες πολιτικές ευθύνες όσων άσκησαν και ασκούν διοίκηση σε κυβερνητικό, περιφερειακό και δημοτικό επίπεδο” αναφέρεται σε δήλωσή του σχετικά με τις πρόσφατες μεγάλες καταστροφές στην Κρήτη ο Σεραφείμ Ρίζος, δημοτικός σύμβουλος και υποψήφιος δήμαρχος με την Ανταρσία στα Χανιά.

Όπως αναφέρει ανάμεσα σε άλλα σε δήλωσή του: “Η σφοδρότητα της κακοκαιρίας που βιώσαμε στα Χανιά και οι ανυπολόγιστες ζημιές που προκάλεσε πριν καν ακόμη στεγνώσει το έδαφος από την προηγούμενη κακοκαιρία, υπογραμμίζει ότι:

Η κλιματική αλλαγή είναι παρούσα και παρά τις προσπάθειες της διεθνούς ακροδεξιάς να την αρνηθεί, καταστρέφει ζωές και περιουσίες χιλιάδων ανθρώπων και στην περιοχή μας. Τα κινήματα και οι άνθρωποι που διαδηλώνουν διεθνώς, απαιτώντας να ληφθούν μέτρα, έχουν δίκιο.

Οι πολιτικές ευθύνες όσων άσκησαν και ασκούν διοίκηση σε κυβερνητικό, περιφερειακό και δημοτικό επίπεδο είναι τεράστιες και κανείς τους δεν δικαιούται να παριστάνει τον σωτήρα. Επί δεκαετίες άσκησαν πολιτικές που ευνόησαν τις καταπατήσεις ρεμάτων, ποταμών και παραλιών. Για δεκαετίες ο ΒΟΑΚ έχει μετατραπεί σε παγίδα θανάτου για όσους μετακι-

νούνται σε αυτόν, λόγω της άρνησης να γίνουν κρατικές επενδύσεις. Οι πολιτικές των μνημονίων που στήριξαν, άφησαν τις υπηρεσίες (τεχνική υπηρεσία, πολιτική προστασία) χωρίς προσωπικό και πόρους...

Ψεύτικες δικαιολογίες

Η δικαιολογία ότι δεν υπάρχουν χρήματα για έργα είναι πέρα για πέρα ψεύτικη. Το πλεόνασμα του προϋπολογισμού για το Δήμο Χανίων ήταν 10εκ. για το 2016 και 5 εκ για το 2017. Οι πολιτικές επιλογές όμως της δημοτικής αρχής ήταν να δαπανά εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ σε έργα βιτρίνας για ανάπτυξη τουριστικών περιοχών με μοναδικό στόχο την προβολή της δημοτικής αρχής και την οικονομική εκμετάλλευση του τουριστικού προϊόντος.

Χρειάζεται άμεσα να καταγραφούν οι ζημιές και να αποζημιωθούν πλήρως οι πληγέντες... Να υπάρξουν κονδύλια από το δημόσιο πρόγραμμα επενδύσεων για την αντιπλημμυρική θωράκιση του νομού και της πόλης. Διάνοιξη των ρεμάτων και των χειμάρρων με οποιοδήποτε κόστος. Μαζικοί μόνιμοι διορισμοί προσωπικού για να καλυφθούν όλες οι υπηρεσίες των δήμων και της περιφέρειας με το αναγκαίο προσωπικό. Άμεση αποκατάσταση και

βελτίωση του οδικού δικτύου με μελέτες και σχεδιασμό και βάση τις ανάγκες των τοπικών κοινωνιών και όχι του κεφαλαίου.

Συγχαίρουμε τους εργαζόμενους σε όλες τις υπηρεσίες των δήμων, της πολιτικής προστασίας, και των πρώην ΔΕΚΟ που εργάστηκαν με αυτοθυσία και αυτοπάρνηση και παρά τις τεράστιες ελλείψεις σε προσωπικό και μέσα, παρά τις επιθέσεις που έχουν δεχτεί στα δικαιώματά τους, κατόρθωσαν να αντιμετωπίσουν και να περιορίσουν τις συνέπειες της πρόσφατης κακοκαιρίας”.

“Οι ευθύνες για την έλλειψη των απαραίτητων αντιπλημμυρικών έργων με ολοκληρωμένο και συνολικό σχεδιασμό, την προχειρότητα και τα μπαλώματα στον σχεδιασμό και την κατασκευή οδών, την κατασκευή χωρίς αυστηρούς ελέγχους, βαραίνουν εξίσου την κυβέρνηση, την Περιφέρεια και τους Δήμους... Δεν είναι καθόλου τυχαίο εξάλλου, ότι τα αντιπλημμυρικά (όπως και τα αντισεισμικά) έργα δεν ιεραρχούνται ως πρώτιστης σημασίας από την Ε.Ε. γιατί δεν είναι ιδιαίτερα κερδοφόρα για το κεφάλαιο” ανέφερε σε δήλωσή του ο **Γιώργος Πιαγκαλάκης**, υποψήφιος περιφερειάρχης με την Ανυπότακτη Κρήτη.

ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΣΤΟ ΛΙΜΑΝΙ Πειραιάς για τους κατοίκους-όχι τους εφοπλιστές

Στην “εθελοντικού χαρακτήρα” συμφωνία της κυβέρνησης με τους εφοπλιστές αναφέρεται σε ανακοίνωσή της η Ανταρσία στο Λιμάνι του Πειραιά:

«”Θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για την ανταπόκρισή σας στο αίτημα της κυβέρνησης να θεσπίσουμε μια μόνιμη συμφωνία. Εθελοντικού χαρακτήρα συμφωνία”. (από τη χθεσινή ηλεκτρονική έκδοση της Καθημερινής)

Με αυτά τα λόγια απευθύνθηκε στους εκπροσώπους των εφοπλιστών ο Τσίπρας κατά τη συνάντησή τους για την επιβεβαίωση της εθελοντικής εισφοράς που είχε συμφωνηθεί επί Σαμαρά.

Περίπου 75 εκατομμύρια ευρώ υπολογίζονται τα έσοδα που θα έχει το δημόσιο. Στα χαρτιά βέβαια, αφού όλα τα προηγούμενα χρόνια η πρωτοπορία της επενδυτικής εφευρετικότητας ξέχασε να καταβάλει τα σχετικά. Το ποσό που πλήρωσαν οι εφοπλιστές, για τη μόνη υποχρεωτική εισφορά τους, ήταν 27 εκατομμύρια ευρώ για το 2016. Την ίδια χρονιά, οι ναυτεργάτες πλήρωσαν σε φόρους 56 εκατομμύρια.

Μια τέτοια, απαλλαγμένη από προστριβές και μνησικακίες σχέση με το ιδιωτικό κεφάλαιο και την πιο παρασιτι-

κή του κλίκα, σίγουρα δεν αφήνει χώρο για πολλές παρερμηνείες σχετικά με τις επιδιώξεις της κυβέρνησης...

Γιατί εδώ, η αφετηρία για οποιαδήποτε πολιτική υπέρ των κατοίκων της πόλης, μπορεί μόνο να είναι η σύγκρουση ακριβώς με αυτό το εφοπλιστικό κεφάλαιο: Η αμφισβήτηση της ιδιωτικοποίησης του ΟΛΠ και το σταμάτημα του επενδυτικού σχεδίου που εγκρίνει το υπουργείο και κάνει την Πειραιϊκή πάρκινγκ για κρουαζιερόπλοια και ξενοδοχειακή πιάτσα σημαίνει ανοιχτή κόντρα με τα συμφέροντα της COSCO. Η φορολογία των κερδών των ναυτιλιακών είναι απολύτως απαραίτητο μέτρο για να γίνει μια στοιχειώδης αναδιανομή πλούτου στο λιμάνι, που παράγει πλέον μόνο κέρδη για τα αφεντικά του και χρέη για τους εργάτες του...

Ακόμα και η μικρότερη διεκδίκηση με σκοπό την καλύτερευση της ζωής των κατοίκων της πόλης, θα χρειαστεί να περάσει πάνω από τα συμφέροντα των εφοπλιστών, της δημοτικής αρχής και των φίλων τους στην κυβέρνηση. Και αυτό σημαίνει ότι θα χρειαστεί η οργάνωσή μας για να μπορέσουμε να κερδίσουμε.

Για να τα πάρουμε όλα πίσω!»

ΜΕΤΡΟ Δ. ΠΛΑΚΕΝΤΙΑΣ

Νέα διαμαρτυρία υπέρ της ελεύθερης στάθμευσης στο μετρό Δουκίσσης Πλακεντίας πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 1 Μαρτίου μετά από κάλεσμα συλλογικοτήτων της περιοχής (Ανοιχτή Συνέλευση Κατοίκων Αγίας Παρασκευής, Αντίσταση και Ανατροπή – Αντικαπιταλιστική Κίνηση Βριλησίων, Πρωτοβουλία Πολιτών στο Χαλάνδρι, Φυσάει Κόντρα στην Αγία Παρασκευή ενώ συμμετείχε και αντιπροσωπεία της Αντικαπιταλιστικής Ανατροπής στην Αττική.

Όπως τονίζει σε ανάρτησή της η Αντίσταση και Ανατροπή – Αντικαπιταλιστική Κίνηση Βριλησίων: “Οι συγκεντρωμένοι προέτρεψαν τους οδηγούς να μην καταβάλλουν το απαράδεκτο αντίτιμο των 6 ευρώ ημερησίως για τη στάθμευση, χαράτσι που μπήκε μετά από διαγωνισμό παραχώρησης που έκανε η Αττικό Μετρό στα δύο εναπομείναντα ανοιχτά πάρκινγκ του Μετρό (Δουκίσσης Πλακεντίας, Εθνική Άμυνα), με αποτέλεσμα από 1η Μαρτίου να επιβαρύνονται με επιπλέον 132 ευρώ το μήνα (!) οι εργαζόμενοι όλης της ανατολικής και βόρειας Αττικής που θέλουν να μετακινηθούν με το Μετρό. Ο αγώνας για την εξασφάλιση της δωρεάν στάθμευσης στο μετρό της Δ.Πλακεντίας και την αποτροπή της ιδιωτικοποίησης των τελευταίων δωρεάν πάρκινγκ συνεχίζεται”.

ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΣΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ Λεφτά για τα σχολεία - όχι παρακρατήσεις

Όχι στην παρακράτηση από το Δήμο Αθήνας της επιχορήγησης των σχολείων. Να αποδοθούν τα ποσά που παρακρατήθηκαν από το Δήμο. Δώστε πίσω το 50% της χρηματοδότηση προς τις σχολικές επιτροπές που έκοψαν οι κυβερνήσεις με τα μνημόνια”.

Αυτά απαιτεί με δήλωσή του ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, υποψήφιος δήμαρχος με την Ανταρσία στις Γειτονιές της Αθήνας με αφορμή τα σχολεία που έμειναν χωρίς θέρμανση λόγω περικοπών στο δήμο της Αθήνας. Όπως αναφέρει:

“Πρόκληση αποτελεί η ομόφωνη απόφαση της Σχολικής Επιτροπής Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης του Δήμου Αθήνας (17/1/2019) να ‘μην πραγματοποιηθεί η κατανομή των λειτουργικών δαπανών της Δ Δόσης του 2018’ με το σκεπτικό ότι ‘υπερέβησαν τα ποσά των δαπανών κοινής ωφέλειας που είχαν προς τούτο δεσμευτεί’ γιατί τα θεωρεί ‘οφειλή της σχολικής μονάδας προς το αποθεματικό της σχολικής επιτροπής’.

Η δημοτική αρχή Καμίνη μοιράζει τη φτώχεια αφού η κρατική χρηματοδότηση μειώθηκε κατά 50% αντί να στηρίξει τα αιτήματα του εκπαιδευτικού κινήματος, μαθητών και γονιών για γενναία χρηματοδότηση των δημόσιων σχολείων. Έτσι κατάντησαν τα σχολεία να μένουν χωρίς θέρμανση μέσα στο ψύχος, όπως τη Γκράβα και το 36ο δημοτικό Εξαρχείων, αφού συντήρηση δεν γίνεται ενώ πιέζονται διαρκώς οι εργαζόμενοι γονείς να βάλουν το χέρι στην τσέπη.

761.000 ευρώ από την επιχορήγηση πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης επέστρεψε ο Δήμος στον κρατικό κορβανά, τα οποία είχαν παρακρατηθεί από τις δύο σχολικές επιτροπές για έκτακτες ανάγκες, ως αποθεματικό (30%) λογαριασμούς των ΔΕΚΟ, για θέρμανση και υλικά καθαριότητας, τα οποία φτάνουν στο 80%.

Οι μνημονιακού τύπου συγχωνεύσεις των 14 Σχολικών Επιτροπών και ΔΕΠ πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας στο Δήμο Αθήνας οδήγησαν σε αυτόματη λειτουργία του κόφτη των δαπανών για τη συντήρηση και λειτουργία των σχολείων...

Αντί ο Δήμος της Αθήνας να διεκδικήσει την αύξηση της χρηματοδότησης και τη στελέχωση με μόνιμο προσωπικό των τεχνικών υπηρεσιών του για να καλυφθούν οι ανάγκες των σχολείων, προβάλλει τους ιδιώτες, τους ευεργέτες και τους χορηγούς ως εναλλακτική διέξοδο και σπαταλά τα ποσά σε έργα για την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας στο ιστορικό κέντρο. Στην πράξη πρόκειται για συρρίκνωση του δημόσιου σχολείου...”

**Ανοιχτή εκδήλωση
παρουσίασης της πολιτικής
πρότασης του Κινήματος
στην Πόλη του Ζωγράφου**

Τετάρτη 6 Μάρτη, 6μμ
Αίθουσα Δημοτικού Συμβουλίου Ζωγράφου (στο Δημαρχείο).

ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΑ ΣΧΗΜΑΤΑ Σε πάνω από 40 δήμους και περιφέρειες

Μπαίνουμε στην τελική ευθεία για τις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές του Μαΐου και ήδη πάνω από 40 αριστερά, ριζοσπαστικά και αντικαπιταλιστικά σχήματα έχουν αποφασίσει ή καταλήγουν το αμέσως επόμενο διάστημα την εκλογική τους κάθοδο. Συγκεκριμένα:

Στο **Δήμο Αθήνας**, υποψήφιος με την **“Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας”** είναι ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, νυν δημοτικός σύμβουλος και συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ. Εκατοντάδες αγωνιστές-στριες συμμετείχαν στη συνέλευση του σχήματος στο Πνευματικό Κέντρο Αθήνας και στις συνελεύσεις που ακολούθησαν τον περασμένο μήνα και στα 7 Διαμερίσματα του Δήμου Αθήνας όπου αποφασίστηκαν κατά τόπους δράσεις και φτιάχτηκαν τοπικά συντονιστικά.

Στον **Πειραιά** για τρίτη φορά θα συμμετάσχει στις εκλογές η **“Ανταρσία στο Λιμάνι”** με υποψήφιο δήμαρχο τον **Θανάση Διαβολάκη**, συνδικαλιστή της ΟΙΕΛΕ.

Στη **Θεσσαλονίκη** το παρών στις δημοτικές εκλογές δίνει ξανά η **“Ανταρσία στην Θεσσαλονίκη για την Ανατροπή”** με υποψήφιο τον **Γιάννη Κούτρα**, γιατρό, μέλος ΔΣ της ΕΝΙΘ και του Σωματείου εργαζομένων Ιπποκράτειου Θεσσαλονίκης.

Στην **Πάτρα** για δεύτερη φορά συμμετέχει στις εκλογές το δημοτικό σχήμα **“Ανταρσία στην Πάτρα για την Αντικαπιταλιστική Ανατροπή”** με υποψήφιο δήμαρχο τον **Δημήτρη Μπελιά**, εργαζόμενος στον ιδιωτικό τομέα.

Στα **Χανιά**, η **“Ανταρσία στα Χανιά”** θα συμμετέχει στις δημοτικές εκλογές με υποψήφιο δήμαρχο τον νυν δημοτικό σύμβουλο **Σεραφείμ Ρίζο**, εκπαιδευτικό και πρόεδρο του ΣΕΠΕ Χανίων.

Στα **Γιάννενα** η **“Αριστερή Παρέμβαση στα Γιάννενα”** θα συμμετέχει στις εκλογές με επικεφαλής τον **Χρήστο Πατσούρα**.

Στην **Ξάνθη** συγκροτήθηκε και θα συμμετέχει για πρώτη φορά στις εκλογές η αντικαπιταλιστική κίνηση **“Ανταρσία στην Ξάνθη”**.

Στα βόρεια προάστια της Αθήνας: Στο **Ηράκλειο Αττικής** συμμετέχει στις δημοτικές εκλογές το σχήμα **“Ρήξη και Ανατροπή στο Ηράκλειο”** με επικεφαλής τον **Γιώργο Ράγκο**, εργαζόμενο στον ιδιωτικό τομέα.

Στα **Βριλήσσια** σε δημοτικές εκλογές συμμετέχει για πρώτη φορά το σχήμα **“Αντίσταση και Ανατροπή, Αντικαπιταλιστική Κίνηση Βριλησίων”** με υποψήφιο τον νυν δημοτικό σύμβουλο **Ορέστη Ηλία**.

Στην **Αγία Παρασκευή** με το σχήμα **“Φυσάει Κόντρα”** επικεφαλής θα είναι ο **Θάνος Ανδρίτσος**, νυν δημοτικός σύμβουλος, αρχιτέκτονας και μέλος της Πανελλαδικής Αντιπροσωπείας του συλλόγου αρχιτεκτόνων (ΣΑΔΑΣ).

Την κάθοδό τους έχουν επίσης αποφασίσει στο **Μαρούσι**, η **“Αριστερή Ριζοσπαστική Δημοτική Κίνηση Εκτός των Τειχών”**, το σχήμα **“Εκτός Σχεδίου στη Νέα Ιωνία”** ενώ στο **Χαλάνδρι** για πρώτη φορά θα συμμετέχει στις εκλογές η πρωτοβουλία πολιτών **“Χαλάνδρι Ενάντια”**.

Στα δυτικά προάστια της Αθήνας, στο **Περιστέρι** το παρών θα δώσει για ακόμη μια φορά η **“Αριστερή Κίνηση Περιστερίου”**, με υποψήφιο τον **Παναγιώτη Παπανικολάου**, γιατρό στο Κρατικό Νίκαιας. Στο **Αιγάλεω** στις δημοτικές εκλο-

γές συμμετέχει το σχήμα **“Ρήγμα στο Αιγάλεω”** με επικεφαλής τον **Παντελή Βαϊνά**, εκπαιδευτικό. Στην **Πετρούπολη** επικεφαλής με την **“Ανυπότακτη Πετρούπολη”** εκλέχτηκε ο **Παναγιώτης Σαμοθρακίτης**, ενώ αποφασίστηκε ότι το σχήμα θα προχωρήσει και σε εναλλαγές. Πρωτοβουλία για την συγκρότηση δημοτικής αντικαπιταλιστικής κίνησης βρίσκεται σε εξέλιξη και στο **Ίλιον**.

Στις νότιες και ανατολικές συνοικίες της Αθήνας, στο **Βύρωνα** με την **“Αριστερή Παρέμβαση Πολιτών Βύρωνα”**, υποψήφιος δήμαρχος θα είναι ο **Παύλος Αναστούλης**, βιβλιοϋπάλληλος και μουσικός ενώ στο **Δήμο Αργυρούπολης-Ελληνικού** στις εκλογές θα συμμετέχει το σχήμα **“Εκτός Πλάνου”** με επικεφαλής τον **Γιώργο Μαρκόπουλο**, οδοντίατρο. Στην **Καισαριανή** θα συμμετέχει η **“Ανυπότακτη Καισαριανή”** με επικεφαλής τον **Μιχάλη Μιλτσακάκη**.

Τη συμμετοχή τους στις εκλογές έχουν επίσης αποφασίσει ήδη οι δημοτικές κινήσεις **“Κίνημα στην Πόλη του Ζωγράφου”** και **“Μια Πόλη Ανάποδα-Αριστερή Παρέμβαση στους δρόμους της Νέας Σμύρνης”** ενώ νέο δημοτικό σχήμα δημιουργήθηκε στην **Καλλιθέα** με τον τίτλο **“Μια πόλη στο δρόμο-Αριστερή Ανατρεπτική Δημοτική Κίνηση”**.

Στις συνοικίες του **Πειραιά**, στο **Δήμο Νίκαιας-Ρέντη** θα συμμετέχει στις εκλογές για δεύτερη φορά η **“Ανταρσία στην Κοκκινιά”** με υποψήφια την **Κατερίνα Θωίδου**, νυν δημοτική σύμβουλο Νίκαιας Ρέντη.

Περιφέρειες

Αριστερά αντικαπιταλιστικά ψηφοδέλτια συμμετέχουν και στις περιφερειακές εκλογές:

Στην **Αττική** με την **“Αντικαπιταλιστική Ανατροπή στην Αττική”** και επικεφαλής τον **Κώστα Τουλγαριδίδη** εκπαιδευτικό, πρόεδρο Συλλόγου Π.Ε. Ανατολικής Αττικής «Κ. Σωτηρίου».

Στην περιφέρεια **Κεντρικής Μακεδονίας** με την **“Ανταρσία στην Κεντρική Μακεδονία-Αντικαπιταλιστική Αριστερά”** και υποψήφιο τον **Θανάση Αγαπητό**, εκπαιδευτικό.

Στην περιφέρεια **Δυτικής Μακεδονίας**, με την **“Αριστερή Συμπόρευση για την Ανατροπή στην Δ. Μακεδονία”** (ΑΡΣΥ) και επικεφαλής τον **Στέφανο Πράσσο**, συνταξιούχο εργαζόμενο της ΔΕΗ και πρώην πρόεδρο του συνδικάτου «Εργατική Αλληλεγγυή».

Στη **Θεσσαλία**, με την **«Αριστερή Παρέμβαση στη Θεσσαλία – Ανταρσία για την Ανατροπή»** και υποψήφιο τον **Στάθη Ντούρο**.

Στην **Ήπειρο**, με την **“Αριστερή Παρέμβαση στην Περιφέρεια Ηπείρου”**, με επικεφαλής τον **Νίκο Ζήκο**.

Στην **Κρήτη**, με την **“Ανυπότακτη Κρήτη – Αντικαπιταλιστική Αριστερή Παρέμβαση στην Κρήτη”** και υποψήφιο τον **Γιώργο Πιαγκαλάκη**.

Στην **Πελοπόννησο**, με την **“Ανταρσία στον Μωριά, συμπόρευση για την Ανατροπή”** και υποψήφιο τον **Παναγιώτη Κάτσαρη**, πρόεδρο του Πανελληνίου Συλλόγου εργαζομένων ΕΛΓΟ – ΔΗΜΗΤΡΑ.

Στην **Δυτική Ελλάδα**, με την **“Αριστερή Παρέμβαση στην περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας”** στην περιφέρεια **Ιονίων** με την **“Αντικαπιταλιστική Αριστερά στα Ιόνια”** ενώ στην περιφέρεια **Βορείου Αιγαίου** αναμένεται να συμμετάσχει η **“Ανταρσία στο Αιγαίο”**.

Αλληλεγγυή στους απεργούς

Την ενεργή τους συμπαράσταση στους εργατικούς αγώνες που βρίσκονται σε εξέλιξη στην Αθήνα έδειξαν την περασμένη Παρασκευή αντιπροσωπείες των αντικαπιταλιστικών σχημάτων.

Αντιπροσωπεία της Ανταρσίας στις Γειτονιές της Αθήνας συμμετείχε στις κινητοποιήσεις των εργαζομένων του Αγίου Σάββα σε συμπαράσταση του αγώνα που δίνουν οι καθαρίστριες, ενώ τη συγκέντρωσή τους χαιρέτησε εκ μέρους του σχήματος στο 7ο Διαμέρισμα Αθήνας η **Μαρία Μαυρομάτη** που κάλεσε και στην απεργιακή διαδήλωση στις 8 Μάρτη.

Αντιπροσωπεία του “Φυσάει Κόντρα στην Αγία Παρασκευή” έδωσε το παρών στην αντιφασιστική συγκέντρωση στο Ραδιομέγαρο της ΕΡΤ στις 28/2 και βρέθηκε στο πλευρό των εργαζομένων στη ΔΕΣΦΑ στην κινητοποίησή τους στα κεντρικά γραφεία της Εταιρείας στη Μεσογείων. Όπως τονίζει σε ανακοίνωσή του:

“Το δημοτικό σχήμα Φυσάει Κόντρα στην Αγία Παρασκευή στηρίζει τον αγώνα των εργολαβικών εργαζομένων στη ΔΕΣΦΑ για τα δικαιώματά τους. Το καθεστώς της εργολαβικής εργασίας είναι απαράδεκτο και πρέπει να σταματήσει. Πρέπει να δοθεί τέλος στις συμβάσεις ορισμένου χρόνου που μετατρέπουν τους εργαζόμενους σε όμηρους και καταστρατηγούν στοιχειώδη εργατικά δικαιώματα όπως η ασφάλιση, η αποζημίωση απόλυσης, η αναγνώριση της προϋπηρεσίας, οι αυξήσεις στους μισθούς”.

Τα σχήματα για τις 8 Μάρτη

Εκδηλώσεις ενόψει της απεργιακής 8 Μάρτη πραγματοποίησαν το Φυσάει Κόντρα στην Αγία Παρασκευή και η Αριστερή Κίνηση Περιστερίου, την Παρασκευή 1 Μάρτη και την Δευτέρα 4 Μάρτη αντίστοιχα.

Στο Περιστέρι, η **Λίλιαν Μπουρίτη** τόνισε τη σημασία της απεργίας που πήρε πανεργατικά χαρακτηριστικά. Περιέγραψε πως οργανώθηκε η οργή των γυναικών χώρο το χώρο, με αποτέλεσμα να χουμε για πρώτη φορά απεργία στην Ελλάδα τη μέρα της γυναίκας. Κι ότι αυτή η απεργία είναι μόνο ένας σταθμός, για να επιβάλλουμε και στη συνέχεια ότι τη μάχη ενάντια στη γυναικεία καταπίεση θα τη δώσουμε μαζί με τους άντρες εργάτες μέσα στα συνδικάτα. Η **Ελένη Βαφειάδου** συντόνιζε τη συζήτηση και η **Θάνα Βέζου** περιέγραψε τη μάχη που δίνουν οι αναπληρώτριες. Μέσα σε αυτή τη μάχη ένα από τα ζητήματα που αναδείχτηκαν είναι το δικαίωμα για άδεια εγκυμοσύνης. Μέσα από τον αγώνα τους κέρδισαν 3,5 μήνες άδεια και διεκδικούν παραπάνω. Ακολούθησε συζήτηση και ανανεώθηκε το ραντεβού για την απεργία στις 8 Μάρτη. Πλούσια συζήτηση έγινε και στην εκδήλωση στην Αγία Παρασκευή - με ομιλήτριες την **Ειρήνη Γαϊτάνου**,

Πολιτική Επιστήμονα, την **Κατερίνα Γιαννούλια**, μέλος του ΓΣ ΑΔΕΔΥ και την **Ζαννέτα Λυσικάτου**, από το ΔΣ του Συλλόγου εργαζομένων Νοσ. Άγιος Σάββας και μέλος του ΓΣ ΟΕΝΓΕ- στην οποία συμμετείχαν περίπου 40 αγωνιστές-τριες.

Περιοδεία στο Ρέντη

Μέλη της δημοτικής κίνησης “Ανταρσία στην Κοκκινιά της προσφυγιάς και της αντίστασης” πραγματοποίησαν περιοδεία στο κεντρικούς δρόμους του Ρέντη, όπου καλούσαν στις 8 Μάρτη, στην απεργιακή κινητοποίηση την μέρα της γυναίκας στις 2μμ, στην Πλατεία Κλαυθμώνος και στις 16 Μάρτη παγκόσμια μέρα κατά του ρατσισμού και του φασισμού.

2/3, Κινητοποίηση των Μουσικών και Καλλιτεχνικών Σχολείων στο Σύνταγμα

ΜΟΥΣΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ Όχι στα νέα μέτρα

Το Σάββατο 2 Μάρτη πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση διαμαρτυρίας στο Σύνταγμα που διοργάνωσε η Πανελλήνια Ένωση Γονέων Μουσικών και Καλλιτεχνικών Σχολείων. Γονείς, μαθητές και καθηγητές έδωσαν το παρών για να διαμαρτυρηθούν για τα νέα μέτρα που προσπαθεί να εφαρμόσει η κυβέρνηση τα οποία θα δυσκολέψουν την μετακίνηση των μαθητών προς τα σχολεία τους, καθώς και την ένταξή τους στα Μουσικά Πανεπιστήμια.

Η κυβέρνηση θα επιτρέπει δωρεάν μεταφορά μόνο σε μαθητές που κατοικούν σε μια συγκεκριμένη απόσταση από το σχολείο τους χωρίς να λαμβάνεται υπόψη πως κάποια σχολεία εξυπηρετούν πολλούς δήμους. Και άρα τα όρια των αποστάσεων πρέπει να είναι μεγαλύτερα για να καλύπτουν όλα τα παιδιά. Η εξεταστέα ύλη για εισαγωγή των μαθητών στα Μουσικά Πανεπιστήμια αλλάζει με απαράδεκτο τρόπο μόλις 3 μήνες πριν τις Πανελλήνιες. Οι μαθητές καλούνται να εξεταστούν σε μαθήματα που μέχρι τώρα ήταν επιλογής ή που δεν έχουν ύλη στα βιβλία της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Η συναυλία που έκαναν οι μαθητές κράτησε αρκετή ώρα. Συμμετείχαν μουσικές ομάδες από το Μουσικό Πειραιά, Αλίμου, Παλλήνης. Υπήρχε συμμετοχή από τα Καλλιτεχνικά του Περιστεριού, του Κερατσινίου και από άλλα σχολεία.

Ομάδα των μαθητών Anticapitalista βρεθήκαμε στην συγκέντρωση όπου συζητήσαμε με γονείς, μαθητές και καθηγητές για τις δυσκολίες που έχουν να αντιμετωπίσουν οι μαθητές αν εφαρμοστούν αυτά τα μέτρα. Μοιράστηκαν επίσης προκηρύξεις για τις 16 Μάρτη καλώντας τον κόσμο να στηρίξει την διεθνή μέρα ενάντια στον ρατσισμό και τον φασισμό.

*Γιάννης Αργυροκαστρίτης
μαθητές Anticapitalista*

ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ ΕΣΤΙΕΣ

Πραγματοποιήθηκε την 1η Μάρτη η κινητοποίηση του συλλόγου των φοιτητικών εστιών του ΕΚΠΑ στο ΙΝΕΔΙΒΙΜ με αιτήματα «Καμιά απόλυση εργαζόμενων, έξω οι εργολαβίες, δημόσιο, μόνιμο και επαρκές προσωπικό, σίτιση, στέγαση και μεταφορές για όλες/όλους».

Στο πλάι των εστιακών φοιτητών/ φοιτητριών βρέθηκαν απολυμένες της λέσχης της εστίας, καθώς και φοιτητές/φοιτήτριες από τη Φιλοσοφική και άλλες σχολές. Οι δυνάμεις του ΣΕΚ στις σχολές θα ανοίξουν το ζήτημα των εστιών στις γενικές συνελεύσεις ξεκινώντας από τις 5/3 στη συνέλευση της Φιλοσοφικής. Τα αιτήματα των φοιτητών στη σίτιση, στέγαση και μετακίνηση, καθώς και των εργαζόμενων για μόνιμη και σταθερή δουλειά πρέπει να γίνουν κτήμα όλου του φοιτητικού κινήματος.

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Την Παρασκευή 1/3 έγινε διαδήλωση στα Γιάννενα με την μαζική συμμετοχή πάνω από 100 φοιτητών στα πλαίσια της πανελλαδικής μέρας δράσης για τα ζητήματα των εστιών.

Συμμετείχαν οι σύλλογοι εστιακών της Δουρούτης και της Δόμπολης και στηρίχθηκε και από την αριστερά. Οι διεκδικήσεις ήταν να φύγουν οι εργολάβοι, καμιά απόλυση εργαζομένων, δημόσια και δωρεάν σίτιση, στέγαση και μετακίνηση και καμιά ιδιωτικοποίηση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Ο σύλλογος της Δόμπολης έχει συνέλευση στις 4/3 για να οργανώσει τη συνέχεια.

Αρετή Κανέλλου

ΗΘΟΠΟΙΟΙ ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ Β. ΕΛΛΑΔΟΣ Ευχαριστούμε γιατί στέκεστε δίπλα μας

Παρά το σταμάτημα της απεργίας διαρκείας που κράτησε πάνω από ένα μήνα και έκλεισε στην ουσία το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος (ΚΒΘΕ) σε όλη την διάρκεια των χριστουγεννιάτικων γιορτών, οι ηθοποιοί του ΚΒΘΕ συνεχίζουν τις κινητοποιήσεις και τις δράσεις τους.

Όπως μετέφερε στην Εργατική Αλληλεγγύη η Νεφέλη Ανθοπούλου, ηθοποιός και πρόεδρος της αντιπροσωπείας ηθοποιών του ΚΒΘΕ στο Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών, οι ηθοποιοί του ΚΒΘΕ διοργάνωσαν συναυλία έξω από την Εταιρία Μακεδονικών Σπουδών για να γνωστοποιήσουν ότι οργανώνουν νέα μεγάλη συνέλευση σε δύο εβδομάδες στην Θεσσαλονίκη για να αποφασίσουν εάν θα δεχτούν την πρόταση για ΣΣΕ που τους κατέθεσε η διοίκηση του θεάτρου και το υπουργείο πολιτισμού.

Οι ηθοποιοί συνεχίζουν να διεκδικούν μια καθαρή σύμβαση χωρίς αστερίσκους. Όλο αυτό το χρονικό διάστημα η συνέλευση των ηθοποιών του ΚΒΘΕ έχει αποφασίσει να διαβάζεται στο τέλος των παραστάσεων το εξής κείμενο:

“Αγαπητό μας κοινό, θα θέλαμε να σας πούμε ότι η σημερινή παράσταση πραγματοποιήθηκε δίχως οι

ηθοποιοί να έχουν ακόμα συλλογική σύμβαση εργασίας. Διότι τη στιγμή που βγαίνει η χώρα από τα μνημόνια, το ίδιο το κράτος προσπαθεί να τα επαναφέρει στην δική μας σύμβαση. Βλέπουμε, από όλο τον κρατικό μηχανισμό, μια προσπάθεια περιορισμού των κεκτημένων εργασιακών μας δικαιωμάτων. Βλέπουμε ένα κράτος που ισχυρίζεται ότι επανέρχονται οι συλλογικές συμβάσεις να αντιφάσκει.

Παρόλο που έχουμε εξαιρεθεί από το ενιαίο μισθολόγιο, ήδη από το 2010 υφιστάμεθα παράνομες περικοπές ύψους 10% αλλά και κατάργηση δώρων Χριστουγέννων, Πάσχα και επιδόματος άδειας, ενώ είμαστε συμβασιούχοι με 5μηνα και 8μηνα συμβόλαια.

Φωτό από παλιότερη κινητοποίηση των εργαζόμενων στο ΚΒΘΕ

ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΠΕΙΡΑΙΑ

Με άνοδο στις δυνάμεις της Ταξικής Εργατικής Συσπείρωσης ολοκληρώθηκε στις 26 Φλεβάρη το 35ο Συνέδριο του Εργατικού Κέντρου Πειραιά (ΕΚΠ) με την εκλογή νέας 19μελούς Διοίκησης, αντιπροσώπων για το Συνέδριο της ΓΣΕΕ και της Εξελεγκτικής Επιτροπής (Ε.Ε). Στο Συνέδριο συμμετείχαν αντιπρόσωποι από 40 Σωματεία με πάνω από 50.000 εγγεγραμμένα μέλη. Σχεδόν 20.000 συμμετείχαν στις διαδικασίες των σωματείων τους για να εκλέξουν τους 178 αντιπροσώπους στο συνέδριο του ΕΚΠ.

Τα επίσημα αποτελέσματα είναι:
ΔΕΣΚ (ΠΑΜΕ) ψήφους 84 - Έδρες 9 στο Δ.Σ και 2 στην Ε.Ε
Ενωτική Αγωνιστική Κίνηση (ΣΥΡΙΖΑ - Βασιλόπουλος) ψήφους 35 - Έδρες 4 στο Δ.Σ και 1 στην Ε.Ε
Ενωτική Παμπειραϊκή Αγωνιστική Κίνηση (ΠΑΣΚΕ) ψήφους 26 - Έδρες 3 στο Δ.Σ
Ταξική Εργατική Συσπείρωση ψήφους 25 - Έδρες 3 στο Δ.Σ
Ενωτικός Δημοκρατικός Ανεξάρτητος Συνδυασμός (ΔΑΚΕ 1) ψήφους 4 - Έδρες 0
Δημοκρατική Ανεξάρτητη Κίνηση Εργαζομένων (ΔΑΚΕ 2) ψήφους 2 - Έδρες 0

Το 19μελές Δ.Σ αποτελείται:
ΔΕΣΚ (ΠΑΜΕ) 9 έδρες
ΣΥΡΙΖΑ - Βασιλόπουλος 4 έδρες
ΠΑΣΚΕ 3 έδρες
Ταξική Εργατική Συσπείρωση 3 έδρες

Για την εκλογή αντιπροσώπων στην ΓΣΕΕ
ΔΕΣΚ (ΠΑΜΕ) ψήφους 67 - Έδρες 7
Ταξική Εργατική Συσπείρωση ψήφους 18 - Έδρες 2
Ενωτική Αγωνιστική Κίνηση ψήφους 14 - Έδρα 1
Ενωτική Παμπειραϊκή Αγωνιστική Κίνηση ψήφους 1 - Έδρα 0
Ενωτικός Δημοκρατικός Ανεξάρτητος Συνδυασμός ψήφους 2 - Έδρα 0

ΓΟΝΚ

Καταγγέλλουμε την ρατσιστική –τραμπουκική επίθεση από τον γνωστό ρατσιστή γιατρό Σδώνα (γαστρεντερολόγος στο ΓΟΝΚ) απέναντι στον υποψήφιο με το Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή, επίσης γαστρεντερολόγο, Αλ Οντάτ Μούσα που έγινε σήμερα κατά τη διάρκεια των εκλογών της ΕΙΝΑΠ στο ΓΟΝΚ. Ο Σδώνας έχει καταγγεληθεί πέρυσι ομόφωνα από την ΕΙΝΑΠ για την επανειλημμένη του ρατσιστική συμπεριφορά απέναντι στο Αλ Οντάτ Μούσα.

Σήμερα προχώρησε μαζί με τον «φίλο» του ιατρό Αναστασίου και σε σωματική βία (σπρώξιμο- προπηλακισμός) και σε εξύβριση εναντίον του Μούσα. Όπως και την προηγούμενη φορά, έτσι και σήμερα, το μόνο κακό που έχει πράξει ο συνάδελφος Αλ Οντάτ είναι ότι είναι Παλαιστίνιος από την Ιορδανία...

Καλούμε την ΕΙΝΑΠ και τον ΙΣΑ να διαγράψουν τον Σδώνα και τον Αναστασίου από τις τάξεις τους και να προχωρήσουν σε πειθαρχική δίωξη αυτών με το ερώτημα της απόλυσης. Σημειώνεται ότι αντίστοιχη βία ασκήθηκε και σε δύο μέλη του ΣΕΚ που διακινούσαν την εφημερίδα Εργατική Αλληλεγγύη ζητώντας στήριξη στο Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή.

Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή
Αθήνα 26/2/2019

Η 16 Μάρτη στην Αυστραλία

Στις 16 Μάρτη η Μελβούρνη θα διαδηλώνει για να δείξουμε ότι “Στεκόμαστε Ενωμένοι ενάντια στο Ρατσισμό και τη Δεξιά”. Το συλλαλητήριο θα καταγγείλει την ανησυχητική άνοδο της ακροδεξιάς διεθνώς. Αλλά ο στόχος μας είναι το να χτίσουμε την αντίσταση στην συντηρητική κυβερνητική συμμαχία Φιλελεύθερων κι Εθνικού Κόμματος.

Η κυβέρνηση με τις πολιτικές της ενίσχυσε το ρατσισμό και έδωσε αυτοπεποίθηση στην ακροδεξιά της Αυστραλίας. Αυτό που κατάφεραν είναι να αναζωογονήσουν τον Αυστραλιανό Εθνικισμό. Οι πολιτικές “αφομοίωσης” του λαού των Αβορίγινων συνεχίζονται. Το ποσοστό απομάκρυνσης παιδιών Αβορίγινων είναι ψηλότερο ακόμα κι από την περίφημη “κλεμμένη γενιά” των αρχών του 20ου αιώνα. Οι Αβορίγινες είναι πλέον η πιο περιθωριοποιημένη κατηγορία ανθρώπων στον πλανήτη.

Η κυβέρνηση έχει σκληρύνει τον έλεγχο στα σύνορα, κλείνοντας τους πρόσφυγες που φτάνουν με πλοία, σε υπεράκτια στρατόπεδα που βρίσκονται σε νησιά του Ειρηνικού, τα Ναούρου και τα Νησιά Μάνους στην Παπούα Νέα Γουινέα.

Έχουν ξεκινήσει τις επιθέσεις στους μετανάστες, κάνοντας ακόμα πιο δύσκολες τις προϋποθέσεις για υπηκοότητα και στοχοποιώντας τους για την παρακμή των δημόσιων συγκοινωνιών και της στέγασης. Ενισχύουν την ισλαμοφοβία, με πολιτικές που τοποθετούν τους μουσουλμάνους υπό παρακολούθηση. Πρόσφατα τροφοδότησαν τον ρατσισμό ενάντια στους Σουδανούς και τους Αφρικανούς γενικότερα, συνδέοντάς τους με την εγκληματικότητα.

Με αυτές τις πολιτικές η κυβέρνηση έδωσε νομιμοποίηση σε μικρές ακροδεξιές και ναζιστικές ομάδες. Ακροδεξιές γκρούπες έχουν επιτεθεί σε μαύρους νέους, συναγωγές και τζαμιά.

Η επιτροπή “Στεκόμαστε Ενωμένοι Ενάντια στο Ρατσισμό” είναι μια πλατιά αντιρατσιστική συλλογικότητα. Περιλαμβάνει συνδικαλιστές, οργανώσεις μεταναστών, ομάδες για τα δικαιώματα των προσφύγων και των ιθαγενών, καθώς και μέλη του Εργατικού Κόμματος, των Πράσινων και Σοσιαλιστές.

Χτίζοντας πλατιά την αντιπολίτευση με τις ρατσιστικές πολιτικές της συγκυβέρνησης, συνεχίζουμε το ευρύ χτίσιμο των δυνάμεων που μπορούν να αντιμετωπίσουν την ακροδεξιά. Και ταυτόχρονα χτίζουμε την καμπάνια που θα πιέσει την επερχόμενη κυβέρνηση των Εργατικών, μετά τις ομοσπονδιακές εκλογές τον Μάη.

Τζασμίν Αλί,

Επιτροπή Στεκόμαστε Ενωμένοι Ενάντια στο Ρατσισμό,
μέλος του Solidarity Αυστραλία

16Μ στις Σχολές

“Οργανώνουμε τη διεθνή μέρα κατά του ρατσισμού και του φασισμού 16 Μάρτη”

Πέμπτη 7 Μάρτη
Πάντειο, αιθ.Β2, 2μμ

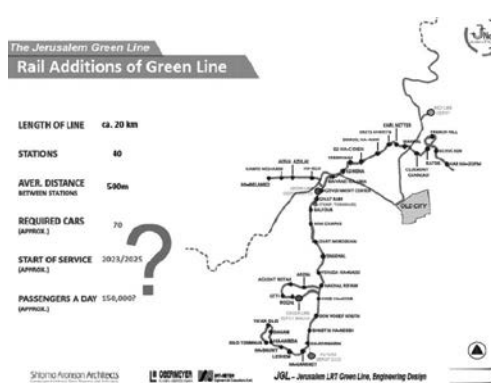
Τρίτη 12 Μάρτη
Φιλοσοφική Αθήνας, αίθριο, 2μμ

Τσίπρα, Σπίρτζη σταματήστε τώρα κάθε “επένδυση” στην Ανατολική Ιερουσαλήμ

“Ασφάλεια”, “σταθερότητα”, “συνεργασία”, “ανάπτυξη” είναι οι λέξεις που πιπιλάνε ο πρωθυπουργός και άλλα στελέχη της κυβέρνησης μετά από κάθε συνάντηση του “άξονα συνεργασίας” που συνδέει Ελλάδα και Ισραήλ στην ανατολική Μεσόγειο. Πίσω από αυτές τις κούφιας λέξεις, δίπλα στα κοινά στρατιωτικά γυμνάσια με το Ισραήλ και τη συνεργασία για τις ΑΟΖ που έχει οδηγήσει σε μια επικίνδυνη όξυνση των ανταγωνισμών στην Ανατολική Μεσόγειο, αποκαλύπτεται μια ακόμη πτυχή της “πολύπλευρης” εξωτερικής πολιτικής της κυβέρνησης:

Ελληνικές εταιρίες, συμπεριλαμβανομένης της δημόσιας ΣΤΑ.ΣΥ. και της ιδιωτικής ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ, με τις ευλογίες Σπίρτζη και κυβέρνησης συμμετέχουν, προσκεκλημένοι από το Ισραήλ σε διεθνή κοινοπραξία που στοχεύει να αναλάβει έργο υποδομών (ελαφρύ μετρό/τραμ) στους παράνομους ισραηλινούς εποικισμούς στην κατεχόμενη Ανατολική Ιερουσαλήμ, με μοναδικό στόχο την απόπειρα προσάρτησής της στο κράτος του Ισραήλ.

Η απόφαση σκάνδαλο έχει παρθεί ήδη από τον Ιούλη του 2017, μετά από επίσκεψη του υπουργού Σπίρτζη στο Ισραήλ και το Υπουργείο Υποδομών και Μεταφορών να ανακοινώνει αμέσως μετά ότι ο υπουργός “ενημερώθηκε για τον σχεδιασμό των έργων υποδομών του Ισραήλ και παρουσίασε την υποψηφιότητα της Αττικό Μετρό Α.Ε. στον διαγωνισμό για τη διαχείριση του έργου μελέτης και κατασκευής του ηλεκτρικού τραίνου (τραμ) του Τελ Αβίβ”. Ακολούθως, τον Μάρτιο του 2018, σύμφωνα με ανακοίνωση της ΣΤΑΣΥ, “η κοινοπραξία στην οποία συμμετέχει η ΣΤΑΣΥ ΑΕ (Σταθερές Συγκοινωνίες Α.Ε.)

Η «πράσινη γραμμή» του ελαφριού μετρό/τραμ ξεκινά και τελειώνει πέρα από την Πράσινη Γραμμή της εκεχειρίας του 1949, που ορίζει την Δυτική Όχθη, και την Ανατολική Ιερουσαλήμ

προκρίθηκε στην δεύτερη φάση του διαγωνισμού που αφορά τη χρηματοδότηση, κατασκευή, λειτουργία και συντήρηση της “GreenLine” Light Rail Track (ελαφρύ μετρό) στην πόλη της Ιερουσαλήμ”.

Εμπλοκή

Όπως αναφέρεται σε εκτενές σχετικό άρθρο του infowar, (Γ.Κ, 21/1/2019) : “Εάν η διεθνής κοινοπραξία στην οποία συμμετέχουν ΣΤΑΣΥ Α.Ε. και ΓΕΚ- ΤΕΡΝΑ κερδίσει το έργο της νέας γραμμής του ελαφριού μετρό/ τραμ της Ιερουσαλήμ, οι ελληνικές εταιρίες θα εμπλακούν πλέον άμεσα και έμπρακτα στην υποστήριξη των παράνομων ισραηλινών εποικισμών. Κάτι που ενδέχεται όχι απλά να οδηγήσει στην ένταξή τους στη λίστα του ΟΗΕ για τις επιχειρήσεις που στηρίζουν τους εποικισμούς, αλλά μπορεί να εγείρει και νομικές επιπτώσεις τόσο για τις ίδιες όσο και για το ελληνικό κράτος. Σε επικοινωνία του info-war.gr με την ΣΤΑΣΥ Α.Ε., επιβεβαίωσε ότι οι ελληνικές εταιρίες συνεχίζουν να συμμετέχουν στην κοινοπραξία που όχι απλώς διεκδικεί τη νέα γραμμή, αλλά και την επέκταση της ήδη υπάρχουσας – η οποία έχει στηλιτευθεί εδώ και χρόνια από πλήθος φορέων του ΟΗΕ”.

Ήδη σχετικά με το θέμα η Γενική Συνέλευση και το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών καθώς και το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης με διαφορετικά ψηφίσματά τους έχουν εναντιωθεί στην κατοχή των περιοχών απ’ όπου θα περάσει η γραμμή του τραμ, ενώ σε εξέλιξη βρίσκεται διεθνής καμπάνια αλληλεγγύης στους Παλαιστίνιους. Ανάμεσα στις διεθνείς αντιδράσεις είναι και αυτή του συμβουλίου εργαζομένων της ισπανικής εταιρίας κατασκευής τρενών CAF, το οποίο ψήφισε τον Γενάρη ενάντια στη συμμετοχή της εταιρίας στην κατασκευή του τραμ στην Ιερουσαλήμ καλώντας την εταιρία να αποσυρθεί.

Ψήφισμα καταγγελίας της συν-εργασίας της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ με το δολοφονικό κράτος του Ισραήλ έχει βγάλει και η ΕΛ-ΜΕ Πειραιά. Όπως αναφέρει ανάμεσα σε άλλα:

“Είναι γνωστή και σαφής η επιλογή της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ να στηριχτεί στους αμερικανούς ιμπεριαλιστές και τους συνεργάτες τους και να στηρίξει ενεργά

τα εγκληματικά σχέδια του αμερικανικού ιμπεριαλισμού ως το «καλό παιδί» των ΗΠΑ στην περιοχή”.

Μέρος της πολιτικής αυτής είναι και η στρατηγική συνεργασία με το δολοφονικό κράτος του Ισραήλ (στα πλαίσια υδρογονανθράκων, ΑΟΖ, πολεμικών ασκήσεων), το οποίο από τη δημιουργία του είναι ο μόνιμος δολοφόνος του Παλαιστινιακού λαού και ο μόνιμος τραμπούκος στην πολύπαθη περιοχή της Μέσης Ανατολής.

Η ΣΤΑΣΥ (Σταθερές Συγκοινωνίες ΑΕ, η εταιρία που περιλαμβάνει τον ΗΣΑΠ, το Αττικό Μετρό Εταιρεία Λειτουργίας και την ΤΡΑΜ ΑΕ), υπό την απόλυτη στήριξη του Σπίρτζη, συμμετέχει σε κοινοπραξία που διεκδικεί τη χρηματοδότηση, κατασκευή, λειτουργία και συντήρηση γραμμής μετρό-τραμ στην Ιερουσαλήμ, μιας γραμμής που θα περνάει από κατεχόμενα από το Ισραήλ παλαιστινιακά εδάφη και σημεία ισραηλινών εποικισμών.

Πρόκειται για μια ακόμα αποτρόπαια πράξη της κυβέρνησης, μια πράξη που προκαλεί τα ανατακλαστικά αλληλεγγύης του ελληνικού λαού στον παλαιστινιακό, μια πράξη που ξεπλένει τα εγκλήματα του ισραηλινού κράτους....”

Γ.Π.

15/5/18, Διαδήλωση αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη στην Ισραηλινή πρεσβεία

ΚΟΜΟΤΗΝΗ Αντισεξιστική πορεία

Πραγματοποιήθηκε η αντισεξιστική πορεία στις 2 Μάρτη και συνεχίζουμε για τις 8 Μάρτη. Πάνω από 100 άτομα ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του αντισεξιστικού συντονισμού Κομοτηνής για πορεία στις 2/3 με αφορμή πρόσφατα περιστατικά σεξιστικών παρενοχλήσεων στην πόλη. Η πορεία ακολούθησε μια μεγάλη διαδρομή καλύπτοντας όχι μόνο το κέντρο αλλά και πολλές γειτονίες, ενώ τα συνθήματα δεν σταματούσαν μέχρι το τέλος της πορείας.

Μετά την πορεία έγινε νέα συνέλευση με στόχο την διοργάνωση συγκέντρωσης για την 8 Μάρτη, μέρα της απεργίας. Κυρίαρχη απο-

ψη της συνέλευσης ήταν ότι τα ζητήματα σεξισμού και γυναικείας καταπίεσης είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με τις ταξικές – εργατικές διεκδικήσεις. Έτσι αποφασίστηκε ότι στις 8/3 θα υπάρχει συγκέντρωση στην κεντρική πλατεία στις 12 το μεσημέρι και ότι θα κάνουμε μια σειρά από εξορμήσεις με κείμενα για να ενημερώσουμε όσο περισσότερο κόσμο μπορούμε. Αν και οι μέρες είναι μετρημένες θα γίνουν εξορμήσεις με κείμενο στις σχολές (και του κέντρου και στα νέα κτήρια με στόχο να παρθούν και αποφάσεις από τους συλλόγους), καθώς και σε σχολεία και στο νοσοκομείο.

Θράσος Τζιάρας

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/3 καφέ Σταθμός 8μμ
Ιράν 1979: Η επανάσταση που γκρέμισε τον Σάχη
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΒΡΙΑΝΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/3
Πνευματικό Κέντρο Δήμου 7μμ
Οργανώνουμε τις 16 Μάρτη
Ομιλητής: Κώστας Φοινινής

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/3
στης Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ
Η δικαιοσύνη τους και η δικαιοσύνη μας
Ομιλητής: Χρήστος Βαρβέρης

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/3
Μεγάλου Αλεξάνδρου 59 8μμ
Η δικαιοσύνη τους και η δικαιοσύνη μας
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/3 στέκι Αριστερής Κίνησης (Ιά-
σωνος και Ακροπόλεως) 7.30μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ
Ομιλητής: Παντελής Γαβριηλίδης

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/3
καφέ Δεκα4 (Αιγαίου 14) 7.30μμ
Οργανώνουμε τις 8 Μάρτη
Ομιλήτρια: Έλλη Πανταζοπούλου

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/3 καφέ Πολυμήχανο 8μμ
Η συνδιάσκεψη του ΣΕΚ – Αποσταθεροποι-
ημένος καπιταλισμός – δυνατή επαναστα-
τική αριστερά
Ομιλητής: Αλέξανδρος Κοροβέσης

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/3
καφέ Spirit (πλατεία Βυζαντίου) 7μμ
Η συνδιάσκεψη του ΣΕΚ – Αποσταθεροποι-
ημένος καπιταλισμός – δυνατή επαναστα-
τική αριστερά
Ομιλητής: Βαγγέλης Χατζηνικολάου

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/3 Άνω Πουρναρούσα 7μμ
Η συνδιάσκεψη του ΣΕΚ – Αποσταθεροποι-
ημένος καπιταλισμός – δυνατή επαναστα-
τική αριστερά
Ομιλητής: Νίκος Βούλτσος

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/3
στοά Σαρκά, Α΄κτίριο, β΄ όρ. 7μμ
10 χρόνια ΑΝΤΑΡΣΥΑ!
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 7/3 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Πώς οργανώνουμε την απεργιακή 8 Μάρτη
Ομιλήτρια: Τόνια Λαχανιώτη

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣ/ΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/3 καφέ Ζωή 8μμ
Η δικαιοσύνη τους και η δικαιοσύνη μας
Ομιλητής: Σάκης Κολότσιος

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/3 καφέ Γιώτης 8.30μμ
8 Μάρτη, παγκόσμια μέρα γυναικών
Ομιλητής: Γιάννης Κούτρας

ΤΟΥΜΠΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/3 καφέ Άνεμος 6.30μμ
8 Μάρτη, παγκόσμια μέρα γυναικών
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομνιανού

ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΒΟΡΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/3
Πολύκεντρο Νεολαίας 7.45μμ
Η συνδιάσκεψη του ΣΕΚ – Αποσταθεροποι-
ημένος καπιταλισμός – δυνατή επαναστα-
τική αριστερά
Ομιλητής: Κωνσταντίνος Δανακτσής

ΧΑΝΙΑ ΔΥΤΙΚΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/3
γρ.δημοτικού σχήματος ΑΝΤΑΡΣΙΑ 7.30μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ και Καρλ Λίμπνεχτ –
Η προλεταριακή απάντηση στον ιμπεριαλι-
σμό και τον πόλεμο
Ομιλητής: Χρήστος Κιούπης

ΠΕΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/3 καφέ Μικρές Γεύσεις
(πλ.Τερψιθέας) 7μμ
Η Βραζιλία από τον Λούλα στον Μπολσο-
νάρο
Ομιλητής: Παναγιώτης Σιμιτσόπουλος

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/3
πολιτιστικό κέντρο Αντ. Σαμαράκης 8μμ
Ο Λένιν είχε δίκιο
Ομιλητής: Μιχάλης Πέππας

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/3 καφέ Περιμπανού 7.30μμ
Οργανώνουμε τις 16 Μάρτη
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/3 καφέ Deja
(Φωκ. Νέγρη και Σκόπελου) 7.30μμ
Οργανώνουμε τις 16 Μάρτη
Ομιλήτρια: Φύλλια Πολίτη

ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/3 καφέ Κρίκος 7μμ
Η Κλάρα Τσέκιν και η πάλη για την απε-
λευθέρωση των γυναικών

Ομιλήτρια: Σταυρούλα Ψυχογιοπούλου

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ- ΘΗΣΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/3 καφέ «6» 7μμ
Η Κλάρα Τσέκιν και η πάλη για την απε-
λευθέρωση των γυναικών
Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη

ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/3
καφέ Πλάτων (Τριπόλεως 61) 7.30μμ
Η Κλάρα Τσέκιν και η πάλη για την απε-
λευθέρωση των γυναικών
Ομιλητής: Κυριάκος Μπάνος

ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ-ΤΑΥΡΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 6/3 καφέ taf-kappa 7μμ
Η Κλάρα Τσέκιν και η πάλη για την απε-
λευθέρωση των γυναικών
Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 7/3 καφέ Βεσπάκι (Ζίννη 30) 8μμ
Η Κλάρα Τσέκιν και η πάλη για την απε-
λευθέρωση των γυναικών
Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 7/3
καφέ Λα Ροζέ (Αγ.Νικόλαος) 7μμ
Το ενιαίο μέτωπο
Ομιλήτρια: Κατερίνα Παπαδούλη

ΝΙΚΑΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 7/3 δημαρχείο 7μμ
Ο Λένιν είχε δίκιο
Ομιλητής: Μιχάλης Πέππας

ΞΑΝΘΗ

ΠΕΜΠΤΗ 7/3 καφέ Βυζάντιο 7.30μμ
Η εργατική τάξη σήμερα
Ομιλητής: Παντελής Αποστολίδης

ΒΟΛΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 7/3 Θόλος (панεπιστήμιο) 7μμ
Αποσταθεροποιημένος καπιταλισμός – δυ-
νατή επαναστατική αριστερά
Ομιλητής: Τάσος Τσιούνης

ΚΑΜΑΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 7/3 καφέ Τρίλιζα 7.30μμ
8 Μάρτη, παγκόσμια μέρα γυναικών
Ομιλητής: Ευκλείδης Μακρόγλου

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 7/3 Καφέ Καμπόης
(Μεταμορφώσεως 10) 6:30μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ και Καρλ Λίμπνεχτ –
Η προλεταριακή απάντηση στον ιμπεριαλι-
σμό και τον πόλεμο
Ομιλητής: Σπύρος Ζούρος

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 7/3 καφέ Ποέτα 8μμ
Κάτω τα χέρια από τη Βενεζουέλα
Ομιλητής: Κώστας Σταματίου

ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΝΟΤΙΟ

ΠΕΠΜΤΗ 7/3 Πολύκεντρο Νεολαίας 7μμ
Η δικαιοσύνη τους και η δικαιοσύνη μας
Ομιλήτρια: Βίκυ Βρακα

ΧΑΝΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ

ΠΕΜΠΤΗ 7/3 Σύλλογος Δασκάλων 7μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ και Καρλ Λίμπνεχτ –
Η προλεταριακή απάντηση στον ιμπεριαλι-
σμό και τον πόλεμο
Ομιλήτρια: Μαρία Καλιτσουνάκη

ΖΩΓΡΑΦΟΥ - ΙΛΙΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 7/3
καφέ Σαρδανάπαλος (Πλ.Άνοιξη) 8μμ
Η συνδιάσκεψη του ΣΕΚ – Αποσταθεροποι-
ημένος καπιταλισμός – δυνατή επαναστα-
τική αριστερά
Ομιλήτρια: Εύα Ντόκου

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

● ΠΕΜΠΤΗ 7/3 καφέ Σκαντζόχοιρος
7.30μμ
Ο Λένιν είχε δίκιο
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη
● ΠΕΜΠΤΗ 14/3 καφέ Σκαντζόχοιρος
7.30μμ
Οργανώνουμε τις 16 Μάρτη
Ομιλητής: Παναγιώτης Ζαρίδας

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

● ΠΕΜΠΤΗ 7/3 στέκι Εκτός Σχεδίου
6.30μμ
Ο Λένιν είχε δίκιο
Ομιλήτρια: Ελίνα Φειδοπιάστη
● ΠΕΜΠΤΗ 14/3 στέκι Εκτός Σχεδίου
6.30μμ
Οργανώνουμε τις 16 Μάρτη
Ομιλητής: Άγγελος Μιχαηλίδης

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

● ΠΕΜΠΤΗ 7/3 Goody’s 8μμ
Η απεργιακή 8 Μάρτη
Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη
● ΠΕΜΠΤΗ 14/3 Goody’s 8μμ
Οργανώνουμε τις 16 Μάρτη
Ομιλητής: Αργύρης Σκούρτης

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/3 καφέ Βαβέλ 8μμ
Οργανώνουμε τις 16 Μάρτη
Ομιλητής: Αλέξανδρος Παπαγεωργίου

Εκδήλωση ΑΝΤΑΡΣΥΑ

**Η εργασιακή επισφάλεια
και οι γυναίκες εργαζόμενες**

Τ.Ε. ΓΚΥΖΗ – ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/3
Πολυδύναμο (Πανόρμου) 6.30μμ
Ομιλήτριες: Θένια Ασλανίδη, ειδικεύομενη
ιατρός Ερυθρός Σταυρός, Βέρα Ρόρου,
εργαζόμενη σε τηλεφωνικό κέντρο, και άλλες

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/3

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7πμ

ΠΕΜΠΤΗ 7/3

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 8/3

ΜΕΝΙΔΙ πλατεία Αγ. Βλάσση 6.30μμ
ΑΙΓΑΛΕΩ Σταθμός ΜΕΤΡΟ 6.30μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ
Ελ. Βενιζέλου και Έβρου 6μμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ
Market In Μεταξουργείο 7μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 7μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ
Πεζόδρομος Κομνηνών 6.30μμ
ΠΑΤΡΑ
Κολοκοτρώνη και Ρήγα Φεραίου 5μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 9/3

ΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 11πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
Πανόρμου Λαϊκή Λαρίσης 11.30πμ
ΓΚΥΖΗ Πλατεία 11πμ
ΚΥΨΕΛΗ
Πλατεία και Κυψέλης 11.30πμ
ΠΑΤΗΣΙΑ Λαϊκή Γκράβας 11.30πμ
ΓΑΛΑΤΣΙ
Βείκου και Γαλατσίου 11.30πμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ
Ματζαγριωτάκη και Θησέως 11.30πμ
ΤΑΥΡΟΣ Σκλαβενίτης 12μεσ
ΘΗΣΕΙΟ Μάρκετ Ιν Νηλέως 11πμ
Ν. ΚΟΣΜΟΣ Μετρό 12 μεσ
ΙΛΙΣΙΑ
Σκλαβενίτης Ούλωφ Πάλμε 11.30πμ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ
Super Market Βασιλόπουλος 11.30πμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Σκλαβενίτης
Πλατεία Πλαστήρα 11.30πμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ
ΑΒ Βασιλόπουλος 11.30πμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 11.30πμ
ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 12μεσ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
“Τζάντε” Πετρουπόλεως 12 μεσ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος (έναντι Μου-
σείου ΕΑΜικής Αντίστασης) 12μεσ
ΒΡΙΑΝΗΣΙΑ πλατεία Ανάληψης 12μεσ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ κεντρική πλατεία 12μεσ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ
Πλατεία Πατριάρχου 12μεσ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ
πεζόδρομος Μ. Ασίας 12μεσ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 12μεσ
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Έβερεστ 12μεσ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ
Σωτήρος και Καραϊσκού 11.30πμ
ΝΙΚΑΙΑ Λαϊκή Νεάπολης 12μεσ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
Άγαλμα Λαμπράκη 11.30πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή 11.30πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ
Παπαναστασίου και Μαρτίου 11.30πμ
ΚΑΜΑΡΑ
Τσιμισκή και Ναυαρίνου 11.30πμ
ΧΑΝΙΑ Πλατεία Αγοράς 11.30πμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 11πμ
ΞΑΝΘΗ Κεντρική πλατεία 11.30πμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Πεζόδρομος Μιχαήλ Αγγέλου 12μεσ
ΒΟΛΟΣ
Πλατεία Αγ. Νικολάου 11.30πμ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την
ανεξάρτητη δράση της εργατικής τά-
ξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο
μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινω-
νία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση,
ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί
μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά
στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοι-
νωνικού πλούτου και προγραμματίσουν
την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα
με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις.
Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική
δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός
δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοι-
νοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δι-

καιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουρ-
γεί για να προστατεύει τα συμφέροντα
της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη
θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγ-
μένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμ-
βούλια αντιπροσώπων απ’ τους χώρους
δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλα-
κή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ όχι "σοσιαλισμό σε μια
χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώ-
ματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι
ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσια-
λιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης
του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε
απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ με-
τά την επικράτηση του σταλινισμού, της
Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών
ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι’ αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική
ενότητα των εργατών σε όλον τον κόσμο
χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας,
θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής
προτίμησης.

Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθε-
ρωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην
ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που
θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό
είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε
διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη
Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πά-
ολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού,
ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που
απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.
Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκα-
πηλεία της "δικής μας" άρχουσας τάξης
υποστηρίζουμε το σύνθημα Έλληνες και
Τούρκοι εργάτες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των

μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδο-
νία και στα μέτρα αστυνόμευσης των με-
ταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώ-
σει τον εαυτό της και όλους τους κατα-
πιεσμένους μέσα από τη δική της δράση.
Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της
τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτη-
το να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και
μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό
σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ενα τέτοιο
κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για
την επαναστατική προοπτική παρεμβάι-
νοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε
αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστα-
σης της τάξης, απ’ όπου και αν προέρχε-
ται.

εργατική αλληλεγγυή

**Βδομαδιατική Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ**

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα, τηλ. 210 5241001
Σύνταξη: Λένα Βερόδε, Σωτήρης Κοντογιάννης,
Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος
Μπάνος, Λεάνδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας,
Αφροδίτη Φράγκου
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:
Π. Γαβριηλίδης, Γ. Κούβαρης
Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφείως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatik@gmail.com
τηλ.: 210 5241001,
Διεύθυνση Αλληλογραφίας:
ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Η Παγκόσμια Ημέρα Γυναικών στις 8 Μάρτη, η ημέρα σύμβολο της πάλης ενάντια στο σεξισμό και τη γυναικεία καταπίεση που φέτος παίρνει πανεργατικά απεργιακά χαρακτηριστικά, καθιερώθηκε το 1910 στο δεύτερο συνέδριο της Διεθνούς Οργάνωσης Σοσιαλιστριών στην Κοπεγχάγη. Η πρόταση ήταν της Κλάρα Τσέτκιν, της γερμανίδας επαναστάτριας που ταύτισε τη ζωή της με τον αγώνα για τη γυναικεία απελευθέρωση έχοντας ως κεντρικό μοτίβο το “Θα κατακτήσουμε το μέλλον μόνο αν κερδίσουμε τις γυναίκες στην ταξική πάλη”.

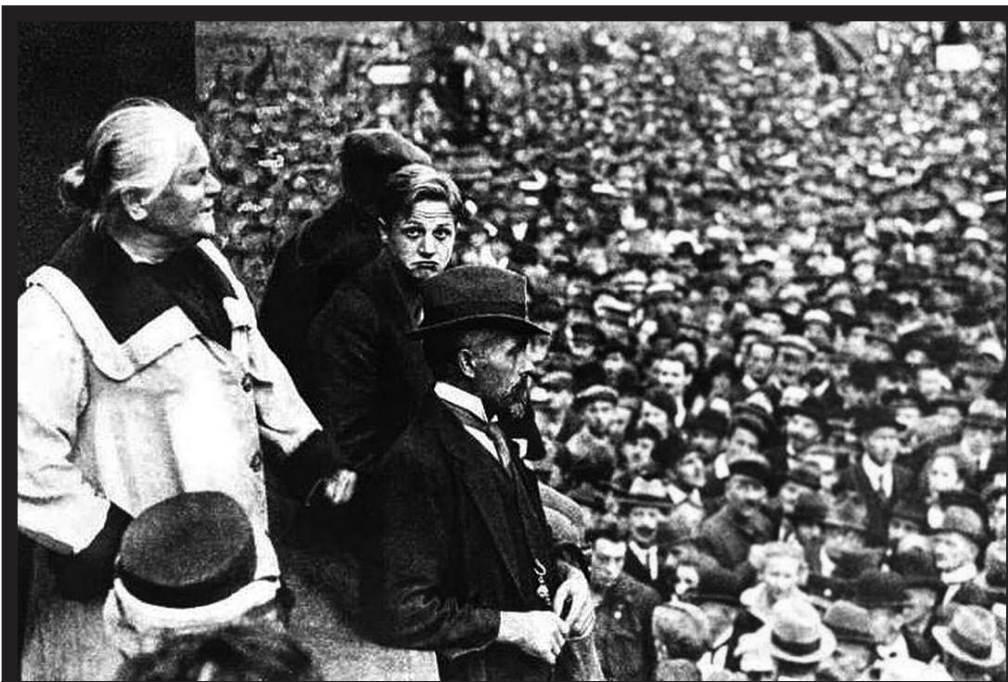
Η Κλάρα Άισνερ (το Τσέτκιν το υιοθέτησε αργότερα από τον σύντροφό της, επίσης επαναστάτη μαρξιστή, Όσιπ Τσέτκιν) γεννήθηκε το 1857 σε ένα μικρό χωριό της Σαξονίας, της μεγαλύτερης τότε βιομηχανικής περιοχής της Γερμανίας και ταυτόχρονα κέντρο του σοσιαλιστικού αλλά και γυναικείου κινήματος της εποχής. Μέλος του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος (SPD) από το 1878 και τα 21 της χρόνια, ιδρυτικό στέλεχος της Δεύτερης Διεθνούς, υπεύθυνη έκδοσης της γυναικείας εφημερίδας του κόμματος «Ισότητα» (Gleichheit) από το 1891 και για πάνω από 25 χρόνια μετά, η Τσέτκιν συνέδεσε το όνομα και τη διαδρομή της με το διεθνές κίνημα των γυναικών, με την πάλη για την ένταξη των εργατριών στα συνδικάτα, με τη μάχη για τα πολιτικά δικαιώματα των γυναικών και, πάνω από όλα, με τον αγώνα για την ενότητα των αντρών και γυναικών της εργατικής τάξης με στόχο την ανατροπή του καπιταλισμού και της σεξιστικής καταπίεσης.

Εργάτριες

Ήταν μια περίοδος μεγάλων αλλαγών. Εκατομμύρια γυναίκες έμπαιναν λόγω της γρήγορης εκβιομηχάνισης της Γερμανίας στην παραγωγή και τα εργοστάσια. Η Τσέτκιν καλωσόριζε αυτή την εξέλιξη. Από τη μία γιατί όπως έλεγε “οι μηχανές κάνουν τη μυική δύναμη περιττή και παντού η εργασία των γυναικών μπορεί να έχει τα ίδια αποτελέσματα στην παραγωγή όπως αυτή των αντρών”. Από την άλλη γιατί έβλεπε σε αυτή, όχι ένα πρόσθετο (παρά τους χαμηλούς μισθούς και τις άσχημες συνθήκες εργασίας) βάσανο για τις γυναίκες, αλλά τη δυνατότητα της συλλογικής αντίστασης. Γι’ αυτό και έδωσε με όλες της τις δυνάμεις τη μάχη για τη συνδικαλιστική και πολιτική οργάνωση των εργατριών που έβρισκαν, κύρια λόγω των απαγορεύσεων του γερμανικού κράτους, τις πόρτες των συνδικάτων και των πολιτικών κομμάτων κλειστές.

Ήταν μια μάχη που την έδινε από πολύ νωρίς ακόμα και μέσα στο ίδιο της το κόμμα για να σπάσει προκαταλήψεις και να το προσανατολίσει σωστά. Έλεγε για παράδειγμα, ήδη από το 1893 στο συνέδριο του κόμματος στην Κολωνία, για την ανάγκη ένταξης των εργατριών στα συνδικάτα: “Για το συμφέρον και των δυο, των εργατών και των εργατριών, χρειάζονται άμεσα τα συνδικάτα να γράψουν μέλη τους όλες τις γυναίκες. Όσο μεγαλύτερο είναι το οργανωμένο κομμάτι των εργατριών που παλεύει δίπλα-δίπλα με τους συντρόφους τους στο εργοστάσιο για καλύτερες συνθήκες δουλειάς τόσο πιο γρήγορα θα ανέβουν οι μισθοί των γυναικών και τόσο πιο γρήγορα θα φτάσουν να εξασφαλίσουν την ίση αμοιβή για ίση εργασία”.

Αντίστοιχα σκληρή ήταν η μάχη για την πο-

Η Κλάρα Τσέτκιν μιλάει σε εργατική συγκέντρωση το 1925

ΚΛΑΡΑ ΤΣΕΤΚΙΝ Οι επαναστατικές ρίζες της 8 Μάρτη

λιτική οργάνωση των γυναικών. Για να παρακάμπτουν τις απαγορεύσεις που εμπόδιζαν τις γυναίκες να οργανώνονται στα πολιτικά κόμματα, οι γυναίκες του SPD οργάνωναν πολιτικές συναντήσεις που τις παρουσίαζαν ως μαθήματα “επιμόρφωσης”. Η Λουίζ Ζίετς, επίσης μέλος του SPD, θυμόταν για παράδειγμα πώς κατάφερναν να σπάνε στην πράξη το νόμο που απαγόρευε στις γυναίκες να μιλάνε δημόσια: “Ενας σύντροφος μιλούσε για δέκα λεπτά και μετά εγώ συμμετείχα στη συζήτηση από κάτω μιλώντας μιάμιση ώρα”. Μέσα από τέτοιες μάχες, μια σειρά νόμοι καταργήθηκαν στη συνέχεια, ανοίγοντας το δρόμο στη μαζικοποίηση των συνδικάτων και του SPD. Η είσοδος των γυναικών στο SPD εκτινάχτηκε από 4.000 το 1905 σε πάνω από 141.000 το 1913, ενώ την ίδια χρονιά η “Ισότητα” έφτανε να πουλά 112.000 φύλλα.

Ξεκαθάρισμα

Παράλληλα με την οργάνωσή του, η Τσέτκιν και οι συντρόφισσές της όπως η Αλεξάντρα Κολλοντάι, προσπάθησαν να προσανατολίσουν το γυναικείο κίνημα που τότε έκανε τα πρώτα του βήματα και χρειαζόταν να απαντήσει το ερώτημα για το πού οφείλεται η καταπίεση των γυναικών. Το ξεκαθάρισμα πάνω σε αυτό το ζήτημα ήταν βασικό στην επιλογή του αποτελεσματικότερου τρόπου πάλης και των στόχων που θα είχε. Κόντρα στις απόψεις των -αστών κατά κύριο λόγο- φεμινιστριών της εποχής που είχαν σαν αφετηρία ότι η καταπίεση οφείλεται στη σύγκρουση ανάμεσα στα δύο φύλα και άρα θεωρούσαν ψευδαίσθηση να υποστηρίζει κανείς ότι η ταξική πάλη θα οδηγήσει στο ξεπέρασμά της, η Τσέτκιν στοχοποιούσε το ίδιο το σύστημα και

πρόβαλλε την ενότητα εργατών και εργατριών για την ανατροπή του.

Έτσι, αντίθετα με τις αστές φεμινίστριες που μιλούσαν για την ενότητα του γυναικείου φύλου και διεκδικούσαν μεταρρυθμίσεις και δικαιώματα που στην ουσία θα ευνοούσαν τις ίδιες αφήνοντας ανέπαφο το σύστημα και τις επιθέσεις του στις γυναίκες της εργατικής τάξης, η Τσέτκιν απαιτούσε ειδική προστατευτική νομοθεσία για τις εργάτριες, λιγότερες ώρες εργασίας, κανονισμούς υγιεινής και ασφάλειας, διάλειμμα για ξεκούραση, κοινωνικοποίηση της δουλειάς μέσα στο σπίτι κόντρα στα αφεντικά και τον καπιταλισμό. Και επέμενε ότι για τις εργάτριες, η πάλη για μεταρρυθμίσεις είναι απλά ένα μέσο για τον τελικό σκοπό, για την ανατροπή του καπιταλισμού.

Χειραφέτηση

Όπως έγραφε: “Απέναντι στη συγκεκριμένη ταξική πραγματικότητα δεν αρκεί για τις γυναίκες η χειραφέτησή τους από τους άντρες. Μια ματιά στις συνθήκες της ζωής των αντρών συντρόφων τους μπορεί να πείσει τις γυναίκες της εργατικής τάξης ότι η κοινωνική απελευθέρωση δεν έρχεται απλά με την κατάκτηση των κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων, ότι αυτά τα δικαιώματα είναι απλά μέσα για την κατάκτηση ενός στόχου, όχι ο ίδιος ο στόχος της πάλης τους για χειραφέτηση. Η απελευθέρωση των γυναικών της εργατικής τάξης δεν περιορίζεται μόνο στην κατάκτηση της ισότητας με τους άντρες, μέσα στα όρια της σημερινής κοινωνίας. Αντίθετα, η σημερινή κοινωνική τάξη πρέπει να ανατραπεί στο σύνολό της, γιατί οι οικονομικές σχέσεις και οι σχέσεις ιδιοκτησίας βρίσκονται

στη ρίζα και της ταξικής και της σεξιστικής σκλαβιάς”.

Με αυτό τον προσανατολισμό πήρε το 1907 την πρωτοβουλία να συγκαλέσει, μία μέρα πριν από το συνέδριο της Δεύτερης Διεθνούς, το πρώτο διεθνές συνέδριο σοσιαλιστριών στην Στουτγκάρδη, όπου συμμετείχαν 59 γυναίκες αντιπρόσωποι από 15 χώρες. Όπως αναφέρει η Μαρία Στύλλου στο βιβλίο της “Η πάλη για την απελευθέρωση των γυναικών”: “Τα κεντρικά θέματα συζήτησης στο Συνέδριο ήταν το ζήτημα της γυναικείας ψήφου και οι συνεργασίες με αστικές φεμινιστικές οργανώσεις.

Οι Βρετανίδες, Αυστριακές, Γαλλίδες και Βελγίδες αντιπρόσωποι, που επηρεάζονταν προφανώς από τον αστικό φεμινισμό, υποστήριζαν ότι το περιορισμένο δικαίωμα ψήφου των γυναικών ήταν ένα θετικό πρώτο βήμα και πιο «ρεαλιστικό» σε σχέση με το αίτημα για καθολικό δικαίωμα στην ψήφο (σε κάποιες χώρες είχε δοθεί περιορισμένο δικαίωμα ψήφου σε γυναίκες με ηλικιακά και περιουσιακά κριτήρια). Η Τσέτκιν αντέκρουσε σθεναρά αυτές τις απόψεις στηρίζοντας ότι αυτό το μέτρο δεν ήταν μόνο ανεπαρκές για το γυναικείο φύλο αλλά επιβλαβές για ολόκληρη την εργατική τάξη.

Ήταν η διαφορετική οπτική γωνία από την οποία αντιμετώπιζαν το ζήτημα της γυναικείας καταπίεσης που έφερνε αυτές τις διαμάχες. Οι αστές φεμινίστριες εντόπιζαν τις ρίζες της γυναικείας καταπίεσης γενικά σε όλους τους άντρες, ενώ η Τσέτκιν τοποθετούσε τη ρίζα του προβλήματος στον ταξικό διαχωρισμό της κοινωνίας, στην εποχή όπου δημιουργήθηκε η ατομική ιδιοκτησία. Είχε μελετήσει και επηρεαστεί από το έργο του Ένγκελς, Η καταγωγή της οικογένειας, της ατομικής ιδιοκτησίας και του κράτους”.

Μάχες

Η Τσέτκιν κέρδισε αυτές τις μάχες. Η απόφαση του συνεδρίου ανέφερε ότι “τα σοσιαλιστικά κόμματα σε όλο τον κόσμο έχουν υποχρέωση να παλέψουν ενεργά για την καθιέρωση της ψήφου των γυναικών και οι σοσιαλίστριες δεν πρέπει να θεωρούν συμμάχους τις αστές φεμινίστριες, αλλά να καθοδηγήσουν την πάλη χέρι-χέρι με τους άντρες σοσιαλιστές”. Εκεί αποφασίστηκε να ιδρυθεί η Διεθνής Οργάνωση Σοσιαλιστριών. Η Τσέτκιν εκλέχτηκε γραμματέας της και η Ισότητα υιοθετήθηκε ως το επίσημο όργανό της.

Στο δεύτερο συνέδριο το 1910 στην Κοπεγχάγη η Τσέτκιν πρότεινε την υιοθέτηση της 8ης Μάρτη, ως Παγκόσμια Ημέρα για την πάλη για ίσα δικαιώματα των γυναικών σε όλες τις χώρες. Εκείνη τη μέρα, δυο χρόνια πριν, εκατοντάδες εργάτριες στην κλωστοϋφαντουργία της Νέας Υόρκης είχαν διαδηλώσει ενάντια στην παιδική εργασία και τις άθλιες συνθήκες δουλειάς, για συνδικαλιστικά δικαιώματα και ψήφο στις γυναίκες, ανοίγοντας το δρόμο για μια απεργία 13 εβδομάδων στον κλάδο την επόμενη χρονιά που κέρδισε το χτίσιμο ενός ισχυρού συνδικάτου. Ο πρώτος εορτασμός της 8 Μάρτη έγινε το 1911 και συνεχίστηκε μέχρι το ξέσπασμα του Α' Παγκόσμιου Πολέμου σε όλες τις μεγάλες πόλεις της Ευρώπης. Και το 1917 έγινε η αρχή της Ρώσικης Επανάστασης που έδειξε στην πράξη ότι η επαναστατική ανατροπή ανοίγει το δρόμο για την απελευθέρωση.

Λένα Βερδέ

Οι γυναίκες ξεσηκώνονται παντού

Υπάρχει ένα δυνατό και μαζικό γυναικείο κίνημα στην Τουρκία τα τελευταία χρόνια όπως στην Αργεντινή, την Πολωνία, τις ΗΠΑ και άλλες χώρες. Ακόμα και κατά τη διάρκεια του “καθεστώτος έκτακτης ανάγκης”, οι γυναίκες ήταν το μοναδικό κίνημα που καταλάμβανε τους δρόμους της χώρας. Την περσινή 8 Μάρτη, σαράντα χιλιάδες γυναίκες διαδήλωσαν στην πλατεία Ταξίμ, γιατί οι αυταρχικές πολιτικές της κυβέρνησης χτυπούν τις γυναίκες όπως σε όλον τον κόσμο. Και οι γυναίκες ξεσηκώνονται, εμπνευσμένες από το διεθνές κύμα.

Το ΑΚΡ επιτίθεται στις κατακτήσεις των γυναικών όλα τα προηγούμενα χρόνια. Η οικογένεια ήταν πάντα κεντρική επιλογή στις κυβερνητικές πολιτικές. Αυτές οι πολιτικές συνοδεύονταν συχνά από σεξιστικές απόψεις που ενίσχυαν τις επιθέσεις, όπως τις παρενοχλήσεις, τη βία και τις δολοφονίες, περιορίζοντας το ρόλο των γυναικών

ΤΟΥΡΚΙΑ

στις δουλειές του σπιτιού. Ο Ερντογάν επαναλαμβάνει συνεχώς πως “οι γυναίκες και οι άντρες δεν μπορούν να είναι ίσοι” και πως “κάθε οικογένεια πρέπει να έχει τουλάχιστον τρία παιδιά”.

255 γυναίκες δολοφονήθηκαν από άντρες μόνο το 2018 κι αυτός είναι ο αριθμός που γνωρίζουμε από τα ΜΜΕ, γεγονός που σημαίνει ότι είναι πολύ μεγαλύτερος. Αλλά η προτεραιότητα του κράτους είναι να σώσει την οικογένεια. Το 2012 προσπάθησαν να απαγορεύσουν τις εκτρώσεις. Η εμπόδιση να το κάνουν επίσημα. Αλλά είναι απαγορευμένες στην πράξη, καθώς είναι δύσκολες να γίνουν στα δημόσια νοσοκομεία και πολύ σπάνιες και ακριβές στα ιδιωτικά. Τα τελευταία χρόνια η κυβέρνηση προσπαθεί να αποφυλακίσει ενόχους παιδικής κακοποίησης. Η τελευταία επί-

θεση είναι η προσπάθεια να κόψει την οικονομική υποστήριξη των γυναικών μετά το διαζύγιο. Κάποια κυβερνητικά στελέχη και εφημερίδες λένε ότι η διατροφή είναι “άδικη για τους άντρες”. Η λίστα των επιθέσεων είναι μεγάλη.

Οι γυναίκες όμως είναι πολύ οργισμένες και τα αιτήματα του κινήματος κοινά. Κάτι έχει αρχίσει να αλλάζει την τελευταία περίοδο. Πολλές διάσημες γυναίκες άρχισαν τελευταία να μιλούν για τις σεξουαλικές παρενοχλήσεις δημόσια. Μία γνωστή τραγουδίστρια αντιμετώπισε βία από το φίλο της που είναι επίσης γνωστός ηθοποιός. Και δεν το κουκούλωσε. Τέτοια παραδείγματα πληθαίνουν και δεν είναι συμπτώσεις. Οι γυναίκες εργαζόμενες στον κινηματογράφο άρχισαν επίσης να οργανώνονται.

Το Γενάρη, κοντά χίλιες γυναίκες από όλη τη χώρα μαζεύτηκαν για μια συνάντηση. Η οργάνωση απεργίας στις 8 Μάρτη φέτος προτάθηκε από πολλές ακτιβίστριες από διαφορετικές πόλεις. Αλλά για να οργανωθεί απεργία χρειάζεται αυτό να γίνει μέσα στους εργατικούς χώρους. Γι’ αυτό και η τελευταία απόφαση του κινήματος είναι να αρχίσει να οργανώνει με αυτό τον προσανατολισμό στη βάση των συνδικάτων, σε κάθε εργατικό χώρο και πανεπιστήμιο από τώρα για τις 8 Μάρτη του χρόνου. Φέτος θα γίνει ένα κάλεσμα αλληλεγγύης με τις απεργίες των γυναικών διεθνώς. Αλλά χιλιάδες γυναίκες θα βγουν στους δρόμους σε πολλές πόλεις για να υπερασπιστούν τα δικαιώματα της διατροφής και να απαιτήσουν ελεύθερες και δωρεάν εκτρώσεις, ίση αμοιβή. Εμείς σαν DSIP θα βρισκόμαστε στο πλευρό των εργατριών στη Flormar που βρίσκονται σε απεργία τιμώντας της 8 Μάρτη. Και μετά θα είμαστε με τις χιλιάδες που θα συμμετέχουν στις διαδηλώσεις στην Ταξίμ.

Μελτέμ Οράλ, DSIP

Γυναίκες απεργοί της Flormar στην Τουρκία

ΙΣΠΑΝΙΑ

Το κίνημα από άκρη σε άκρη της Ισπανίας ζει σε ρυθμούς 8 Μάρτη. Οι προετοιμασίες για την απεργία και τις διαδηλώσεις είναι τόσο εντατικές που ήδη εξελίσσονται μαζικές “προαπεργιακές” εκδηλώσεις.

Στο Λούγο, στη Γαλικία, οργανώθηκε την Κυριακή μια συγκέντρωση για να ανεβάσει το ηθικό ενόψει της απεργίας και κατέληξε να είναι μια διαδήλωση χιλιάδων γυναικών (5000 σύμφωνα με την αστυνομία) ντυμένων στα μοβ που δεσμεύτηκαν ότι ολόκληρη η Γαλικία θα παραλύσει από την απεργία στις 8 Μάρτη.

Από την αρχή της βδομάδας στα μπαλκόνια έχουν κρεμαστεί οι ποδιές της κουζίνας, ενώ τα γυναικεία αγάλματα σε πολλές πόλεις είναι στολισμένα με πικέτες για την απελευθέρωση των γυναικών. Οι γυναικείες συνελεύσεις οργανώνουν με μαζικό τρόπο φαγητό και παιδικούς σταθμούς για τις 8 Μάρτη, μιας και οι κινητοποιήσεις θα ξεκινήσουν από πολύ νωρίς το πρωί με απεργιακές φρουρές, θα συνεχίσουν με απεργιακές διαδηλώσεις, αλλά θα επανέλθουν το απόγευμα με διαδηλώσεις και όσων δεν μπόρεσαν να απεργήσουν.

Μετά τα αρχικά καλέσματα των πιο ριζοσπαστικών συνδικάτων και τα δύο μεγαλύτερα συνδικάτα, UGT και CCOO καλούν σε

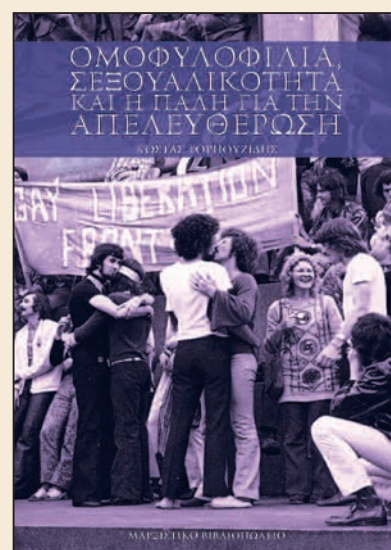
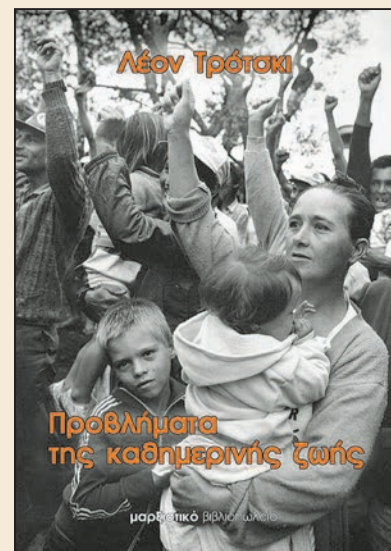
απεργία. Προσπαθούν να την περιορίσουν σε δίωρη στάση αλλά στην πράξη όλοι ξέρουν ότι πρόκειται για μέρα απεργίας. Στα σχολεία και στα Πανεπιστήμια η απεργία αναμένεται να έχει τεράστια συμμετοχή. Αλλά η τεράστια επιτυχία της περσινής 8 Μάρτη (με εκατομμύρια στους δρόμους) την έχει φέρει να γίνεται γεγονός ακόμη και σε χώρους με μικρή ή ανύπαρκτη συνδικαλιστική παρουσία.

Η σύνδεση με τον αγώνα των μεταναστριών βρίσκεται στο κέντρο της φετινής 8 Μάρτη στην Ισπανία. Στο Λούγο πρωταγωνιστικό ρόλο είχαν οι οργανώσεις των Αφρικανών μεταναστριών ενώ στην Ανδαλουσία οι συνελεύσεις για τις 8 Μάρτη συμμετείχαν σε διαδήλωση έξω από τις ειδικές φυλακές όπου στοιβάζονται μετανάστες και μετανάστριες.

Η οργάνωση της 8 Μάρτη έχει μετατρέψει το ζήτημα της καταπίεσης των γυναικών σε βασική διαχωριστική γραμμή στην πολιτική. Η Δεξιά, που θέλει να επιστρέψει στην κυβέρνηση με τη βοήθεια και των φασιστών του Vox, απειλεί με νέες επιθέσεις κατά του δικαιώματος στην έκτρωση. Οι “φιλελεύθεροι” Θιουδαδάνος προσπαθούν να διαχωριστούν αλλά δηλώνουν ότι δεν στηρίζουν τις 8 Μάρτη γιατί έχει “αντικαπιταλιστικό περιεχόμενο”. Όλοι μαζί προκαλούν αηδία και ξεσηκώνουν ακόμη μεγαλύτερη διάθεση για δράση στα εκατομμύρια γυναίκες που έχουν μπει σε κίνηση.

Τα βιβλία είναι όπλα

Θα τα βρείτε στο
**μαρξιστικό
βιβλιοπωλείο**

Φειδίου 14 πίσω από Τιτάνια-ΡΕΕ
τηλ. 2105247584

www.marxistiko.gr

MILANO **Μαζικό ΟΧΙ στο ρατσισμό, τον φασισμό, τον Σαλβίνι**

Μια πολύχρωμη και ενθουσιώδης διαδήλωση 200 χιλιάδων στο Μιλάνο έδωσε δυνατή απάντηση στη ρατσιστική ατζέντα της ιταλικής κυβέρνησης το Σάββατο 2 Μάρτη. “Είμαστε όλοι αντιφασίστες”, “Κανείς δεν είναι ξένος”, “Μετανάστες, πρόσφυγες είστε όλοι καλοδεχούμενοι” ήταν μερικά από τα συνθήματα που φώναξαν οι διαδηλωτές.

Στην πρώτη γραμμή της διαδήλωσης ένα μεγάλο άρμα ομοίωμα του πλοίου “Ιόνιο Πέλαγος”, που ναυπηγήθηκε από το κίνημα για να σώσει πρόσφυγες και μετανάστες σε κόντρα με τις απαγορεύσεις του φασίστα υπουργού Σαλβίνι. Το αντιπολεμικό και το αντιρατσιστικό κίνημα της Ιταλίας ήταν βασικοί οργανωτές της κινητοποίησης, μαζί με οργανώσεις μεταναστών, και της Αριστεράς. Απέναντι στο σύνθημα του Σαλβίνι “Πρώτα οι Ιταλοί”, η διαδήλωση είχε ως βασικό τίτλο “Πρώτα οι άνθρωποι”. Τη στήριξη έδωσε ακόμη και ο Ερυθρός Σταυρός της Ιταλίας, καθώς οι πολιτικές του Σαλβίνι βάζουν εμπόδια ακόμη και στις πιο στοιχειώδεις ανθρωπιστικές δράσεις επίσημων φορέων και μη κυβερνητικών οργανώσεων.

2/3, Μαζική αντιρατσιστική διαδήλωση στο Μιλάνο

Ο δήμαρχος και πρώην δήμαρχοι του Μιλάνου έδωσαν το παρών, ενώ στη διαδήλωση συμμετείχαν και οι βασικοί υποψήφιοι για την ηγεσία του Δημοκρατικού Κόμματος. Οι διαδηλωτές έστειλαν μήνυμα στήριξης

στους δημάρχους που δήλωσαν ότι δεν θα υπακούσουν στις απειλές του Σαλβίνι και δεν θα κλείσουν τα λιμάνια στα καράβια που διασώζουν κόσμο. Οργανώσεις γονιών που έχουν υιοθετήσει παιδιά αφρικανικής κατα-

γωγής συμμετείχαν στη διαδήλωση καταγγέλλοντας πως το ρατσιστικό κρεσέντο της κυβέρνησης το πληρώνουν ήδη τα παιδιά τους, με τις φασιστικές συμμορίες να έχουν πάρει θάρρος για να απειλούν και να παρε-

νοχλούν. Ακόμη και οι μυστικές υπηρεσίες της Ιταλίας κατέγραψαν την απειλή της αύξησης της ρατσιστικής βίας με τριπλασιασμό των επεισοδίων το 2018. Ο Σαλβίνι ισχυρίζεται ότι είναι “μυθεύματα” της Αριστεράς. Το περιβόητο διάταγμα του Σαλβίνι, το οποίο έχει δώσει ώθηση σε όλων των ειδών τους ρατσιστές, επιταχύνει και πολλαπλασιάζει τις απελάσεις και λύνει τα χέρια στην αστυνομία να φορτώνει κατηγορίες σε μετανάστες, να τους αφαιρεί δικαιώματα. Ενώ παράλληλα κυνηγιούνται όσοι στηρίζουν και διασώζουν αυτούς και αυτές που έχουν ανάγκη.

Οι εικόνες από τη διαδήλωση δείχνουν ένα πυκνό ποτάμι που δεν σταματάει να κατεβαίνει την Βία Παλέστρο, με μεγάλη συμμετοχή νεολαίας ακόμη και πολλών μικρών παιδιών που κατέβηκαν με τα σχολεία τους και τις δασκάλες τους. Οι περιγραφές που θέλουν τον Σαλβίνι παντοδύναμο, επειδή πουλάει σκληρό ρατσισμό όλη μέρα μέσω τουίτερ και τηλεόρασης, δεν περνάνε. Υπάρχει μια πλειοψηφία στην Ιταλία που δηλώνει ότι δεν θα αφήσει την πολιτική του μίσους να περάσει, και οργανώνεται για να τα καταφέρει.

Τις μεγαλύτερες διαδηλώσεις εδώ και δεκαετίες ζει η Αλγερία. Για δεύτερη Παρασκευή, την 1η του Μάρτη, εκατοντάδες χιλιάδες κόσμος κατέβηκε στο Αλγέρι και σε άλλες πόλεις της Αλγερίας απαιτώντας να μην ξαναείναι υποψήφιος πρόεδρος για 5η φορά ο Αμπντελάζιζ Μπουτεφλίκα.

Το καθεστώς έδειξε γρήγορα ότι ανησυχεί για το εύρος των κινητοποιήσεων. Την Κυριακή διαβάστηκε στην τηλεόραση επιστολή του Μπουτεφλίκα στην οποία ισχυρίζεται ότι κατανόει τον κόσμο και υπόσχεται ότι με το που κερδίσει τις εκλογές θα προχωρήσει σε μια πολιτική διαδικασία ανάδειξης του διαδόχου του και σε αναθεώρηση του συντάγματος που θα κυρωθεί με δημοψήφισμα. Ο κόσμος δεν φαίνεται να πιστεύει αυτές τις υποσχέσεις. Αμέσως μετά την επιστολή, ξέσπασαν νέες διαδηλώσεις το βράδυ της Κυριακής, ενώ συνεχίστηκαν και τη Δευτέρα. Την Τρίτη το πρωί, την ώρα που γραφόταν αυτό το άρθρο, χιλιάδες φοιτητές και φοιτήτριες βγήκαν από τις πανεπιστημιούπολεις του Αλγερίου και έφτασαν πρόσωπο με πρόσωπο με τις ειδικές δυνάμεις, κρατώντας αυτοσχέδιες πικέτες “Μπουτεφλίκα, παραίτησου!”. Διαδήλωση με δέκα χιλιάδες οργανώθηκε και από Αλγερινούς στο Παρίσι.

Αν και οι μεγάλες κινητοποιήσεις στο Αλγέρι έγιναν τις δύο τελευταίες Παρασκευές, στην πραγματικότητα

ΑΛΓΕΡΙΑ **Οι μεγαλύτερες διαδηλώσεις εδώ και δεκαετίες**

σχεδόν καθημερινά εξελίσσονται διαδηλώσεις, από τότε που ο Μπουτεφλίκα ανακοίνωσε πως θα είναι υποψήφιος για τις εκλογές της 18ης του Απρίλη. “Υποψήφιος” στο πολιτικό περιβάλλον της Αλγερίας σημαίνει σίγουρα πρόεδρος για την επόμενη πενταετία, μιας και ολόκληρο το καθεστώς (προεδρία, στρατός, εργοδοτικές οργανώσεις, κρατικά ελεγχόμενα συνδικάτα) στηρίζουν τον Μπουτεφλίκα.

Το καθεστώς έβλεπε αυτή την κρίση να έρχεται, αλλά δεν μπόρεσε να τη σταματήσει. Ο Μπουτεφλίκα είναι 82 ετών και άρρωστος. Δεν έχει κάνει καμιά δημόσια εμφάνιση εδώ και χρόνια. Δεν κατάφερε ούτε καν να καταθέσει την υποψηφιότητά του αυτοπροσώπως, όπως απαιτούσε ο νόμος. Επισήμως βρισκόταν σε νοσοκομείο της Ελβετίας. Οι μηχανισμοί του καθεστώτος προσπαθούν εδώ και καιρό να διαχειριστούν τη μετάβαση και να βρουν κάποιον που θα εξασφάλιζε τη συνέχεια στην καρέκλα του προέδρου, αλλά δεν τα κατάφεραν. Οι διαφορετικές πιέσεις που δέχεται το αλγερινό πολιτικό σύστημα δεν τους έδωσαν εναλλακτική, κι έτσι αποφάσισαν ότι θα πρέπει να συνεχίσουν άλλα πέντε χρόνια με τον Μπουτεφλίκα, ακόμη κι αν χρειαστεί να τον μετατρέ-

ψουν σε μούμια. Όμως λογάριζαν χωρίς τον κόσμο που τελικά δεν τους άφησε αυτή τη διέξοδο ανοιχτή.

Εξέγερση

Ο Μπουτεφλίκα αναδείχθηκε πρόεδρος το 1999 και συμβόλισε τη νέα σταθερότητα που οικοδομήθηκε πάνω στα συντρίμια του εμφύλιου πολέμου. Όταν το αλγερινό καθεστώς αναγκάστηκε να κάνει πολιτικά ανοίγματα στα τέλη της δεκαετίας του '80, είδε τους ισλαμιστές να μετατρέπονται σε βασικούς κερδισμένους. Είχε προηγηθεί η εξέγερση του 1988, που είχε τρομοκρατήσει το καθεστώς και το είχε αναγκάσει να υποσχεθεί ανοίγματα. Ο στρατός “ανέλαβε” να βάλει τέλος στα δημοκρατικά πειράματα και το αποτέλεσμα ήταν 200 χιλιάδες νεκροί. Η θητεία του Μπουτεφλίκα συνέπεσε με την ανάκαμψη λόγω της ανοικοδόμησης της χώρας μετά τον πόλεμο, αλλά και με την παγκόσμια αύξηση των τιμών των πρώτων υλών. 97% των εξαγωγών της Αλγερίας είναι φυσικό αέριο και πετρέλαιο. Η συσπείρωση του καθεστώτος γύρω από τον Μπουτεφλίκα και οι δυνατότητες που είχαν να αξιοποιούν τα αυξημένα έσοδα από το φυσικό αέριο για προγράμματα φτηνής κατοικίας τούς εξασφάλισαν κοινωνική ειρήνη.

Το 2011 ο Μπουτεφλίκα προχώρησε σε κάποιες συμβολικές αλλαγές για να εξασφαλίσει ότι η Αλγερία δεν θα γινόταν κομμάτι της Αραβικής Άνοιξης.

Όμως από το 2014 η πτώση των τιμών έχει δημιουργήσει μεγάλες εντάσεις. Η κυβέρνηση ξεκίνησε πρόγραμμα λιτότητας, ενώ δυνάμεις μέσα στο καθεστώς πιέζουν για βαθύτερες αλλαγές και ανοίγματα σε άλλους τομείς της οικονομίας. Έτσι επανήλθαν και οι κινητοποιήσεις. Μια σειρά απεργίες, στην εκπαίδευση και στην Υγεία τα τελευταία 2-3 χρόνια ανάγκασαν την κυβέρνηση να κάνει

πίσω-μπρος στο ρυθμό των αλλαγών. Ο πρωθυπουργός που διόρισε ο Μπουτεφλίκα το 2017, ξηλώθηκε μέσα σε τρεις μήνες. Η τηλεόραση έπαιξε για πρώτη φορά σκηνές από τη φρίκη του εμφύλιου πολέμου, για να τρομοκρατήσει θυμίζοντας “πού οδήγησαν” την τελευταία φορά οι λαϊκές κινητοποιήσεις και τα αιτήματα για δημοκρατία. Το 45% των 40 εκατομμυρίων Αλγερινών είναι νεότεροι από 25 χρόνων και δεν θέλουν να υποθηκεύσουν το μέλλον τους με βάση τους φόβους από το παρελθόν που επιστρατεύει η κυβέρνηση. Ένας στους τέσσερις νέους είναι άνεργος. Κι αυτοί είναι που βρίσκονται στην πρώτη γραμμή των μαζικών κινητοποιήσεων τις τελευταίες βδομάδες.

Νίκος Λούντος

Διεθνής ξεσηκωμός στις 16 Μάρτη

ΓΑΛΛΙΑ

Εκδήλωση για τη μάχη ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες και τα διδάγματα από την εμπειρία του κινήματος στην Ελλάδα, οργανώθηκε την 1η Μάρτη στο Παρίσι από την κίνηση Autonomie de Classe, που συμμετέχει στο NPA.

“Ήταν μια πλούσια και χρήσιμη συζήτηση” μετέφερε στην Ε.Α ο Πέτρος Κωνσταντίνου που ήταν προσκεκλημένος στην εκδήλωση ως συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ. “Οι σύντροφοι αναφέρθηκαν στα βήματα που έχουν γίνει μετά την μαζική αντιφασιστική κινητοποίηση στις 18 Δεκέμβρη, όπου συμμετείχαν και τα συνδικάτα, στις αντιφασιστικές μάχες μέσα στο κίνημα των Κίτρινων Γιλέκων, στην οργάνωση των διαδηλώσεων στις 16 Μάρτη, όπου ήδη καλούν πάνω από 40 οργανώσεις στη Γαλλία.

Από τη μεριά μας σταθήκαμε στην επιλογή μας εδώ και χρόνια να ιεραρχούμε ψηλά στις προτεραιότητές μας τη μάχη ενάντια στους φασίστες και τη σύνδεσή της με τα αντιρατσιστικά αιτήματα. Είναι επιλογές που έχουν παίξει κρίσιμο ρόλο στο χτίσιμο ενός μαζικού αντιφασιστικού κινήματος στην Ελλάδα και στο να δικάζεται αυτή τη στιγμή η Χρυσή Αυγή”.

Από την ώρα που εκλέχτηκε ο Ντόναλντ Τραμπ βλέπουμε την ανησυχητική άνοδο των ρατσιστών και των ναζί στις ΗΠΑ. Η ακροδεξιά βλέπει τον Τραμπ σαν συγγενή. Δεν θα τους δώσει ακριβώς αυτό που θέλουν, αλλά τους ανοίγει δρόμο για να δράσουν. Ο Τραμπ προωθεί την απέλαση περισσότερων μεταναστών, αυξάνει τη φύλαξη των συνόρων κλπ. Αυτά δίνουν στα ακροδεξιά επιχειρήματα μεγαλύτερη πέραση και τα κάνει πιο αποδεκτά, ενώ ταυτόχρονα τους δίνει αυτοπεποίθηση.

Υπάρχουν μια σειρά ανησυχητικών εξελίξεων. Πρόσφατα μια ακροδεξιά ομάδα με το όνομα Πατριωτική Προσευχή εκτόξευσε απειλές ενάντια σε εκδηλώσεις στο πανεπιστήμιο του Πόρτλαντ στο Όρεγκον. Η διοίκηση του πανεπιστημίου υπέκυψε και ματαίωσε τις συναντήσεις. Είναι ένα επικίνδυνο προηγούμενο. Η Πατριωτική Προσευχή επιτέθηκε επίσης στα γραφεία του συνδικάτου των Βιομηχανικών Εργατών του Κόσμου (IWW) στην ίδια πόλη.

Το μακελειό στη συναγωγή του Πίτσμπουργκ τον Νοέμβρη του 2018 ήταν ένα κάλεσμα για αφύπνιση. Έντεκα άνθρωποι δολοφονήθηκαν κι άλλοι 8 τραυματίστηκαν. Αρχίσαμε να οργανωνόμαστε τη βδομάδα μετά το μακελειό. Επιχειρηματολογούμε για την ανάγκη μιας πλατειάς αντιρατσιστικής κι αντιφασιστικής καμπάνιας που θα αντιμετωπίσει την ακροδεξιά και τους φασίστες και συζητάμε για το πώς θα παλέψουμε τον Τραμπ και την αντίληψή του για την κοινωνία. Δεν χρειάζεται ιδιαίτερος κόπος για να πείσουμε τον κόσμο ότι χρειάζεται μια τέτοια οργάνωση. Είναι αρκετά ξεκάθαρο. Έχουμε μία συλλογικότητα στην Νέα Υόρκη, την κίνηση Ενωμένοι Ενάντια στο Ρατσισμό και το Φασισμό NYC

ΗΠΑ

και μία στην Ουάσιγκτον DC που λέγεται Ενωμένοι Ενάντια στο Μίσος DC.

Στις 16 Μάρτη συμμετέχουμε στη διεθνή ημέρα των αντιρατσιστικών κινητοποιήσεων με συγκέντρωση στην πλατεία Φόλεϊ στο κέντρο της Νέας Υόρκης. Ο ρατσιστής Βραζιλιάνος πρόεδρος Ζαΐρ Μπολσονάρο πρόκειται να επισκευτεί τη Νέα Υόρκη αμέσως μετά τις 16 Μάρτη, οπότε θα κινητοποιηθούμε κι ενάντια στην επίσκεψή του.

Μέχρι τώρα έχουμε καταφέρει να ενώσουμε κόσμο της αριστεράς και των κινημάτων. Η αριστερά είναι αρκετά διασπασμένη μετά τις εκλογές του 2016. Το χτίσιμο τέτοιων δικτύων είναι πολύ σημαντικό. Ο Νόαμ Τσόμ-

σκι και ο Νταν Γεωργάκας έχουν υπογράψει στήριξη τους στις 16 Μάρτη. Έχουμε καταφέρει να στήσουμε ένα πολύ ευρύ μέτωπο.

Χθες μάθαμε ότι το ακροδεξιό κόμμα Vox είχε στείλει αντιπροσωπία εδώ στο Μανχάτταν για προεκλογική εκστρατεία. Οργανώσαμε μια διαμαρτυρία, η πρώτη μας σαν UARF-NYC. Τους χαλάσαμε την φιάστα. Και σήμερα το πρωί δεν έγινε η συνέντευξη τύπου, μάλλον επειδή δεν ήθελαν τις φωνές μας και τα αντιφασιστικά συνθήματα να πνίξουν τις δικές τους.

Γιάννης Δελατόλας, Ενωμένοι Ενάντια στο Ρατσισμό και το Φασισμό NYC, ΗΠΑ

Στις συλλογικότητες που στηρίζουν τη 16 Μάρτη στη Νέα Υόρκη περιλαμβάνονται:

Black Lives Matter-Brooklyn
Black Rose
CODE Pink
Copwatch Patrol Unit- Brooklyn Sector
Freedom Socialist Party
Greek Solidarity Movement (AKNY)
Green Party-Manhattan
International Socialist Organization-NYC
Industrial Workers of the World-NYC
Jewish Voice for Peace-NYC
Liberty Tree Foundation For a Democratic Revolution
Metropolitan Anarchist Coordinating Council
The Movement to Protect the People
North Manhattan Coalition for Immigrant Rights
Occupy Wall Street
Outlive Them
Redneck Revolt-NYC & LI
RUSA LGBT
Socialist Action
Socialist Alternative-NYC

Στις προσωπικότητες που συνυπογράφουν το κάλεσμα συμμετέχουν:

Andy Beckford, Dan Georgakas
Professor Noam Chomsky

